

REGLUGERÐ

um opinber innkaup og opinberar framkvæmdir á Evrópska efnahagssvæðinu.

1. gr.

Ákvæði samningsins um Evrópska efnahagssvæðið sem vísað er til í 2.-6. tölul. XVI. viðauka, skulu öðlast gildi með þeim breytingum og viðbótum sem leiðir af reglugerð þessari, XVI. viðauka samningsins, bókun 1 við samninginn og öðrum ákvæðum hans.

2. gr.

Eftirtaldar EBE-gerðir öðlast því gildi, sbr. 1.gr.:

1. Tilskipun ráðsins 71/305/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga eins og henni var breytt með tilskipun ráðsins 89/440/EBE frá 18. júlí 1989.
Þó skulu ekki öðlast gildi I. og II. viðauki við tilskipun 71/305/EBE og I. viðauki við tilskipun 89/440/EBE.
2. Tilskipun ráðsins 77/62/EBE frá 21. desember 1976 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup eins og henni var breytt og við hana bætt með:
 - Tilskipun ráðsins 80/767/EBE frá 22. júlí 1980 til að auka við og aðlaga tilskipun 77/62/EBE um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup að því er varðar tiltekin samningsyfirvöld eins og henni var breytt með tilskipun 88/295/EBE.
 - Tilskipun ráðsins 88/295/EBE frá 22. mars 1988 um breytingu á tilskipun 77/62/EBE um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup og afnám ákveðinna ákvæða í tilskipun 80/767/EBE.Þó skulu ekki öðlast gildi viðauki I, II, og III við tilskipun 77/62/EBE, viðauki I við tilskipun 80/767/EBE og viðauki I við tilskipun 88/295/EBE.
3. Tilskipun ráðsins 90/531/EBE frá 17. september 1990 um reglur um innkaup stofnana sem sinna vatnsveitu, orkuveitu, flutningum og fjarskiptum.
Þó skulu ekki öðlast gildi I.-X. viðauki við tilskipun þessa.
4. Tilskipun ráðsins 89/665/EBE frá 21. desember 1989 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna á reglum um meðferð kæru vegna útboðs og gerð opinberra vörukaupa- og verksamninga.
5. Reglugerð (EBE/KBE) nr. 1182 frá 3. júní 1971 sem setur reglur um hvernig reikna beri tímabil, dagsetningar og fresti.
Gerðirnar eru prentaðar sem fylgiskjöl með reglugerð þessari.

3. gr.

Við útreikning samningsfjárhæða skv. reglugerð þessari skal miðað við það gengi á evrópsku mynteiningunni (ECU) sem auglýst er af eftirlitsstofnun EFTA.

4. gr.

Fjármálaráðuneytið hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar en Ríkiskaup skal annast útboð á Evrópsku efnahagssvæði fyrir þau sveitarfélög sem þess óska. Jafnframt skal stofnunin vera sveitarfélögum og öðrum opinberum aðilum til ráðuneytis um framkvæmd útboða á Evrópsku efnahagssvæði.

5. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 63/1970, um skipan opinberra framkvæmda með síðari breytingum og lögum nr. 52/1987, um opinber innkaup með síðari breytingum, öðlast gildi um leið og samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Fjármálaráðuneytið, 30. desember 1993.

F. h. r.
Snorri Olsen.

Áslaug Guðjónsdóttir.

Fylgiskjal I

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 26. júlí 1971

um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga

(71/305/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 2. mgr. 57. gr., 66. gr. og 100. gr.,

með hliðsjón af almennri áætlun um afnám takmarkana á frelsi til að staðfestast ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. þáttar B í bálki IV,með hliðsjón af almennri áætlun um afnám takmarkana á frjálsa þjónustustarfsemi ⁽²⁾, einkum í kafla e 1. mgr. þáttar C í bálki V,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽³⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽⁴⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Til að koma samtímis á frelsi til að staðfestast og stunda viðskipti með þjónustu þegar um ræðir opinbera verksamninga sem gerðir eru í aðildarríkjunum á vegum ríkisins, héraðs- eða sveitarstjórna eða annarra opinberra lögaðila nægir ekki að afnema takmarkanir eingöngu heldur verður einnig að samræma reglur aðildarríkjanna um útboð og gerð opinberra verksamninga.

Samræming verður í einu og öllu að taka mið af þeim stjórn-sýslufyrirmælum og -venjum sem við lýði eru í hverju aðildarríki um sig.

Ráðið leggur áherslu á, í yfirlýsingu um fyrrnefndar almennar áætlanir, að samræming byggist á eftirfarandi grundvallarreglum: að bannað verði að gera tæknilegar kröfur sem leiða til misréttis, að útboð verði auglýst á fullnægjandi hátt, að ákvæðin verði skilyrði fyrir hlutlægu mati á tilboðum og að komið verði á sameiginlegu eftirliti til að tryggja að þessum grundvallarreglum sé fylgt.

Þeir aðilar sem nú hafa yfirumsjón með flutningaþjónustu í aðildarríkjunum heyrja annaðhvort undir opinberan rétt eða undir einkamálarétt. Tryggja ber, í samræmi við markmið sameiginlegrar stefnu í flutningamálum, að ekki einungis

njóti fyrirtæki sem nota sömu flutningsaðferð sömu kjara heldur séu einnig þeim fyrirtækjum sem nota aðrar flutningsaðferðir búin sömu kjör.

Því er við hæfi, meðan þess er beðið að samþykkt séu ákvæði um samræmingu þar sem tekið er tillit til sérstakra aðstæðna sem lýst er að framan, að láta gildissvið tilskipunar þessarar ekki ná til fyrrgreindra aðila sem hefðu annars heyrt undir ákvæði hennar vegna réttarstöðu sinnar.

Nauðsynlegt er að komast hjá því að ólíkar reglur gildi um útboð og gerð verksamninga um þjónustu á sviði framleiðslu, dreifingar eða flutnings vatns eða orku eftir því hvort slík þjónusta heyrir undir ríki, héraðs- eða sveitarstjórnir eða aðra opinbera lögaðila. Þess vegna er nauðsynlegt að undanskilja fyrrgreinda þjónustu frá gildissviði tilskipunar þessarar, sem annars hefði heyrt undir hana, þar til sá tími kemur að finna má afgerandi laus í ljósi fenginnar reynslu.

Mikilvægt er að gera ráð fyrir undantekningartilvikum þar sem unnt er að falla frá samræmdum fyrirmælum um samningsgerð en einnig að takmarka slík tilvik við sérstakar aðstæður.

Heimilt er að láta verksamninga þar sem samningsfjárhæð er ein milljón reikningseininga eða lægri vera undanþegna samkeppni fyrst um sinn eins og kveðið er á um í tilskipun þessari. Ástæða er til að gera ráð fyrir því að þeir séu undanþegnir reglum um samræmingu. Í ljósi fenginnar reynslu skal framkvæmdastjórn síðan leggja fyrir ráðið nýja tillögu að tilskipun þar sem leitast er við að lækka upphæð samninga sem undanþegnir eru reglum um samræmingu við útboð og gerð opinberra verksamninga.

Nauðsynlegt er, til að auka virka samkeppni um opinbera verksamninga, að útboðsauglýsingar frá yfirvöldum í aðildarríkjum sem gera opinbera verksamninga birtist hvarvetna innan bandalagsins. Upplýsingar sem fram koma í auglýsingum þessum verða að gera verktökum sem starfa innan

⁽¹⁾ Stjúd. EB nr. 2, 15. 1. 1962, bls. 36/62.⁽²⁾ Stjúd. EB nr. 2, 15. 1. 1962, bls. 32/62.⁽³⁾ Stjúd. EB nr. 62, 13. 4. 1965, bls. 883/65.⁽⁴⁾ Stjúd. EB nr. 63, 13. 4. 1965, bls. 929/65.

bandalagsins kleift að gera upp við sig hvort þeir hafi áhuga á fyrirhuguðum samningum. Í þessu skyni ber að veita þeim fullnægjandi upplýsingar um þjónustu þá sem þeim ber að inna af hendi og við hvaða skilyrði það skuli gert. Þegar um lokað útbod er að ræða er tilgangurinn með auglýsingu einkum sá að gera verktökum í aðildarríkjum kleift að láta áhuga sinn á samningum í ljós með því að sækja um heimild til að gera tilboð í verkið hjá samningsyfirvöldum samkvæmt tilskildum skilmálum.

Viðbótarupplýsingar um verksamninga eru, eins og venja er í aðildarríkjum, veittar í útbodslýsingu vegna einstakra samninga eða í sambærilegu skjali.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

Almenn ákvæði

1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „opinberir verksamningar“: bindandi skriflegir samningar milli verktaka (einstaklings eða lögpersónu) og samningsyfirvalda eins og greint er frá í b-lið um eitt-hvert þeirra viðfangsefna sem tilgreind eru í 2. gr. tilskipunar ráðsins frá 26. júlí 1971 um afnám takmarkana á frjálstri þjónustustarfsemi á sviði opinberra verksamninga og um útbod og gerð opinberra verksamninga fyrir milligöngu umboðsmanns eða dótturfyrirtækis ⁽¹⁾;
- b) „samningsyfirvöld“: ríki, héraðs- eða sveitarstjórnir eða aðrir sérstakir lögaðilar sem heyra undir opinberan rétt, tilgreindir í viðauka I;
- c) „þjóðandi“: verktaki sem gerir tilboð og „umsækjandi“ verktaki sem sækir um að gera tilboð samkvæmt lokuðu útbodi.

2. gr.

Við útbod og gerð opinberra verksamninga beita lögbær yfirvöld reglum viðkomandi aðildarríkis sem aðlagðar hafa verið ákvæðum reglugerðar þessarar.

⁽¹⁾ Stjóð. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 1.

3. gr.

1. Komi upp sú staða að samningsyfirvöld geri samskonar samning og lýst er í a-lið 1. gr., en þó með því skilyrði að þóknun fyrir þau verk felist annaðhvort einvörðungu í rétti til að hagnýta sér þau eða í þeim rétti ásamt greiðslu, skal ekki beita ákvæðum reglugerðar þessarar við gerð slíks „sérleyfissamnings“. Í öllum öðrum tilvikum er skylt að beita reglum um útbod og gerð opinberra verksamninga.

2. Þegar sérleyfishafi er sjálfur meðal þeirra yfirvalda sem gera samninga ber honum að beita reglum aðildarríkis um útbod og gerð opinberra verksamninga, sem aðlagðar hafa verið ákvæðum tilskipunar þessarar, þegar um ræðir verk unnin af þriðja aðila.

3. Þegar ríki, hérað- eða sveitarstjórn eða einhver opinber lögaðili tilgreindur í viðauka I, veitir sérleyfishafa öðrum en samningsyfirvöldum rétt til að semja um opinberar framkvæmdir og hagnýta sér þær skal tekið fram í sérleyfi að sérleyfishafi virði þá grundvallarreglu að mismunun vegna þjóðernis þjóðenda eigi sér ekki stað þegar um ræðir samninga við þriðja aðila.

4. Opinberir verksamningar, sem opinberir lögaðilar sem hafa yfirumsjón með flutningaþjónustu gera, falla ekki undir ákvæði tilskipunar þessarar.

5. Ákvæði tilskipunar þessarar gilda ekki um opinbera verksamninga sem þjónustuaðilar á sviði framleiðslu, dreifingar eða flutnings vatns eða orku gera.

4. gr.

Tilskipun þessi gildir ekki um opinbera verksamninga sem aðildarríki gerir:

- í samræmi við milliríkjasamkomulag við land utan bandalagsins sem setur aðra skilmála fyrir gerð samninga en ákvæði tilskipunar þessarar;
- við fyrirtæki í löndum utan bandalagsins í samræmi við milliríkjasamkomulag sem útilokar fyrirtæki í aðildarríkjunum;
- í samræmi við sérstakar reglur alþjóðastofnana.

5. gr.

1. Reglur um útbod og gerð opinberra verksamninga í aðildarríkjum, sem heimila öllum áhugasömum verktökum að gera tilboð, falla undir ákvæði sem lúta að „almennum útbodum“ (sbr. 10. – 13. gr., 16., 20. og 23. – 29. gr.).

2. Reglur um útboð og gerð opinberra verksamninga í aðildarríkjum, sem heimila einungis verktökum sem fengið hafa boð frá samningsyfirvöldum um að gera tilboð, falla undir ákvæði sem lúta að „lokuðum útboðum“ (sbr. 10. – 12. gr., 14., 15., 17., 18. og 20. – 29. gr.).

framkvæmdir og samningsyfirvöld leggja verktaka til.

3. Verksamningar, sem gerðir eru í tilvikum sem sagt er frá í 9. gr., falla einvörðungu undir ákvæði 10. gr.

9. gr.

6. gr.

Samningsyfirvöldum er heimilt að bjóða út og semja um opinberar framkvæmdir án þess að beita ákvæðum tilskipunar þessarar, að undanskildum ákvæðum 10. gr., í eftirfarandi tilvikum:

Þegar um er að ræða verksamninga um hönnun og byggingu húsnæðis á vegum hins opinbera, sem vegna þess hve verk- ið er umfangsmikið, margþætt og tímafrekt krefjast þess að skipulagning sé frá upphafi byggð á nánu samstarfi innan verkefnahóps sem fulltrúar samningsyfirvalda, sérfræðing- ar og verktaki sem ber ábyrgð á framkvæmdum mynda, er heimilt að beita sérstökum reglum við samningsgerð til þess að verktaki sá sem best fellur inn í verkefnahópin verði fyrir valinu.

a) þegar engin tilboð berast eða þegar þau eru í ósamræmi við einhverjar þær reglur sem samþykktar hafa verið og tilgreindar eru í tilskipun þessari eða þegar um ræðir tilboð sem óaðgengileg eru vegna lagaákvæða aðild- arríkis sem eru í samræmi við ákvæði bálks IV., svo fremi að skilmálum upprunalega samningsins er ekki verulega breytt;

Í útboðsauglýsingu frá samningsyfirvöldum skal m.a. birta verklýsingu, eins nákvæma og við verður komið, til þess að gera áhugasömum verktökum kleift að gera sér raunhæfa mynd af verkinu. Enn fremur skulu umrædd yfirvöld greina frá persónulegum, tæknilegum og fjárhagslegum skilyrð- um, sem umsækjendur þurfa að uppfylla, í útboðsauglýs- ingunni í samræmi við ákvæði 23. – 28. gr.

b) þegar tiltekinn verktaki telst einn hæfur til að inna verk af hendi af tæknilegum eða listrænum ástæðum eða vegna vemdunar einkaréttar;

Þegar samningsyfirvöld fara þannig að skal taka mið af sameiginlegum reglum um auglýsingar sem lúta að lokuð- um útboðum og af forsendum fyrir efnislegu vali.

c) þegar um ræðir framkvæmdir sem einungis beinast að rannsóknnum, tilraunum, athugunum eða þróun;

7. gr.

d) þegar nauðsyn krefur og knýjandi ástæður í tengslum við atburði sem samningsyfirvöld gátu með engu móti séð fyrir koma í veg fyrir að unnt sé að halda frest sem gildir þegar önnur málsmeðferð er viðhöfð;

1. Ákvæði í bálki II, III og IV og 9. gr. gilda um op- inbera verksamninga samkvæmt skilmálum 5. gr. þar sem samningsfjárhæð er ein milljón reikningseininga eða hærri.

e) þegar leynd hvílir yfir framkvæmdum eða þeim fylgja sérstakar öryggisráðstafanir samkvæmt gildandi lög- um eða stjórnislyfyrirmælum í viðkomandi aðildar- ríki eða þegar grundvallaröryggishagsmunir sama ríkis krefjast þess;

2. Óheimil er að skipta samningi í því augnamiði að sniðganga ákvæði þessarar greinar.

f) vegna viðbótarframkvæmda sem ekki var gert ráð fyrir í upphaflegu verki eða í fyrstu samningsgerð en vegna ófyrirsjáanlegra aðstæðna hafa orðið nauðsynlegar í þágu verksins á seinna stigi með því skilyrði að þeim sé úthlutað til sama verktaka og verkið annast:

8. gr.

Við útreikning upphæða þeirra sem vitnað er til í 7., 9. og 29. gr. skal taka til greina fjárhæð verksamninga og einnig áætla verðmæti aðfanga sem nauðsynleg eru fyrir

— þegar ekki er unnt að skilja slíkar framkvæmd- ir frá aðalsamningi af tæknilegum og fjárhagsleg- um ástæðum án þess að valda samningsyfirvöldum verulegum vandkvæðum eða

— þegar slíkar framkvæmdir, þótt hægt sé að halda þeim aðgreindum frá framkvæmd upphaflegs samnings, eru nauðsynleg forsenda framvindu verksins á seinni stigum;

samanlögð fjárhæð samninga sem gerðir eru vegna viðbótarframkvæmda skal samt sem áður ekki nema meira en 50% af fjárhæð upphaflegs verksamnings;

- g) til nýrra framkvæmda sem eru endurtekning sambærilegra framkvæmda og fyrr var samið um við sama fyrirtæki af sömu yfirvöldum, svo framarlega sem slíkar framkvæmdir samsvara undirstöðuverki því sem upphaflegur samningur var gerður um í samræmi við málsmeðferð samkvæmt 5. gr.;

um leið og fyrsta verk er boðið út skal það kunngjört að málsmeðferð þessi kunni að verða viðhöfð og ber samningsyfirvöldum að taka til greina áætlaðan heildarkostnað viðbótarframkvæmda þegar ákvæðum 5. gr. er beitt. Einungis er heimilt að beita þessari reglu í þrjú ár eftir að upphaflegi samningurinn var gerður;

- h) í undantekningartilvikum þegar ekki er unnt, sakir eðlis framkvæmda eða óvissu sem þeim fylgir, að reikna út heildarkostnað fyrir fram.

Aðildarríki senda framkvæmdastjórn yfirlit fyrir lok júní-mánaðar ár hvert um fjölda og samanlagða fjárhæð verksamninga sem gerðir voru árið á undan samkvæmt þessari grein, að minnsta kosti varðandi verksamninga sem ríki, sambandsríki (*Länder* í Þýskalandi), héruð, fylki og umdæmi (*départements* í Frakklandi) gera. Aðildarríki flokka gerða samninga eins og kostur er eftir liðum þeim sem tilfærðir eru í þessari grein.

II. BÁLKUR

Sameiginlegar reglur um tæknileg atriði

10. gr.

1. Tækniforskriftir, nánar tilgreindar í II. viðauka, og lýsing á aðferðum við prófun, eftirlit, samþykki og útreikninga komi fram í almennum gögnum eða í útboðsgögnum viðvíkjandi hverjum verksamningi. Heimilt er að kveða á um slíkar tækniforskriftir með hliðsjón af stöðlum aðildarríkis.

2. Aðildarríki leggja bann við því að tækniforskriftir, þar sem nefndar eru vörur af sérstakri gerð eða frá sérstökum framleiðanda eða sem búnar eru til samkvæmt sérstakri aðferð, séu teknar upp í ákvæði tiltekins samnings, þannig að ákveðnum fyrirtækjum sé hyglad en önnur útilokuð, nema viðfangsefni samnings kalli á slíkar tækniforskriftir. Bannað er sérstaklega að vísa til tegunda, einkaleyfa, gerða eða

sérstaks uppruna eða framleiðslu. Fylgi slíkra tilvísun orðalagið „eða jafngildur“ skal hún þó leyfð í tilvikum þar sem samningsyfirvöld sjá enga aðra leið til að lýsa viðfangsefni samnings nógu nákvæmlega og skilmerkilega fyrir öllum viðkomandi aðilum.

11. gr.

Þegar verk eru boðin út eða þegar útboð heimila verktökum að leggja fram tillögur um breytingar á opinberum framkvæmdum er samningsyfirvöldum óheimilt að hafna tilboði eingöngu á þeim forsendum að við gerð tilboðsins hafi verið beitt aðferð við mat á framkvæmdum sem víkur frá aðferð þeirri sem stuðst er við í því landi þar sem verksamningur er gerður, svo framarlega sem tilboðið uppfyllir skilyrði útboðslýsingar. Þjóðandi skilar ásamt tilboði sínu öllum upplýsingum sem þörf er á til nauðsynlegra prófana og eftirlits með verkinu og öllum frekari útskýringum sem samningsyfirvöld telja nauðsynlegar.

III. BÁLKUR

Sameiginlegar reglur um auglýsingar

12. gr.

Samningsyfirvöld, sem hyggjast gera opinberan verksamning eftir almennu eða lokuðu útboði, tilkynna um ætlun sína með útboðsauglýsingu.

Auglýsing þessi sendist til opinberrar útgáfustjórnar Evrópubandalaganna og birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* í fullri lengd á opinberum þjóðtungum aðildarríkjanna og telst frumtextinn einn fullgildur.

Ef um er að ræða hraðútboð eins og kveðið er á um í 15. gr. er auglýsing einungis birt á frummálinu í fjórum útgáfum *Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna*.

Auglýsing þessi skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* eigi síðar en níu dögum eftir sendingardag og, þegar um hraðútboð er að ræða eins og kveðið er á um í 15. gr., eigi síðar en fimm dögum eftir þá dagsetningu.

Óheimilt er að birta auglýsingu í stjórnartíðindum eða fagritum í heimalandi samningsyfirvalda fyrir sendingardag og skal hann koma fram í auglýsinguinni. Auglýsing þessi má

ekki innihalda aðrar upplýsingar en þær sem fram koma í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Samningsyfirvöld skulu geta fært sönnur á dagsetningu sendingar.

13. gr.

Þegar viðhöfð eru almenn útböð ákvarða samningsyfirvöld frest til að skila tilboðum, eigi styttri en þrjátíu og sex daga frá sendingardegi útböðsauglýsingar. Samningsyfirvöldum er skylt að veita frekari upplýsingar varðandi tækniatriði, eigi síðar en sex dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út, hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara.

Þegar tilboð verða einungis gerð að undangenginni vettvangsskoðun eða könnun á fylgiskjölum með útböðsgögnum á staðnum lengist skilafrestur, tilgreindur í síðustu málsgrein, eftir því sem við á.

14. gr.

Þegar viðhöfð eru lokuð útböð ákvarða samningsyfirvöld frest til að skila umsóknum um að gera tilboð eigi styttri en tuttugu og einn dag frá sendingardegi útböðsauglýsingar.

Samningsyfirvöld bjóða skriflega og samtímis útvöldum umsækjendum að gera tilboð.

Samningsyfirvöld ákvarða frest til að skila tilboðum eigi styttri en tuttugu og einn dag frá útsendingu skriflegs boðs. Samningsyfirvöldum er skylt að veita frekari upplýsingar varðandi tækniatriði, eigi síðar en sex dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara.

Þegar tilboð verða einungis gerð að undangenginni vettvangsskoðun eða könnun á fylgiskjölum með útböðsgögnum á staðnum lengist skilafrestur, tilgreindur í síðustu málsgrein, eftir því sem við á.

15. gr.

Reynist skilafrestur, veittur samkvæmt undanfarandi grein, óraunhæfur við gerð aðkallandi samninga er samningsyfirvöldum heimilt að veita styttri frest eins og nánar er tiltekið hér á eftir:

— frest til að skila umsóknum um að gera tilboð eigi styttri en tólf daga frá sendingardegi auglýsingar;

— frest til að skila tilboðum, eigi styttri en tíu daga frá dagsetningu skriflegs boðs um að gera tilboð.

Samningsyfirvöldum er skylt að veita frekari upplýsingar varðandi tækniatriði, eigi síðar en fjórum dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út, hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara.

Heimilt er að senda umsóknir um að gera tilboð og boð um að gera tilboð skriflega, í formi símskeytis eða telexskeytis eða símleiðis. Umsóknir sendar í formi símskeytis eða telexskeytis eða símleiðis skal staðfesta skriflega.

16. gr.

Þegar um er að ræða almennt útböð skulu að minnsta kosti eftirfarandi atriði koma fram í útböðsauglýsingu:

a) sendingardagur útböðsauglýsingar til útgáfustjórnar *Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna*;

b) tilhögun útböðs;

c) vettvangur framkvæmda; eðli og umfang þjónustu þeirrar sem inna á af hendi og eðli framkvæmda; ef verksamningi er skipt í aðgreinda hluta: röð hlutanna eftir stærð og hvort hægt er að gera tilboð í einn, nokkra eða alla hlutana; ef viðfangsefni verksamnings felur í sér skipulagningu verks auk framkvæmda, þá aðeins nauðsynlegar upplýsingar til þess að verktaki skilji tilgang samningsins og geti gert tilboð í verkið samkvæmt því;

d) frestur til að ljúka framkvæmdum;

e) póstfang samningsyfirvalds;

f) póstfang aðila sem útvegar útböðsgögn og frekari upplýsingar og frestur til að óska eftir slíku; einnig kostnaður sem af því hlýst og greiðsluskilmálar;

g) frestur til að skila tilboðum, póstfang viðtakanda og á hvaða tungumáli eða tungumálum þau skulu samin;

h) hverjum sé heimilt að vera viðstaddir opnun tilboða, svo og hvar og hvenær opnun fari fram;

- i) upplýsingar um tryggingafé eða annars konar ábyrgðir sem samningsyfirvöld kunna að krefjast;
- j) helstu skilmálar um fjármögnun og greiðslur vegna framkvæmda og/eða vísanir til ákvæða laga og reglugerða sem greina frá þeim;
- k) það sérstaka rekstrarform að lögum sem verktakahópur sá sem gengur til samninga verður að mynda;
- l) lágmarksskilyrði, efnahagsleg og tæknileg, sem verktakar verða að uppfylla að dómi samningsyfirvalda til að koma til greina við val; óheimilt er að setja önnur skilyrði en þau sem tilgreind eru í 25. og 26. gr.;
- m) tímabil það sem bjóðendum er skylt að láta tilboð sitt standa.

17. gr.

Þegar um er að ræða lokað útboð skulu að minnsta kosti eftirfarandi atriði koma fram í útboðsauglýsingu:

- a) atriði sem fram koma í a- til e-lið og k-lið 16. gr.;
- b) frestur til að skila umsóknum um að gera tilboð, póstfang viðtakanda og á hvaða tungumáli eða tungumálum þær skulu samdar;
- c) frestur fyrir samningsyfirvöld til að senda út boð um að gera tilboð;
- d) upplýsingar sem fylgja skulu umsókn um að gera tilboð í formi yfirlýsinga viðvikjandi persónulegri stöðu verktaka sem síðar er unnt að sannprófa og lágmarksskilyrði, efnahagsleg og tæknileg, sem verktakar verða að uppfylla að dómi samningsyfirvalda við val þeirra; óheimilt er að setja önnur skilyrði en þau sem tilgreind eru í 25. og 26. gr.

18. gr.

Í boði um að gera tilboð samkvæmt lokuðu útboði skulu að minnsta kosti eftirfarandi atriði koma fram:

- a) atriði sem fram koma í f-, g-, i- og j-lið 16. gr.;
- b) tilvísun í útboðsauglýsingu sem nefnd er í 17. gr.;
- c) ábending um fylgiskjöl með tilboði, sem annaðhvort er ætlað að færa sönnur á yfirlýsingar sem látnar eru í té af umsækjanda í samræmi við d-lið 17. gr. eða veita frekari upplýsingar eins og ráð er gert fyrir í þeirri grein samkvæmt sömu skilyrðum og í 25. og 26. gr.;

- d) forsendur fyrir vali verktaka hafi þær ekki komið fram í útboðsauglýsingu.

19. gr.

Samningsyfirvöldum er heimilt að birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* útboðsauglýsingar sem ekki er skylta að auglýsa samkvæmt tilskipun þessari, þó með því skilyrði að fjárhæð samnings sé ekki lægri en 500 000 reikningseiningar.

IV. BÁLKUR

Sameiginlegar reglur um hlutgengi bjóðenda

20. gr.

Samningar eru gerðir á forsendum sem tilgreindar eru í kafla II í báli þessum eftir að samningsyfirvöld hafa gengið úr skugga um hæfni verktaka, sem ekki eru útilokaðir samkvæmt ákvæðum 23. gr., í samræmi við gerðar kröfur um efnahags- og fjárhagsstöðu og um tækniþekkingu sem ungetur í 25. og 28. gr.

21. gr.

Verktökum er heimilt að gera tilboð sem hópur. Ekki er gert að skilyrði að þeir myndi sérstakt rekstrarform að lögum þegar tilboð er lagt fram, en heimilt er að krefjast þess af hópi þeim sem valinn er til samningsgerðar.

22. gr.

Þegar viðhöfð eru lokuð útboð samkvæmt 2. mgr. 5. gr. velja samningsyfirvöld þá umsækjendur sem þau bjóða að gera tilboð á grundvelli upplýsinga sem þeir leggja fram í samræmi við ákvæði d-liðar 17. gr.

Hverju aðildarríki er skylt að gæta þess að samningsyfirvöld bjóði ríkisborgurum annarra aðildarríkja, sem uppfylla tilskildar kröfur, að gera tilboð með sömu skilmálum og eigin borgurum.

I. KAFLI

Forsendur fyrir hlutlægu vali

23. gr.

Heimilt er að útiloka verktaka frá þátttöku í samkeppni vegna verksamninga:

- a) ef bú hans er gjaldþrota eða hefur verið tekið til skipta meðferðar eða ef atvinnustarfsemi hans hefur verið stöðvuð tímabundið vegna meðferðar dómsvalds á mál-

um hans, nauðungarsamninga eða sambærilegrar málsmeðferðar samkvæmt landslögum eða stjórnisýslureglum;

- b) ef óskað hefur verið eftir að bú hans verði tekið til gjaldþrotaskipta eða nauðungaruppjörs, ef skiptaráðandi fer með bú hans eða ef leitað hefur verið eftir nauðungarsamningum eða bú hans er til sambærilegrar meðferðar samkvæmt landslögum eða stjórnisýslureglum;
- c) hafi hann fengið dóm fyrir brot, eða úrskurð sem hefur dómsígildi, er varðar heildarleika í starfi;
- d) hafi hann orðið sekur um alvarlega vanrækslu í starfi og það sannað fyrir samningsyfirvöldum á fullnægjandi hátt;
- e) hafi hann ekki staðið skil á greiðslum til almennatrygginga eins og honum ber samkvæmt lögum þess ríkis þar sem hann hefur aðsetur eða landslögum samningsyfirvalda;
- f) hafi hann ekki staðið skil á greiðslum skatta samkvæmt landslögum samningsyfirvalda;
- g) hafi hann orðið uppvis að því að veita rangar og villandi upplýsingar sem krafist er samkvæmt kafla þessum.

Ef samningsyfirvöld krefjast þess að verktaki sýni fram á að ekkert þeirra atriða sem tilfærð eru í a-, b-, c-, e- eða f-lið eigi við hann, gildir eftirfarandi sem fullnægjandi sönnun:

- hvað varðar a-, b- eða c-lið, framvísun sakavottorðs eða, ef um slíkt er ekki að ræða, jafngildi skjals sem gefið er út af yfirvaldi á sviði dómgæslu eða stjórnisýslu í upprunalandi eða síðasta dvalarlandi viðkomandi þar sem fram kemur að fyrrnefndri kröfu er fullnægt;
- hvað varðar e- eða f-lið, vottorð útgefið af lögbærum yfirvöldum í viðkomandi aðildarríki.

Gefi yfirvöld í viðkomandi ríki ekki út slíkt skjal eða vottorð er verktaka þess í stað heimilt að skila eiðsvarinni yfirlýsingu sem hann hefur gefið frammi fyrir yfirvaldi á sviði dómgæslu eða stjórnisýslu, lögbókanda eða viðurkenndum faglegum aðila í upprunalandi eða síðasta dvalarlandi sínu.

Aðildarríki útmefna, innan þess frests sem tiltekinn er í 32. gr., þau stjórnvöld og þá aðila sem lögbærir teljast til að gefa út fyrrnefnd skjöl og tilkynna öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórn þar um þegar í stað.

24. gr.

Heimilt er að krefja sérhvern verktaka, sem óskar eftir að gera tilboð vegna gerðar opinbers verksamnings, um að færa sönnur á að hann sé skráður í firmaskrá eins og kveðið er á um í lögum þess aðildarríkis þar sem hann hefur aðsetur. Þessar firmaskrár eru:

Í Belgíu „registre du commerce/Handelsregister“, í Þýskalandi „Handelsregister“ og „Handwerksrolle“, í Frakklandi „registre du commerce“ og „répertoire des métiers“, á Ítalíu „Registro della Camera di commercio, industria, agricoltura e artigianato“ og „Registro della commissioni provinciali per l'artigianato“, í Lúxemborg „registre aux firmes“ og „rôle de la Chambre des métiers“, í Hollandi „Handelsregister“.

25. gr.

Almennt má færa sönnur á fjárhagslega og efnahagslega stöðu verktaka með því að framvísa einni eða fleirum af eftirfarandi heimildum:

- a) viðeigandi yfirlýsingu frá banka;
- b) efnahagsreikningi fyrirtækis eða útdrætti úr efnahagsreikningi þegar birtingar hans er krafist samkvæmt félagalöggjöf aðildarríkis þar sem verktaki hefur aðsetur;
- c) yfirlýsingu um heildarveltu fyrirtækis og veltu byggingarframkvæmda þrjú undanfarin fjárhagsár.

Samningsyfirvöld tilgreina í útboðsauglýsingu eða í boði um að gera tilboð hvaða heimild eða heimildir þau kjósa og hvaða umsagnir, aðrar en fram koma í a-, b- eða c-lið, ber að leggja fram.

Ef verktaki er, af gildri ástæðu, ófær um að útvega umsagnir sem krafist er af samningsyfirvöldum er honum heimilt að færa sönnur á fjárhagslega og efnahagslega stöðu sína með framvísun annarra gagna sem samningsyfirvöld telja viðeigandi.

26. gr.

Færa má sönnur á tæknilega þekkingu verktaka eða hæfni:

- a) með vitnisburði um menntun verktaka og hæfni í starfi og/eða yfirmanna fyrirtækisins, einkum verkstjóra;
- b) með lista yfir verk unnin á undanföllum fimm árum ásamt greinargerðum um lokaúttekt á mikilvægustu verkunum. Í greinargerðum þessum komi fram upplýsingar um upphæð, dagsetning og staðsetning verka og hvort fagmannlega hafi verið að verki staðið og

frankvæmdum lokið á tilhlýðilegan hátt. Ef nauðsyn krefur senda lögbær yfirvöld fyrrnefndar greinargerðir beint til samningsyfirvalda;

- c) með samantekt um verkfæri, tækjakost og tæknibúnað sem verktaka er tiltækur við frankvæmdir;
- d) með yfirlýsingu um meðalfjölda starfsmanna fyrirtækis ár hvert og fjölda yfirmanna á undanföllum þremur árum;
- e) með yfirlýsingu um hvaða tæknimenn og sérfræðipjónusta eru verktaka til reiðu við frankvæmdir hvort sem um er að ræða starfsmenn fyrirtækisins eða ekki.

Samningsyfirvöld tilgreina í útboðsauglýsingu eða í boði um að gera tilboð hverjum þessara heimilda beri að framvísa.

27. gr.

Samningsyfirvöldum er heimilt, innan ramma ákvæða í 23. – 26. gr., að veita verktaka færi á að auka við framkomin vottorð og skjöl eða skýra þau.

28. gr.

1. Aðildarríkjum, sem halda lista yfir viðurkennda verktaka, er skylt að aðlaga þá að ákvæðum í a- til d-lið og g-lið 23. gr. og ákvæðum í 24. – 26. gr. þegar tilskipun þessi tekur gildi.

2. Verktökum, sem skráðir eru á fyrrnefnda lista, er heimilt við hvern samning að leggja fram hjá samningsyfirvöldum skráningarvottorð gefið út af lögbærum yfirvöldum. Í skráningarvottorði eru tilgreindar heimildir þær sem krafist er vegna skráningar og sú staða sem skráningin veitir.

3. Samningsyfirvöld í öðrum aðildarríkjum skoða vottfesta skráningu á slíkan lista hjá lögbærum aðilum einungis sem yfirlýsingu um að þau áliti viðkomandi verktaka hæfan til að takast á hendur frankvæmdir í samræmi við stöðu hans samkvæmt skilningi a- til d-liðar og g-liðar 23. gr., 24. gr., b- og c-liðar 25. gr. og b- og d-liðar 26. gr. en ekki samkvæmt skilningi a-liðar 25. gr. og a-, c-, og e-liðar 26. gr.

Óheimilt er að véfengja vitneskju þá sem leiða má af skráningu á opinberum lista. Heimilt er samt sem áður að krefja skráðan verktaka aukalega um staðfestingu á greiðslum framlaga til almannatrygginga hvenær sem boðið er til samninga.

Samningsyfirvöld í öðrum aðildarríkjum láta einungis verktaka, sem aðsetur hafa í landi því sem gert hefur opinberan lista, njóta góðs af fyrrnefndum ákvæðum.

4. Óheimilt er við skráningu verktaka frá öðrum aðildarríkjum á slíkan lista að krefjast annarra sannana eða yfirlýsinga en krafist er af samlöndum í öllu falli ekki annarra en þeirra sem fram koma í 23. – 26. gr.

5. Aðildarríki sem halda slíka lista tilkynna öðrum aðildarríkjum um pósthfang þess aðila sem tekur við beiðni um skráningu.

II. KAFLI

Forsendur fyrir vali samningsaðila

29. gr.

1. Forsendur samningsyfirvalda fyrir vali samningsaðila eru annaðhvort:

— lögsta verð einvörðungu

— eða, þegar gengið er til samninga á grundvelli tilboðs sem er fjárhagslega hagkvæmast, ýmsar forsendur aðrar eftir því um hvers konar samning er að ræða, til dæmis verð, framkvæmdatími, rekstrarkostnaður, arðsemi, tæknilegt gildi.

2. Í síðarnefnda tilvikinu tilgreina samningsyfirvöld í útboðsgögnum eða útboðsauglýsingu allar forsendur sínar fyrir vali á verktaka í réttu röð eftir mikilvægi sé þess nokkur kostur.

3. Heimilt er að varðveita verðviðmiðun, sem byggð er á útreikningi samkvæmt gildandi reglum aðildarríkis (ítalska aðferðin „nafnlaus umslög“), í þrjú ár eftir að frestur tiltekinn í 32. gr. rennur út, sé um að ræða verksamninga þar sem áætlaður heildarkostnaður fer ekki yfir tíu milljónir reikningseininga, og í sjö ár frá sömu dagsetningu þegar um ræðir samninga þar sem áætlaður heildarkostnaður er á bilinu ein til tvær milljónir reikningseininga.

4. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar aðildarríki byggir val á verktaka til samningsgerðar á öðrum forsendum samkvæmt reglum sem miða að því að aðstoða ákveðna þjóðendur með því að veita þeim forgang, en þó með því skilyrði að reglur þær sem skírskotað er til samræmist stofnsáttmála, einkum 92. gr. og áfram.

5. Séu tilboð vegna tiltekens verksamnings augljóslega óeðlilega lág miðað við frankvæmdir skulu samningsyfirvöld kanna tilboðin í smáatriðum áður en ákveðið er hverj-

um verði boðið að ganga til samninga. Samningsyfirvöld skulu taka niðurstöður könnunar þessarar til greina.

Í því augnamiði krefja þau bjóðanda nauðsynlegra skýringa og gefa honum til kynna hverjar þeirra sé ekki hægt að fallast á, þar sem við á.

Ef kveðið er á um það í útboðsgögnum að gengið skuli til samninga á grundvelli lægsta tilboðs er samningsyfirvöldum skylt að rökstyðja fyrir ráðgjafarnefnd, sem stofnsett var samkvæmt ákvörðun ráðsins frá 26. júlí 1971 ⁽¹⁾, ákvörðun um að hafna tilboðum sem þau álíta of lág.

V. BÁLKUR

Lokaákvæði

30. gr.

Frestur til að skila tilboðum eða umsóknnum um að gera tilboð er settur eins og kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE, Kjarnorkubandalag Evrópu) 1182/71 frá 3. júní 1971 um reglur sem gilda um fresti, dagsetningar og skilmála ⁽²⁾.

31. gr.

Kostnaður vegna birtingar auglýsinga í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, eins og getið er um í 12. og 19. gr., greiðist af bandalaginu samkvæmt reglum og skilmálum

sem birtir eru í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

32. gr.

Aðildarríkin samþykkja nauðsynleg lög og reglur til að framfylgja tilskipun þessari innan 12 mánaða frá birtingu hennar og tilkynna það þegar framkvæmdastjórninni.

33. gr.

Aðildarríkin gæta þess að senda framkvæmdastjórninni helstu kafla úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

34. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. júlí 1971.

Fyrir hönd ráðsins,

A. MORO

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 15.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 124, 8. 6. 1971, bls. 1.

Fylgiskjal II

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 18. júlí 1989

um breytingar á tilskipun 71/305/EBE um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga

(89/440/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 2. mgr. 57. gr., 66. gr. og 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

í samvinnu við Evrópuþingið⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálaneftarinnar⁽²⁾,

þar eð gera þarf ráðstafanir til að innri markaði verði komið á í áföngum á tímabilinu fram til 31. desember 1992; þar eð innri markaður er svæði án innri landamæra þar sem tryggð eru frjálsir vöruflutningar, frjálsir fólksflutningar, frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir fjármagnsflutningar.

með hliðsjón af niðurstöðum samfleyttra fundahalda leiðtogaráðsins um nauðsyn þess að stofna slíkan markað,

með hliðsjón af Hvítbók um lokaaðgerðir til að koma starfsemi innri markaðar á og einkum með hliðsjón af þeim tímasetningum og áætlun þeirri sem þar er tilgreind um opnun markaðarins fyrir opinbera verksamninga,

með hliðsjón af orðsendingu framkvæmdastjórnar til ráðsins frá 19. júní 1986 um opinber innkaup innan bandalagsins,

Opinberir verksamningar heyra undir tilskipun ráðsins 71/305/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Spánar og Portúgals, og undir tilskipun ráðsins 72/277/EBE frá 26. júlí 1972 um einstök atriði varðandi birtingu útboðsauglýsinga og sérleyfa í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna⁽⁴⁾, yfirlýsingu fulltrúa ríkisstjórna aðildarríkjanna frá 26. júlí 1971 eftir fund með ráðinu um reglur sem gilda skulu um opinbera verksamninga⁽⁵⁾ og undir tilskipun ráðsins 71/306/EBE frá 26. júlí 1971 um stofnun ráðgjafarnefndar um opinbera samninga⁽⁶⁾ með áorðnum breytingum samkvæmt ákvörðun 77/63/EBE⁽⁷⁾.

Nauðsynlegt er, til að tryggja raunverulegt frelsi til að staðfestast og frelsi til að stunda þjónustuviðskipti á markaði fyrir opinbera verksamninga, að rýmka og styrkja ákvæði í tilskipunum sem sett eru til að skýra reglur og venjur um útboð og gerð slíkra samninga, þannig að hægt sé að hafa öruggara eftirlit með því að banni við viðskiptahindrunum sé hlítt og samtímis að minnka ósamræmi hvað varðar samkeppnisáðstöðu sem ríkisborgarar einstakra aðildarríkja búa við.

Tilskipun þessi hindrar ekki, einkum og sér í lagi, að 36. gr. stofnsáttmálans sé beitt.

Ætlunin er að skýra betur við hvað er átt með opinberum verksamningum þannig að sérstaklega megi taka til greina nýjar gerðir slíkra samninga og að tilgreina hvernig bera

⁽³⁾ Stjóð. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 5.

⁽⁴⁾ Stjóð. EB nr. L 176, 3. 8. 1972, bls. 12.

⁽⁵⁾ Stjóð. EB nr. C 82, 16. 8. 1971, bls. 13.

⁽⁶⁾ Stjóð. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 15.

⁽⁷⁾ Stjóð. EB nr. L 13, 15. 1. 1977, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjóð. EB nr. C 167, 27. 6. 1988, bls. 76 og Stjóð. EB nr. C 69, 20. 3. 1989, bls. 69.

⁽²⁾ Stjóð. EB nr. C 319, 30. 11. 1987, bls. 55.

megi kennsl á öll þau atriði sem tilskipun 71/305/EBE tekur til.

Listi yfir einstaka aðila og hópa aðila í viðauka I á að vera eins ítarlegur og unnt er.

Einnig er nauðsynlegt að rýmka ákvæði tilskipunar 71/305/EBE þannig að þau nái yfir verk sem ríki styrkir en skilgreiningar l. gr. ná ekki til.

Reglur um auglýsingar ætti að færa í tilskipun 71/305/EBE með hliðsjón af auknu vægi sérleyfissamninga á sviði opinberra framkvæmda og sérstöku eðli þeirra.

Nauðsynlegt er að skýra umfang undanþága á tilteknum sviðum til þess að tilskipun 71/305/EBE verði ekki í auknum mæli beitt á mismunandi máta sakir ólíkrar túlkunar einstakra aðildarríkja á undanþágum.

Upphæð viðmiðunarmarka, sem sker úr um hvaða verk-samningar heyrja undir tilskipun 71/305/EBE, var ákveðin ein milljón evrópskra gjaldmiðilseininga (ECU) árið 1971 og með hliðsjón af hækkun byggingarkostnaðar og áhuga lítilla og meðalstórra fyrirtækja á að gera tilboð í meðalstór verk ætti að miða þessa fjárhæð nú við fimm milljónir evrópskra gjaldmiðilseininga (ECU).

Nauðsynlegt er að auðvelda verktökum að gera tilboð til þess að uppræta megi viðskiptavenjur sem hamla samkeppni almennt og þátttöku ríkisborgara annarra aðildarríkja í gerð verksamninga sérstaklega.

Æskilegt er að innleiða ákvæði um samstarfsútböð eins og nú þegar tíðkast í sumum aðildarríkjum svo að takmarka megi afbrigðilega málsmeðferð þá sem kveðið er á um í 9. gr. tilskipunar 71/305/EBE.

Líta ber á samstarfsútböð sem afbrigði og þar af leiðandi einungis viðeigandi í ákveðnum afmörkuðum tilvikum.

Skylda ætti samningsyfirvöld til að greina umsækjendum og bjóðendum sem hafnað er frá ástæðum þess að umsóknum þeirra og tilboðum var hafnað og til að semja skýrslu um málsmeðferð þá sem leiðir til þess að tilboði er tekið.

Nauðsynlegt er að laga almennar reglur um tæknileg atriði að nýrri stefnu bandalagsins varðandi stöðlun.

Skýra ætti nánar allan framgang og fyrirhugað varðandi tilboð í opinberar framkvæmdir á samkeppnisgrundvelli svo að unnt sé að skapa nauðsynleg skilyrði fyrir virkri samkeppni um slíkar framkvæmdir hvarvetna innan bandalagsins þannig að fyrirtækjum í öðrum aðildarríkjum sé kleift að bjóða í verk á sambærilegum forsendum og fyrirtæki í

heimalandi og auka megi áhuga þannig að fleiri verktakar geri tilboð; einnig ætti að skylda samningsyfirvöld til að tilkynna um fyrirhugaðar framkvæmdir á vegum hins opinbera um gjörvallt bandalagið og til að birta með sama hætti öll atriði sem máli skipta um hvernig samningsaðilar eru valdir.

Lengja ætti frest til að skila umsóknum um að gera tilboð til þess að auðvelda aðgang að samningum og gera fleiri verktökum kleift, innan sanngjarnra tímamarka, að undirbúa og ganga frá tilboðum einkum þegar um er að ræða stór verkefni sem oftast eru talsvert flókin tæknilega og hvað skipulag varðar.

Það er allra hagur að hvatt sé til tækniframfara í byggingariðnaði og á sviði opinberra framkvæmda þannig að ekki eingöngu almenningur heldur og byggingariðnaðurinn njóti góðs af því að tækni og verkunnátta flytjist frá einu aðildarríki til annars.

Unnið er að því innan bandalagsins að finna leiðir til þess að setja útböðslýsingar fram með hliðsjón af hlutverki því sem viðkomandi verkefni á að gegna fremur en samkvæmt nákvæmri tæknilegri forskrift og því ætti að gefa verktökum innan bandalagsins nú þegar færi á að leggja fram frábrugðið tilboð með ákveðnum skilyrðum.

Þannig skal staðið að málum að samningsyfirvöldum geti borist vitneskja um sérhvern þann hluta verksamnings sem bjóðandi hyggst semja um við undirverktaka til að tryggja að það liggja ljóst fyrir hvernig verktakar ráðgera að standa að framkvæmdum.

Gagnlegt gæti reynst að skýra betur gildandi ákvæði um vinnuvernd og starfsskilyrði í því aðildarríki þar sem framkvæmdir munu standa yfir.

Viðeigandi er að ákvæði landsréttar í þágu byggðapróunar sem taka á mið af við gerð opinberra verksamninga verði aðlöguð markmiðum bandalagsins og séu í samræmi við grundvallarreglur sáttmálans.

Tilskipun 71/305/EBE ætti að fela í sér ákvæði um fullnægjandi tölfraðilega úrvinnslu til þess að bæta við og gera skipulegri upplýsingar um aðferðir þær sem samningsyfirvöld beita við útböð og gerð verksamninga.

Konungsríkið Spánn hefur nýlega samþykkt löggjöf til þess að framfylgja tilskipun 71/305/EBE; að því gefnu að samþykkt frekari breytingartillagna nú myndi hafa neikvæð áhrif á aðlögun einkafyrirtækja þar í landi, er við hæfi að veita Konungsríkinu Spáni viðbótarfrest til að framfylgja tilskipun þessari.

Lýðveldið Portúgal þarfnast aðlögunartíma af jafngildum ástæðum.

Lýðveldið Grikkland er í þann mund að laga löggjöf sína að tilskipun 71/305/EBE og það hefur óæskileg áhrif á svið opinberra verksamninga ef teknar væru upp fleiri reglur bandalagsins á þessu stigi, einkum og sér í lagi á tiltekna efnahagslega mikilvæga þætti svo sem að almenn viðskiptakjör haldist stöðug, þessi ljós fyrir og varðveitist í náninni framtíð.

Gera skal breytingar á tilskipun 71/305/EBE og fella úr gildi tilskipun 72/277/EBE í samræmi við niðurstöður fyrrnefndra funda leiðtogaáráðsins, Hvítbókina og fyrrnefnda orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins.

SAMBÝKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 71/305/EBE:

1. Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „opinberir verksamningar“: samningar er fela í sér skuldbindingar gegn gjaldi, skriflega gerðir milli verktaka og samningsyfirvalda, eins og nánar er tiltekið í b-lið, sem fjalla annaðhvort um framkvæmd eða framkvæmd og hönnun verka sem tengjast starfsemi sem fjallað er um í viðauka II eða eru skilgreind í c-lið að neðan eða um framkvæmd verks með ótilgreindum hætti samkvæmt kröfum sem samningsyfirvöld tilgreina;
- b) „samningsyfirvöld“: ríkið, héraðs- eða sveitarstjórnir, aðilar sem heyra undir opinberan rétt, samtök mynduð af einu eða fleiri slíkra yfirvalda eða aðilum sem heyra undir opinberan rétt.

Með „aðili sem heyrir undir opinberan rétt“ er átt við sérhvern aðila sem:

- gegnir einungis því hlutverki að fullnægja þörfum almennings en rekur ekki iðnaðar- eða verslunarstarfsemi og
- er lögpersóna og
- er rekinn að mestu leyti á kostnað ríkisins, héraðs- eða sveitarstjórna eða annarra aðila sem heyra undir opinberan rétt eða lýtur yfirstjórn þessara aðila eða ef rekstur hans er undir yfirstjórn eða eftirliti ráðs þar sem meirihluti

stjórnarmanna er skipaður af ríkinu, héraðs- eða sveitarstjórnnum eða af öðrum aðilum sem heyra undir opinberan rétt.

Listar yfir aðila eða flokka, sem heyra undir opinberan rétt og uppfylla skilyrði sem tilgreind eru í annarri undirgrein eru, birtir í viðauka I. Listar þessir skulu vera eins tæmandi og frekast er unnt og er heimilt að endurskoða þá samkvæmt málsmeðferð sem tilgreind er í 30. gr. b. Í þessu augnamiði tilkynna aðildarríkin framkvæmdastjórninni reglulega um allar breytingar á listum sínum yfir aðila og flokka;

- c) „verk“: afrakstur byggingarframkvæmda eða mannvirkjagerðar í heild sem nota má til að gegna efnahagslegu og tæknilegu hlutverki;
- d) „sérleyfissamningur um opinberar framkvæmdir“: samningur sömu gerðar og fram kemur í a-lið nema að því leyti að þóknun fyrir verkin, sem vinna á, felst annaðhvort einvörðungu í rétti til að hagnýta sér þau eða í þeim rétti ásamt greiðslu;
- e) „almenn útboð“: útboðsreglur aðildarríkja sem heimila öllum áhugasömum verktökum að gera tilboð;
- f) „lokað útboð“: útboðsreglur aðildarríkja sem heimila einungis þeim verktökum að gera tilboð sem fengið hafa boð um slíkt frá samningsyfirvöldum;
- g) „samstarfsútboð“: útboðsreglur aðildarríkja sem heimila samningsyfirvöldum að ráðfæra sig við ákveðna verktaka og semja við einn eða fleiri þeirra um samningsskilmála;
- h) Verktaki, sem gerir tilboð, heitir „bjóðandi“ og verktaki, sem leitar eftir tækifæri til að gera tilboð á grundvelli lokaðs útboðs eða samstarfsútboðs, „umsækjandi“.

2. Eftirfarandi greinar bætist við:

„1. gr. a

1. Aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að samningsyfirvöld fari að tilskipun þessari eða sjái til þess að farið sé að henni þegar þau fjármagna meir en helming kostnaðar við verk sem annar aðili býður út og semur um.

2. Ákvæði 1. gr. taka einungis til verksamninga sem falla undir flokk 50, hóp 502 í samræmdri skrá um viðskiptastarfsemi innan Evrópubandalagsins (NACE) og

til verksamninga sem tengjast byggingarframkvæmdum fyrir sjúkrahús, mannvirkjum til íþróttar- eða tómstundaiðkunar, byggingarframkvæmdum við skóla og háskóla og byggingarframkvæmdum fyrir stjórnsýslu.

1. gr. b

1. Geri samningsyfírvöld sérleyfissamning um opinberar framkvæmdir samkvæmt skilgreiningu í d-lið 1. gr., gilda reglur um auglýsingar eins og þeim er lýst í 3., 6., 7. og 9. til 13. mgr. 12. gr. og í 15. gr. a um þann samning ef hann er að fjárhæð 5 milljónir evrópskra gjaldmiðilseininga (ECU) eða meira.

2. Samningsyfírvöld geta annaðhvort

— krafist þess að sérleyfishafi geri samninga við þriðja aðila sem samsvara minnst 30% af heildarfjárhæð verks sem væntanlegur sérleyfissamningur tekur til og gefa um leið umsækjendum færi á að hækka það hlutfall. Þetta lágmarkshlutfall skal tilgreina í sérleyfissamningnum;

— eða farið fram á við umsækjendur um sérleyfissamninga að þeir tilgreini í tilboði sínu, ef um slíkt er að ræða, þann hundradshluta heildarfjárhæðar verks þess sem gera á sérleyfissamning um og sem þeir hyggjast fela þriðja aðila.

3. Sé sérleyfishafi sjálfur meðal samningsyfirvalda samkvæmt skilningi b-liðar 1. gr., ber honum að hlíta ákvæðum þessarar reglugerðar um verk ætluð þriðja aðila.

4. Aðildarríkin geri nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að sérleyfishafi annar en samningsyfírvöld beiti reglum um auglýsingar sem skráðar eru í 4., 6., 7. og 9. til 13. mgr. 12. gr. og í 15. gr. b þegar um ræðir verksamninga sem hann gerir við þriðja aðila ef samningarnir eru að fjárhæð 5 milljónir evrópskra gjaldmiðilseininga (ECU) eða meira. Eigi skal beita reglum um auglýsingar þegar verksamningar fara eftir þeim skilmálum sem tilgreindir eru í 3. mgr. 5. gr.

Fyrirtæki, sem bundist hafa samtökum í því augnamiði að fá úthlutað sérleyfissamningi eða fyrirtæki bundin þeim eignartengslum, teljast ekki til þriðja aðila.

„Fyrirtæki í eignartengslum“ merkir fyrirtæki þar sem sérleyfishafi er í ráðandi aðstöðu beint eða óbeint eða fyrirtæki sem er í ráðandi aðstöðu gagnvart sérleyfishafa eða sem ásamt sérleyfishafa er undir yfirráðum annars fyrirtækis vegna eignarréttar þess, hlutafjáreignar eða stjórnunarreglna. Fyrirtæki er talið vera í ráðandi aðstöðu gagnvart öðru fyrirtæki þegar það beint eða óbeint:

— á meirihluta skráðs hlutafjár í hlutaðeigandi fyrirtæki,

— ræður yfir meirihluta atkvæða vegna hlutafjáreignar í fyrirtækinu eða

— hefur rétt til að skipa yfir helming fulltrúa í stjórn fyrirtækisins eða meirihluta þeirra sem hafa umsjón eða eftirlit fyrirtækisins með höndum.

Tæmandi listi yfir þessi fyrirtæki skal fylgja umsókn um sérleyfi. Listann skal leiðrétta með tilliti til nýrra upplýsinga, verði breytingar á innbýrðis tengslum milli fyrirtækjanna.“

3. Ákvæði 2. gr. eru hér með felld úr gildi.

4. Fella skal úr gildi 1., 2. og 3. mgr. 3. gr. og í stað 4. og 5. mgr. sömu greinar kemur eftirfarandi:

„4. Tilskipun þessi gildir ekki um:

a) verksamninga sem flutningafyrirtæki á land-, loft-, sjó- eða vatnaleiðum gera;

b) verksamninga sem samningsyfírvöld gera svo fremi samningarnir fjalli um framleiðslu, flutning og veitingu drykkjarvatns eða sem þau samningsyfírvöld gera sem starfa fyrst og fremst á sviði orkuframleiðslu og -dreifingu;

c) verksamninga sem leynd hvílir yfir eða sem kalla á sérstakar öryggisráðstafanir samkvæmt gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum í viðkomandi aðildarríki eða þegar grundvallaröryggishagsmunir sama ríkis krefjast þess.“

5. Í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr.

Þessi tilskipun gildir ekki um opinbera samninga sem gerðir eru eftir öðrum útbóðsreglum og:

a) sem boðnir eru út og gerðir á grundvelli milli-ríkjasamkomulags sem gert hefur verið í samræmi við stofnsáttmála EBE, milli aðildarríkis og eins eða fleiri ríkja utan bandalagsins og fjallar um verk sem unnin eru í sameiningu eða sem undirskriftarríki munu hafa sameiginleg not af; framkvæmdastjórninni skal kunngjört um hvert samkomulag og getur hún leitað til ráðgjafarnefndar um opinbera samninga sem stofnuð var með ákvörðun 71/306/EBE⁽¹⁾ með áorðnum breytingum samkvæmt ákvörðun 77/63/EBE⁽²⁾;

- b) sem gerðir eru við fyrirtæki í aðildarríki eða ríki utan bandalagsins á grundvelli milliríkjasamkomulags um setu herliðs;
- c) sem gerðir eru á grundvelli sérstakra reglna alþjóðasamtaka.

(¹) Stjtið. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 15.

(²) Stjtið. EB nr. L 13, 15. 1. 1977, bls. 15.“

6. Eftirfarandi grein bætist við:

„4. gr. a

1. Ákvæði tilskipunar þessarar gilda um opinbera verksamninga sem eru áætlaðir að fjárhæð 5 milljónir evrópskra gjaldmiðilseininga (ECU) eða meira án virðisaukaskatts.

2. Alla jafna skal endurmeta viðmiðunarmörk þessi, í gjaldmiðlum aðildarríkja, annað hvort ár frá 1. janúar 1993 að telja. Byggja skal útreikninga þessara viðmiðunarmarka á meðaldagengi þessara gjaldmiðla miðað við evrópsku gjaldmiðilseininguna (ECU) á tveggja ára tímabilinu sem lýkur síðasta dag októbermánaðar næst á undan endurmatinu sem fram fer 1. janúar. Birta skal viðmiðunarmörk þessi í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna* í byrjun nóvember.

3. Þegar verki er deilt í smærri hluta þar sem hver og einn er viðfangsefni samnings, er skylt að taka til greina fjárhæð hvers hluta þegar reikna skal út fjárhæð þá sem greint er frá í 1. mgr. Verði samanlögð fjárhæð jafnhá eða hærrí fjárhæð og greint er frá í 1. mgr., gilda ákvæði málsgreinarinnar fyrir alla hlutana. Samningsyfirlöndum er heimilt að víkja frá ákvæði þessu þegar fjárhæð einstakra hluta er innan við eina milljón evrópskra gjaldmiðilseininga (ECU) án virðisaukaskatts svo fremi áætluð heildarfjárhæð þeirra hluta, sem undanþegnir eru, fari ekki þar með fram yfir 20% af áætlaðri heildarfjárhæð allra verkhlutanna.

4. Óheimilt er að skipta upp verki eða samningi í því augnamiði að sniðganga ákvæði undanfarandi málsgreina.

5. Við útreikning fjárhæðar þeirrar, sem greint er frá í 1. mgr. og 5. gr., skal ekki einvörðungu taka fjárhæð hins opinbera verksamnings til greina heldur einnig áætlaða fjárhæð aðfanga sem nauðsynleg eru við framkvæmdir og samningsyfirlönd hafa látið verktaka í té.“

7. Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

1. Við útbod og gerð opinberra verksamninga beita samningsyfirlönd reglum sem skilgreindar eru í e-, f- og g-liðum 1. gr. og aðlagðar hafa verið tilskipun þessari.

2. Samningsyfirlöndum er heimilt að gera opinbera verksamninga eftir samstarfsútbodi að undangenginni birtingu útbodsauklýsingar og að afstöðnu vali umsækjenda sem gert er opinberlega og á efnislegum forsendum í eftirfarandi tilvikum:

a) þegar tilboð, sem berast í almennu eða lokuðu útbodi, eru ófullnægjandi eða gölluð eða eru óaðgengileg vegna lagaákvæða aðildarríkis sem eru í samræmi við ákvæði IV. bóls þó að því tilskildu að upphaflegum útbods- og samningsskilmálum hafi ekki verið breytt að neinu verulegu leyti. Samningsyfirlönd birta ekki útbodsauklýsingu í fyrrnefndum tilvikum ef öllum fyrirtækjum, sem fullnægja skilyrðum 23. til 28. gr. og sem lögðu fram tilboð í samræmi við formlegar kröfur útbodsreglna þegar fyrri útbod, almenn eða lokuð, stóðu yfir, er boðið að gera tilboð samkvæmt slíku samstarfsútbodi;

b) þegar umrædd verk eru unnin einvörðungu vegna rannsóknna, tilrauna eða þróunar og ekki í ágóðaskyni eða til þess að mæta kostnaði vegna rannsóknna og þróunarverkefna;

c) í undantekningartilvikum þegar ekki reynist unnt að áætla heildarkostnað fyrir fram sakir eðlis verka eða áhættu sem þeim fylgir.

3. Samningsyfirlöndum er heimilt að gera opinbera verksamninga eftir samstarfsútbodi án þess að birta áður útbodsauklýsingu í eftirfarandi tilvikum:

a) þegar engin tilboð berast eða ekki berast viðeigandi tilboð í almennu eða lokuðu útbodi þó að því tilskildu að upphaflegum útbods- og samningsskilmálum sé ekki breytt að verulegu leyti og skýrsla sé send framkvæmdastjórninni, óski hún þess;

b) þegar einungis tiltekinn verktaki telst hæfur til að inna verk af hendi af tæknilegum eða listrænum ástæðum eða vegna verndar einkaréttar;

c) þegar nauðsyn krefur og knýjandi ástæður eða atburðir, sem viðkomandi samningsyfirlönd gátu með engu móti séð fyrir, koma í veg fyrir að unnt sé að virða frest sem gildir þegar almenn útbod, lokuð útbod eða samstarfsútbod, eins og um getur í 2. mgr. að ofan, eru viðhöfð. Samningsyfirlönd mega ekki í neinu tilvikum eiga sök á aðstæðum þeim sem vitnað er til sem réttlætningar fyrir þessum knýjandi ástæðum;

d) vegna viðbótarframkvæmda sem ekki var gert ráð fyrir í upphaflegu verki eða í fyrstu samningsgerð en sem vegna ófyrirsjáanlegra aðstæðna hafa síðar

orðið nauðsynlegar til að leiða verkið til lykta með því skilyrði að þeim sé úthlutað til sama verktaka og verkið annast:

- þegar ekki er unnt að skilja slíkar framkvæmdir frá aðalsamningi af tæknilegum og fjárhagslegum ástæðum án þess að valda samningsyf-irvöldum stórfelldum vandkvæðum eða
- þegar slíkar framkvæmdir, þó svo halda megi aðgreindum frá framkvæmd upphaflegs samnings, eru óhjákvæmilegar á seinni stigum verksins;

samanlögð fjárhæð samninga, sem gerðir eru vegna viðbótarframkvæmda, má samt sem áður ekki nema meira en 50% af fjárhæð upphaflegs verksamnings;

- e) vegna nýrra framkvæmda sem eru endurtekning sambærilegra verka og fyrr var samið um við sama fyrirtæki af sömu samningsyf-irvöldum, svo fremi að við gerð upprunalega samningsins um undirstöðuverkefnið hafi verið farið eftir þeirri málsmeðferð sem greint er frá í 4. mgr.

Um leið og fyrsta verk er boðið út, skal það kunn-
gjört að málsmeðferð þessi kunní að verða við-
höfð og ber samningsyf-irvöldum að taka til greina
áætlaðan heildarkostnað síðari framkvæmda þeg-
ar ákvæðum 4. gr. a er beitt. Einungis er heimilt
að beita þessari reglu í þrjú ár eftir að upphaflegi
samningurinn var gerður.

4. Í öllum öðrum tilvikum bjóða samningsyf-irvöld út og gera opinbera verksamninga samkvæmt almennu útboði eða lokuðu útboði.“

8. Eftirfarandi grein bætist við:

„5. gr. a

1. Samningsyf-irvöld tilkynna, innan 15 daga frá móttöku beiðni, öllum umsækjendum eða bjóðendum, sem hafnað er og þess óska, um ástæður þess að um-sóknum eða tilboðum þeirra var hafnað og, þegar um tilboð er að ræða, heiti bjóðanda sem valinn var.

2. Samningsyf-irvöld tilkynna umsækjendum eða bjóðendum sem þess óska um ástæður þess að þau kjósa að ganga ekki til samninga þrátt fyrir að sam-
keppni hafi áður verið auglýst eða bjóða verkið út að nýju. Þau tilkynna einnig opinberri útgáfustjórn Evr-
ópubandalaganna um þessar ákvarðanir.

3. Samningsyf-irvöld gera skriflega skýrslu um hvern samning þar sem fram koma að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar:

- heiti samningsyf-irvalda og pósthfang, viðfang og fjárhæð samnings;

- heiti umsækjenda eða bjóðenda sem boðið er að gera tilboð og ástæður fyrir vali þeirra;

- heiti umsækjenda eða bjóðenda sem hafnað er og ástæður fyrir því að þeim er hafnað;

- heiti bjóðanda sem boðið er að ganga til samninga og ástæður þess að tilboði hans var tekið og all-
ir verkþættir sem vitað er að hann kunní að fela
undirverktaka;

- þegar um samstarfsútbod er að ræða, þær aðstæður sem tilgreindar eru í 5. gr. og réttlæta slíka máls-
meðferð.

Skýrslu þessari eða helstu þáttum hennar skal komið á framfæri við framkvæmdastjórminna, fari hún þess á leit.“

9. Ákvæði 7., 8. og 9. gr. eru hér með felld úr gildi.

10. Í stað 10. gr. komi eftirfarandi:

„10. gr.

1. Tækniforskriftir, sem skilgreindar eru í viðauka III, skulu fylgja útbodsgögnum eða samningum.

2. Samningsyf-irvöld skilgreina þessar tækni-
forskriftir með hliðsjón af landsstöðlum sem sam-
þykktir hafa verið til að framfylgja evrópskum stöð-
lum eða með hliðsjón af evrópsku tæknisamþykki eða
sameiginlegum tækniforskriftum sem þó mega hvorki
brjóta í bága við tæknileg lagaákvæði aðildarríkis né
lög bandalagsins.

3. Samningsyf-irvöldum er heimilt að vika frá 2.
mgr. ef:

a) staðlar, evrópskt tæknisamþykki eða sameigin-
legar tækniforskriftir fela ekki í sér ákvæði um
hvemig skal farið að því að staðfesta, eða tæknileg-
ar aðferðir fyrirfinnast ekki til að staðfesta á full-
nægjandi máta, að verkefni sé í samræmi við fyrr-
nefnda staðla, evrópskt tæknisamþykki eða sam-
eiginlegar tækniforskriftir;

b) notkun fyrrnefndra staðla, evrópsks tæknisam-
þykkis eða sameiginlegra tækniforskrifta neyddi
samningsyf-irvöld til að afla sér efnis eða áhalda
sem samræmdust ekki tækjabúnaði þeim sem þeg-
ar er í notkun eða hefði í för með sér ótilhlýðileg-
an kostnað eða tæknilega örðugleika; slíkt frávik
getur aðeins átt sér stað sem liður í nákvæmlega
skilgreindri og skjalfestri áætlun um upptöku evr-
ópskra staðla, evrópsks tæknisamþykkis eða sam-
eiginlegra tækniforskrifta innan tiltekens frests;

c) verkefni það er um ræðir er algjör nýjung og notkun gildandi staðla, evrópsks tæknisamþykkis eða sameiginlegra tækniforskrifta óviðeigandi.

4. Samningsyfirvöld, sem hyggjast beita ákvæðum 3. mgr., tilgreina, þar sem því verður við komið, ástæður þess í útboðsauglýsingu sem birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* eða í útboðsgögnum og láta bóka í öllum tilvikum ástæður þess í eigin skjöl og veita aðildarráðgjöf og framkvæmdastjórninni þessar upplýsingar, sé farið fram á það.

5. Séu evrópskir staðlar, evrópskt tæknisamþykki eða sameiginlegar tækniforskriftir ekki fyrir hendi:

a) eru tækniforskriftir skilgreindar með hliðsjón af tækniforskriftum aðildarríkis sem taldar eru samræmast grundvallarskilyrðum þeim sem skráð eru í tilskipunum bandalagsins um tæknilega samhæfingu, í samræmi við reglur settar í fyrrnefndum tilskipunum og sérstaklega í samræmi við reglur settar í tilskipun ráðsins 89/106/EEB frá 21. desember 1988 um byggingavörur⁽¹⁾;

b) er heimilt að skilgreina tækniforskriftir með hliðsjón af tækniforskriftum aðildarríkis þegar um er að ræða hönnun, útreikninga og útfærslu verka og efnisnotkun;

c) er heimilt að skilgreina tækniforskriftir með hliðsjón af öðrum gögnum.

Í slíku tilviki er við hæfi að skírskota í forgangsröð til:

i) landsstaðla sem samþykktir hafa verið til að framfylgja alþjóðlegum stöðlum,

ii) annarra landsstaðla og tæknisamþykkis aðildarríkis samningsyfirvalda eða

iii) annarra staðla.

6. Aðildarríki leggja bann við því að tækniforskriftir, þar sem nefndar eru vörur af sérstakri gerð eða frá sérstökum framleiðanda eða búnar til samkvæmt sérstakri aðferð, séu teknar upp í ákvæði tiltekins samnings, þannig að ákvæðnum fyrirtækjum sé hyglið að en önnur útilokuð, nema viðfang samnings réttlæti slíkar tækniforskriftir. Einkum er bannað að vísa til vörumerkja, einkaleyfa, gerða eða sérstaks uppruna eða framleiðslu. Fylgi slíki tilvísun orðalagið „eða jafngildur“ skal hún þó leyfð í tilvikum þar sem samningsyfirvöld sjá enga aðra leið til að lýsa viðfangi samnings

með tækniforskriftum sem eru nógu nákvæmar og skilmerkilegar fyrir alla viðkomandi aðila.

(¹) Stjóð. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.“

11. Ákvæði 11. gr. eru hér með felld úr gildi.

12. Í stað 12. og 15. gr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

1. Samningsyfirvöld lýsa í kynningarauglýsingu aðaleinkennum verksamninga sem þau hyggjast bjóða út og gera og sem áætlaðir eru, hvað fjárhæð snertir, jafnháir og eða ofan þeirra marka sem tilgreind eru í 1. mgr. 4. gr. a.

2. Samningsyfirvöld, sem hyggjast bjóða út og gera opinberan verksamning eftir almennu eða lokuðu útboði eða samstarfsútboði, eins og frá er greint í 2. mgr. 5. gr., tilkynna um ætlun sína með auglýsingu.

3. Samningsyfirvöld, sem hyggjast gera sérleyfisverksamning, tilkynna um ætlun sína með auglýsingu.

4. Sérleyfishafar, sem ekki eru samningsyfirvöld og hyggjast bjóða út og gera verksamninga við þriðja aðila, eins og útskýrt er í 4. mgr. 1. gr. b, tilkynna um ætlun sína með auglýsingu.

5. Samningsyfirvöld, sem gert hafa samning, tilkynna það með auglýsingu. Þó er heimilt í ákvæðnum tilvikum að birta ekki tiltekna upplýsingar um samningsgerð ef birting slíkra upplýsinga kygni að hindra framgang laga eða ganga á annan hátt gegn hagsmunum almennings, kygni að skaða réttmæta viðskiptahagsmunum einstakra fyrirtækja, opinberra eða í einkaeign, eða hindra heiðarlega samkeppni milli verkta.

6. Samningsyfirvöld senda auglýsingu, sem greint er frá í greinunum hér að ofan, til útgáfustjórnar Evrópubandalaganna eins skjótt og auðið er og á þann máta sem best á við. Þegar um ræðir hraðútboð, sem greint er frá í 15. gr., sendist auglýsingin í formi telexskýtis, símskýtis eða símbrefs.

a) Auglýsingin, sem greint er frá í 1. mgr., sendist eins fljótt og auðið er eftir að framkvæmdaáætlun vegna verksamnings, sem samningsyfirvöld hyggjast bjóða út og gera, hefur verið samþykkt;

b) auglýsingin, sem greint er frá í 5. gr., sendist í síðasta lagi fjórutú og átta dögum eftir gerð viðkomandi samnings.

7. Semja skal auglýsingar, sem greint er frá í 1., 2., 3., 4. og 5. mgr., í samræmi við fyrirmyndir í viðaukum

IV, V og VI og tilgreina í þeim þær upplýsingar sem þær er farið fram á.

Samningsyfirvöldum er óheimilt, við almenn eða lokuð útboð og við samstarfsútboð, að setja fram önnur skilyrði en fram koma í 25. og 26. gr. Þegar farið er fram á upplýsingar um efnahagslegar og tæknilegar kröfur sem verktakar verða að uppfylla og eru forsenda fyrir vali (atriði 11 í lið B í viðauka IV, atriði 10 í lið C í viðauka IV og atriði 9 í lið C í viðauka IV).

8. Auglýsingar þær, sem greint er frá í 1. og 5. mgr. að ofan, skulu birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og í TED-gagnabanka í fullri lengd á opinberum þjóðtungum aðildarríkjanna þó þannig að frumtextinn einn telst fullgildur.

9. Auglýsingar þær, sem greint er frá í 2., 3. og 4. mgr., skulu birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og í TED-gagnabanka í fullri lengd og á frummálinu. Birta skal samantekt yfir aðalatriði auglýsinga á öðrum opinberum þjóðtungum bandalagsins þó þannig að einungis frumtextinn teljist fullgildur.

10. Útgáfustjórn Evrópubandalaganna birtir auglýsingar eigi síðar en tólf dögum eftir sendingardag og, þegar um hraðútboð er að ræða eins og greint er frá í 15. gr., eigi síðar en fimm dögum eftir þá dagsetningu.

11. Óheimilt er að birta auglýsinguna í stjórnartíðindum eða blöðum í heimalandi samningsyfirvalda fyrir fyrrnefndan sendingardag og skal hann koma fram í auglýsingunni. Óheimilt er að birta í auglýsingunni aðrar upplýsingar en þær sem fram koma í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

12. Samningsyfirvöld verða að geta fært sönnur á dagsetningu sendingar.

13. Bandalagið ber kostnað vegna birtingar auglýsinga í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Auglýsing má ekki vera lengri en samsvarar einni blaðsíðu í *Stjórnartíðindum* eða um það bil 650 orð. Hvert tölublað, sem birtir eina eða fleiri auglýsingar, skal auk þess birta frumgerð eða -gerðir sem auglýsingin eða auglýsingar byggjast á.

13. gr.

1. Þegar viðhöfð eru almenn útboð, ákvarða samningsyfirvöld frest til að skila tilboðum, eigi styttri en fimmtíu og tvo daga frá sendingardegi útboðsauglýsingar.

2. Heimilt er að stytta frest til að skila tilboðum, sem kveðið er á um í 1. mgr., í þrjátíu og sex daga hafi samningsyfirvöld birt útboðsauglýsingu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* sem er í samræmi við sýnishorn í lið B í viðauka IV og kveðið er á um í 1. mgr. 12. gr.

3. Samningsyfirvöldum, eða þar til bærum stofnunum, er skylt að senda verktökum útboðsgögn og fylgiskjöl innan sex daga frá því að beiðni berst, hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara.

4. Samningsyfirvöld útvega viðbótarupplýsingar, sem varða útboðsgögn, eigi síðar en sex dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út, hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara.

5. Séu útboðsgögn, fylgiskjöl eða viðbótarupplýsingar svo umfangsmikil að ekki sé hægt að útvega þau innan þess frests sem veittur er samkvæmt 3. og 4. mgr. eða verði tilboð einungis gerð að undangenginni vettvangsheimsókn eða könnun á fylgiskjölum útboðsgagna á staðnum, framlengist frestur tiltekinn í 1. og 2. mgr. eftir því sem við á.

14. gr.

1. Þegar viðhöfð eru lokuð útboð og samstarfsútboð, eins og lýst er í 2. mgr. 5. gr., skal frestur til að skila þátttökubeiðnum, sem samningsyfirvöld ákvarða, eigi vera styttri en þrjátíu og sjö dagar frá sendingardegi auglýsingar.

2. Samningsyfirvöld þjóða skriflega og samtímis útvöldum umsækjendum að gera tilboð. Boðsbréfi þess efnis fylgi útboðsgögn og fylgiskjöl. Í því komi fram eftirfarandi:

a) þar sem við á, pósthfang aðila sem útvegar útboðsgögn og fylgiskjöl og frestur til að óska eftir slíku; einnig kostnaður sem af því hlýst og greiðsluskilmálar;

b) frestur til að skila tilboðum, pósthfang viðtakanda og á hvaða tungumáli eða tungumálum þau skulu samin;

c) tilvísun í útboðsauglýsingu sem hefur verið birt;

d) ábending um fylgiskjöl með tilboði, sem annaðhvort er ætlað að staðfesta yfirlýsingar sem um-

sækjandi útvegar í samræmi við 7. mgr. 12. gr. eða auka við upplýsingar sem kveðið er á um í þeirri grein samkvæmt sömu skilyrðum og í 25. og 26. gr.;

e) forsendur fyrir vali verktaka hafi þær ekki komið fram í útboðsauglýsingu.

3. Þegar viðhöfð eru lokuð útboð, ákvarða samningsyfirvöld frest til að skila tilboðum eigi styttri en fjórutíu daga frá útsendingu skriflegs boðs.

4. Heimilt er að stytta frest til að skila tilboðum, sem tilgreindur er í 3. mgr., í tuttugu og sex daga hafi samningsyfirvöld birt útboðsauglýsingu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* sem gerð er í samræmi við sýnishorn í lið A í viðauka IV eins og kveðið er á um í 1. mgr. 12. gr.

5. Heimilt er að senda umsóknir um að gera tilboð bréflaga, í formi símskeytis eða telexskeytis, símbréfs eða símleiðis. Ef einhver af fjórum síðastöldu leiðunum er farin, er skylt að staðfesta umsókn með bréfi sem sent er áður en frestur, tilgreindur í 1. mgr., er útrunninn.

6. Samningsyfirvöldum er skylt að útvega frekari upplýsingar varðandi útboðsgögn eigi síðar en sex dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út, hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara.

7. Verði tilboð einungis gerð að undangenginni vettvangsheimsókn eða könnun á fylgiskjölum útboðsgagna á staðnum, framlengist frestur tiltekinn í 3. og 4. mgr. eftir því sem við á.

15. gr.

1. Reynist skilafrestur veittur samkvæmt 14. gr. óraunhæfur við gerð aðkallandi samninga, er samningsyfirvöldum heimilt að veita frest eins og nánar er tiltekið hér á eftir:

a) frestur til að skila umsóknum um að gera tilboð skal eigi vera styttri en fimmtán dagar frá sendingardegi auglýsingar;

b) frestur til að skila tilboðum skal eigi vera styttri en tíu dagar frá dagsetningu boðs um að gera tilboð.

2. Samningsyfirvöldum er skylt að útvega frekari upplýsingar varðandi útboðsgögn eigi síðar en fjórum dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út, hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara.

3. Umsóknir um að gera tilboð og boð um að gera tilboð sendist eftir skjótustu leiðum. Þegar umsóknir

um að gera tilboð eru sendar í formi símskeytis, telexskeytis eða símbréfs eða símleiðis, er skylt að staðfesta þær með bréfi sem sendist áður en frestur, tilgreindur í 1. mgr., er útrunninn.“

13. Eftirfarandi greinar bætist við:

„15. gr. a

Samningsyfirvöld sem hyggjast gera sérleyfissamning um opinberar framkvæmdir samkvæmt skilgreiningu í d-lið 1. gr. ákveða umsóknarfrest um sérleyfi eigi styttri en fimmtíu og tvo daga frá sendingardegi auglýsingar.

15. gr. b

Þegar um er að ræða verksamninga sem sérleyfishafar, sem ekki eru samningsyfirvöld, bjóða út og gera, er umsóknarfrestur um að gera tilboð ákveðinn af sérleyfishafa eigi styttri en þrjátíu og sjö dagar frá sendingardegi auglýsingar og frestur til að skila tilboðum eigi styttri en fjórutíu dagar frá sendingardegi auglýsingar eða boðs um að gera tilboð.“

14. Hér með eru 16., 17. og 18. gr. felldar úr gildi.

15. Í stað 19. og 20. gr. komi eftirfarandi:

„19. gr.

Samningsyfirvöldum er heimilt að láta birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* auglýsingar um útboð og opinbera verksamninga sem ekki heyrta undir ákvæði um birtingarskyldu sem tilgreind eru í tilskipun þessari.

20. gr.

Samningar eru gerðir á forsendum sem tilgreindar eru í kafla II í bálki þessum, að teknu tilliti til 20. gr. a, þegar samningsyfirvöld hafa gengið úr skugga um hæfni verktaka, sem ekki eru útilokaðir samkvæmt 23. gr., í samræmi við gerðar kröfur um efnahags- og fjárhagsstöðu og um tæknipækkingu sem um getur í 25. og 28. gr.“

16. Eftirfarandi greinar bætist við:

„20. gr. a

Samningsyfirvöldum er heimilt, þegar það er skilyrði fyrir samningsgerð að fjárhagslega hagstæðasta tilboði sé tekið, að taka ófullnægjandi eða gölluð tilboð til greina sem bjóðendur gera og uppfylla lágmarkskröfur sem samningsyfirvöld gera.

Samningsyfirvöld tilgreina í útboðsgögnum lágmarkskröfur sem ófullnægjandi eða gölluð tilboð þurfa að

uppfylla og sérstök skilyrði fyrir gerð þeirra. Taka skal fram í útboðsauglýsingu hvort samningsyfirvöld muni taka ófullnægjandi eða gölluð tilboð til athugunar.

Samningsyfirvöldum er óheimilt að hafna ófullnægjandi eða gölluðu tilboði, sem lagt er fram, á þeim forsendum einum að það sé unnið með hliðsjón af tækniforskriftum skilgreindum samkvæmt landsstöðlum þar sem evrópskir staðlar eru teknir upp, evrópsku tæknisampykki eða samkvæmt sameiginlegum tækniforskriftum sem greint er frá í 2. mgr. 10. gr. eða með skírskotun til tækniforskrifta aðildarríkis sem greint er frá í a- og b-lið 5. mgr. 10. gr.

20. gr. b

Samningsyfirvöldum er heimilt, í útboðsgögnum, að fara þess á leit við bjóðanda að hann taki fram í tilboði sínu hvort hann hyggist semja við þriðja aðila um einhverja verkþætti.

Slíkir samningar hafa engin áhrif á ábyrgð aðalverk-taka. "

17. Í stað 22. gr. komi eftirfarandi:

„22. gr.

1. Þegar viðhöfð eru lokuð útboð eða samstarfsútboð, velja samningsyfirvöld þá umsækjendur, sem þau hyggjast bjóða að gera tilboð eða ganga til samninga, úr hópi umsækjenda sem uppfylla hæfniskröfur samkvæmt 23. og 28. gr. eða á grundvelli framkominna upplýsinga um hag verktaka og á grundvelli upplýsinga og formsatriða sem gera kleift að meta hvort hann uppfylli lágmarks efnahags- og tæknileg skilyrði.

2. Samningsyfirvöldum er heimilt, ef gera á samninga á grundvelli lokaðs útboðs, að ákvarða hámarks- og lágmarksfjölda fyrirtækja sem þau hyggjast bjóða að gera tilboð. Sé um slíkt að ræða, skal það koma fram í útboðsauglýsingunni. Ákveða skal mörkin með hliðsjón af eðli og umfangi verks þess sem vinna á. Fyrirtækin skulu ekki vera færri en fimm og ekki fleiri en tuttugu.

Fjöldi umsækjenda, sem boðið er að gera tilboð, skal í öllum tilvikum nægja til þess að tryggja raunverulega samkeppni.

3. Þegar samningsyfirvöld gera samninga samkvæmt samstarfsútboði eins og frá er greint í 2. mgr. 5. gr., skulu umsækjendur, sem boðið er að gera samninga, ekki vera færri en þrjú svo fremi fjöldi hæfra umsækjenda er nægur.

4. Hverju aðildarríki er skylt að gæta þess að samningsyfirvöld bjóði ríkisborgurum annarra aðildarríkja, sem uppfylla tilskildar kröfur, að gera tilboð eða ganga til samninga með sömu skilmálum og eigin borgurum."

18. Eftirfarandi grein bætist við:

„22. gr. a

1. Samningsyfirvöldum er heimilt eða skylt, að kröfu aðildarríkis, að tilgreina í útboðsgögnum hjá hvaða yfirvaldi eða yfirvöldum bjóðandi getur leit að eftir viðeigandi upplýsingum um lagaskyldur um vinnuvernd, aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum sem í gildi eru í aðildarríki því, héraði eða á þeim stað þar sem framkvæmdir verða og eiga við um verk unnin á staðnum á samningstímanum.

2. Samningsyfirvöld, sem útvega þær upplýsingar sem greint er frá í 1. mgr., fara þess á leit við bjóðendur eða umsækjendur að þeir upplýsi hvort þeir hafi við gerð tilboðs tekið til greina skyldur sem gildandi vinnuverndarákvæði og ákvæði um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum leggja þeim á herðar þar sem framkvæmdir verða. Þetta hefur ekki áhrif á ákvæði 5. mgr. 29. gr. um könnun óeðlilega lágra tilboða."

19. Í stað 24. gr. komi eftirfarandi:

„24. gr.

Heimilt er að krefja sérhvern verktaka, sem óskar eftir að gera tilboð í opinberar framkvæmdir, um að færa sönnur á að hann sé skráður í firmaskrá eins og kveðið er á um í lögum þess aðildarríkis þar sem hann hefur aðsetur:

— Í Belgíu „Registre du commerce/ Handelsregister“,

— í Danmörku „Handelsregistret, Aktieselskabsregistret“ og „Erhvervsregistret“,

— í Þýskalandi „Handelsregister“ og „Handwerksrolle“,

— í Grikklandi er heimilt að krefjast eiðsvarinnar yfirlýsingar sem gefin er frammi fyrir lögbókanda um faglega frammistöðu verktaka við opinberar framkvæmdir,

— á Spáni „Registro Oficial de Contratistas del Ministerio de Industria y Energia,

— í Frakklandi „registre du commerce“ og „répertoire des métiers“,

— á Ítalíu „Registro della Camera di commercio, industria, agricoltura e artigianato“,

- í Lúxemborg „Registre aux firmes“ og „Rôle de la chambre des métiers“,
- í Hollandi „Handelsregister“,
- í Portúgal „Comissão de Alvarás de Empresas de Obras Públicas e Particulares“ „(CAEOPP)“,
- í Breska konungsríkinu og á Írlandi er heimilt að krefjast þess að verktaki framvísi vottorði frá „Registrar of Companies“ eða frá „Registrar of Friendly Societies“ eða, sé ekki um slíkt að ræða, vottorði þar sem fram kemur að viðkomandi aðili hafi svarið þess eidd að hann starfi í viðkomandi fagi í því landi þar sem hann hefur aðsetur, á tilteknum stað og undir tilteknu firmiheiti.“
20. Ákvæði 3. mgr. 29. gr. eru hér með felld úr gildi og í stað 4. og 5. mgr. 29. gr. komi eftirfarandi:
- „4. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar aðildarríki byggir val verktaka á öðrum forsendum sem rúmast innan ramma gildandi reglna þegar tilskipun þessi öðlast gildi, og sem miða að því að hygla ákvæðnum þjóðendum, en þó með því skilyrði að reglur þær, sem skírskotað er til, samræmist stofnsáttmálanum.
5. Séu tilboð í tiltekið verk augljóslega óeðlilega lág miðað við framkvæmdir, ber samningsyfirvöldum, áður en þau kunna að hafna slíkum tilboðum, að óska skriflega eftir nákvæmri útlístinu á efnisþáttum þeirra sem þau telja skipta máli og rannsaka þessa efnisþætti í ljósi framkominna skýringa.
- Samningsyfirvöldum er heimilt að taka til athugunar skýringar sem unnt er að rökstyðja með hlutlægum hætti svo sem að byggingaraðferð eða tæknilegar lausnir, sem beitt er, séu hagkvæmar, aðstæður fyrir framkvæmdir, sem bjóðandi nýtur, séu einstaklega hagstæðar eða um nýstárleika við framkvæmdir sé að ræða sem bjóðandi setur fram.
- Ef kveðið er á um í útboðsgögnum að gengið skuli til samninga á grundvelli lægsta tilboðs, er samningsyfirvöldum skylt að tilkynna framkvæmdastjórninni, sé tilboðum hafnað vegna þess að þau eru talin of lág.
- Samningsyfirvöldum er samt sem áður heimilt í undantekningartilvikum og fram til ársloka 1992, ef gildandi landslög heimila slíkt, að hafna óeðlilega lágum tilboðum miðað við framkvæmdir, en þó að því tilskildu að engum sé mismunað á grundvelli þjóðernis, án þess að þeim sé skylt að fara eftir málsmeðferð þeirri sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein ef fjöldi slíkra tilboða í tiltekið verk er það mikill að framkvæmd málsmeðferðar þessarar ylli umtalsverðum töfum og telfdi í tvískygu almennum áhuga á viðkomandi framkvæmdum. Fram komi í auglýsingu, sem greint er frá í 5. mgr. 12. gr., að gripið hafi verið til þessarar óvenjulegu málsmeðferðar.“
21. Eftirfarandi greinar bætist við í bálki V:
- „29. gr. a
1. Tilskipun þessi kemur ekki í veg fyrir að unnt sé, fram til 31. desember 1992, að beita gildandi lagaákvæðum aðildarríkis um útboð og gerð opinberra verksamninga sem miða að því að draga úr ójafnvægi milli landsvæða og stuðla að auknum atvinnutækifærum á landsvæðum sem dregist hafa aftur úr og í hnignandi iðnaðarhæruðum, að því tilskildu að ákvæði þau, sem um ræðir, séu í samræmi við sáttmálann, einkum grundvallarreglur hans um að mismunun vegna þjóðernis eigi sér ekki stað, um rétt til að staðfestast og rétt til að stunda þjónustuviðskipti og í samræmi við skuldbindingar bandalagsins á alþjóðavettvangi.
2. 1. mgr. hefur ekki áhrif á 4. mgr. 29. gr.
29. gr. b
1. Aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði landslaga sem falla undir 4. mgr. 29. gr. og 29. gr. a og um reglur sem gilda um beitingu þeirra.
2. Þau aðildarríki, sem um ræðir, senda framkvæmdastjórninni árlega skýrslu þar sem gerð er grein fyrir beitingu þessara ákvæða. Leggja skal skýrslumar fyrir ráðgjafarnefnd um opinbera verksamninga.“
22. Eftirfarandi greinar bætist við:
- „30. gr. a
1. Aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni, svo að meta megi árangur af notkun tilskipunarinnar, tölfræðilega skýrslu um samninga sem samningsyfirvöld bjóða út og gera í síðasta lagi 31. október 1993 fyrir árið á undan og þar eftir eigi síðar en 31. október annað hvert ár.
- Engu að síður skal dagsetningin 31. október 1995 koma í stað 31. október 1993 þegar í hlut eiga Lýðveldið Grikkland, Konungsríkið Spánn og Lýðveldið Portúgal.
2. Í skýrslu þessari skal að minnsta kosti gefa upp fjölda og fjárhæðir samninga sem samningsyfirvöld eða opinber stjórnisýslusamtök gera og eru fyrir ofan verðviðmiðun; þeir skulu vera sundurliðaðir, eins og við verður komið, með tilliti til útboðstilhögunar, tegundar framkvæmda og þjóðernis verktaka sem hreppst hefur samninginn, og sé um samstarfsútböð að ræða, skulu þeir vera sundurliðaðir eins og fram kemur í 5.

gr. þar sem upp er talinn fjöldi og fjárhæðir samninga sem gerðir eru við verktaka í hverju aðildarríki um sig og í löndum utan bandalagsins.

3. Framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun, að höfðu samráði við ráðgjafarnefnd um opinbera verksamninga, um allar tölfræðilegar upplýsingar aðrar sem krafist er samkvæmt tilskipun þessari.

30. gr. b

1. Framkvæmdastjórnin gerir breytingar á viðauka I við tilskipun þessa þegar það reynist nauðsynlegt, einkum vegna auglýsinga frá aðildarríkjunum, að:

- a) fella af skrá í viðauka I aðila sem heyra undir opinberan rétt en sem ekki uppfylla lengur skilyrði tilgreind í b-lið 1. gr.;
- b) bæta inn í viðaukann aðilum sem heyra undir opinberan rétt og sem uppfylla þessi skilyrði.

2. Framkvæmdastjórnin gerir breytingar á viðauka I að höfðu samráði við ráðgjafarnefnd um opinbera verksamninga.

Formaður nefndarinnar leggur drög að fyrirhuguðum ráðstöfunum fyrir nefndina. Nefndin skilar álitinu á drögunum innan frests sem formaður hennar ákveður, miðað við hversu málið er brynt, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

Álit nefndarinnar er fært í fundargerð. Þar að auki á hvert aðildarríki rétt á að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal kappkosta að fara að álitu nefndarinnar. Hún tilkynnir nefndinni um hvernig farið verði að álitu hennar.

3. Nýjar gerðir af viðauka I með áorðnum breytingum skulu birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.“

23. Ákvæði 31. gr. eru hér með felld úr gildi.

24. Í stað viðauka I og II við tilskipun 71/305/EBE komi viðaukar I og VI við tilskipun þessa.

2. gr.

Tilskipun 77/277/EBE frá 26. júlí 1972 er hér með felld úr gildi.

3. gr.

Aðildarríkin samþykki nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að framfylgja tilskipun þessari innan eins árs frá birtingu hennar ⁽¹⁾ og tilkynni það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Lýðveldið Grikkland, Konungsríkið Spánn og Lýðveldið Portúgal samþykki samt sem áður nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að framfylgja tilskipun þessari eigi síðar en 1. mars 1992.

4. gr.

Aðildarríkin tryggi að framkvæmdastjórninni berist helstu ákvæði úr landslögum, hvort sem um er að ræða lög, reglugerðir eða stjórnsýslufyrirmæli, sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. júlí 1989.

Fyrir hönd ráðsins,

R. DUMAS

forseti.

(¹) Tilskipun þessi var birt aðildarríkjunum 19. júlí 1989.

II. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR ATVINNUSTARFSEMI

samkvæmt almennri flokkun atvinnugreina innan Evrópubandalagsins

Flokkar	Hópar	Undirhópar og atriði	Lýsing
50			BYGGINGAR OG MANNVIRKJAGERÐ
	500		Almenn byggingarvinna og mannvirkjagerð (ósérhæfð) og niðurrif
		500.1	Almenn byggingarvinna og mannvirkjagerð (ósérhæfð)
		500.2	Niðurrif
	501		Byggingar íbúða, skrifstofuhúsnæðis, sjúkrahúsa og annars húsnæðis til íbúðar eða annarra nota
		501.1	Almenn byggingaverktakavinna
		501.2	Þaklög
		501.3	Smiði skorsteina, brennsluofna og miðstöðva
		501.4	Vatns- og rakaeinangrun
		501.5	Lagfæring og viðhald útveggja (málning, hreinsun o.s.frv.)
		501.6	Vinna við að reisa og taka niður vinnupalla
		501.7	Önnur sérhæfð vinna við byggingar (þar með talin trésmíði)
	502		Mannvirkjagerð: vegagerð, brúarsmiði, járnbrautarlagning o.s.frv.
		502.1	Almenn mannvirkjagerð
		502.2	Jarðvegsvinna
		502.3	Smiði brúa, ganga og stokka; borun
		502.4	Vatnsvirkjun (ár, skurðir, hafnir, stíflur, flóðgátir og -garðar)
		502.5	Vegagerð (þar með talin sérhæfð lagning flugvalla og flugbrauta)
		502.6	Sérhæfð byggingarvinna við vatnsmannvirki (þ.e. við áveitur, framræslu, vatnsveitu, hreinsun og losun fráveituvatns o.s.frv.)
		502.7	Sérhæfð starfsemi á öðrum sviðum mannvirkjagerðar
	503		Lagnavinna og einangrun
		503.1	Almenn lagnavinna
		503.2	Gas- og vatnslagnir og uppsetning hreinlætistöskja
		503.3	Uppsetning hitunar- og loftræstibúnaðar (miðstöðvarhitunar, lofteklingar, loftræstingar)
		503.4	Hljóð- og hitaeinangrun, einangrun gegn titringi
		503.5	Raflagnir
		503.6	Uppsetning loftneta og eldingavara, símalagnir o.s.frv.
	504		Frágangur bygginga
		504.1	Almenn frágangsvinna við byggingar
		504.2	Múrverk
		504.3	Innrétting, einkum samsetning á byggingarstað og/eða uppsetning (þar með talin lagning parketgólfa)
		504.4	Málningarvinna, glerjun, veggfóðrun
		504.5	Flísalagning og önnur gólf- og veggklæðning
		504.6	Önnur frágangsvinna við byggingar (arinhleðsla o.s.frv.)

III. VIÐAUKI

SKILGREINING ÁKVEÐINNA TÆKNIFORSKRIFTA

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. *Tækniforskriftir*: allar tæknilegar forskriftir sem eru sérstaklega gerðar í útboðsgögnum og skilgreina eiginleika sem krafist er af verki, efni, vöru eða aðföngum og gefa hlutlega lýsingu á verki, efni, vöru eða aðföngum á þann hátt að þau komi að þeim notum sem samningsstofnanir ætlast til. Í þessum tækniforskriftum skal koma fram gæðastig, skil, öryggi og stærð svo og kröfur til efna, vöru eða aðfanga varðandi gæðaprófun, iðorð, tákni, prófun og aðferðir við prófun, umbúðir, áletrun eða merkingar. Þær skulu líka hafa að geyma reglur um hönnun og kostnað, prófun, skoðun og samþykkt verka og um aðferðir eða tækni við byggingu ásamt öllum öðrum tæknilegum skilyrðum sem samningsstofnun getur sett, samkvæmt almennum og sérstökum reglum, um fullbúin verk og um efni og hluta sem til þeirra teljast.
2. *Staðall*: tækniforskrift samþykkt af viðurkenndri staðlastofnun til endurtekinnar og stöðugrar notkunar án þess að skylt sé að fylgja henni.
3. *Evrópskur staðall*: staðall viðurkenndur af Staðlastofnun Evrópu (CEN) eða af Rafstaðlastofnun Evrópu (CENELEC) sem „evrópskur staðall (EN)“ eða „samræmingarskjal (HD)“ í samræmi við sameiginlegar reglur þessara stofnana.
4. *Evrópskt tæknisamþykki*: jákvæður tæknilegur dómur um nothæfi vöru sem gefið er á grundvelli þess að eðliseiginleikar vöru og skilgreind skilyrði við notkun og beitingu uppfylli grunnkröfur til byggingarframkvæmda. Evrópskt samþykki skal gefið út af samþykktaraðila sem aðildarríki tilnefna.
5. *Sameiginleg tækniforskrift*: tækniforskrift samin efur reglum viðurkenndum af aðildarríkjunum í þeim tilgangi að samræma notkun í öllum aðildarríkjunum og birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.
6. *Grunnkröfur*: kröfur varðandi öryggi, heilsu og aðra þætti í almannabágu sem viklegar framkvæmdir eiga að uppfylla.

IV. VIÐAUKI

FYRIRMYNDIR AÐ AUGLÝSINGUM UM VERKSAMNINGA

A. Kynning

1. Heiti, símnafni, póstfang, síma-, fjarrita- og bréfsímanúmer samningsyfirvalda:
2. a) Vettvangur framkvæmda:
 - b) Eðli og umfang þjónustu sem inna á af hendi og, þar sem við á, helstu einkenni verkhluta með hliðsjón af verkinu í heild:
 - c) Ef til er: kostnaðaráætlun fyrir þjónustu sem inna á af hendi:
3. a) Áætluð dagsetning útboðs:
 - b) Ef vitað er: hvenær hefja skal framkvæmdir:
 - c) Ef vitað er: tímaáætlun um lok framkvæmda:
4. Ef vitað er: skilmálar um fjármögnun verksins og endurskoðun kostnaðar og/eða tilvísanir í ákvæði sem fjalla um þá:
5. Aðrar upplýsingar:
6. Sendingardagur auglýsingar:
7. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins:

B. Almenn útboð

1. Heiti, póstfang, símanúmer, símnafni, fjarrita- og bréfsímanúmer samningsyfirvalda:
2. a) Útboðsregla sem farið er eftir:
 - b) Eðli samnings sem verið er að bjóða út:
3. a) Vettvangur framkvæmda:
 - b) Eðli og umfang þeirrar þjónustu sem inna á af hendi og eðli verksins almennt:
 - c) Ef verki eða samningi er deilt upp í mismunandi verkhluta, stærð einstakra verkhluta, möguleikar á að bjóða í einn, suma eða alla verkhluta:
 - d) Upplýsingar varðandi tilgang verksins eða samningsins þegar hann felur einnig í sér skipulagningu verkefna:
4. Frestur til að ljúka framkvæmdum:
5. a) Heiti og póstfang þess sem svarar beiðnum um útboðsgögn og viðbótargögn:
 - b) Þegar við á, upphæð og skilmálar greiðslu fyrir þessi gögn:
6. a) Lokaskiladagur tilboða:
 - b) Póstfang viðtakanda:
 - c) Á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð skulu samin:
7. a) Ef við á, hverjum er heimilt að vera viðstaddur opnun tilboða:
 - b) Hvaða dag tilboð eru opnuð, staður og stund:

8. Tryggingarfé eða ábyrgðir ef krafist er:
9. Helstu skilmálar um fjármögnun og greiðslu og/eða tilvísanir í ákvæði sem fjalla um þá:
10. Þegar við á, sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi verktaka ber að mynda ef tilboðinu er tekið:
11. Efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur sem verktaki sem samningur er gerður við verður að uppfylla:
12. Tímabil það sem bjóðanda er skylt að láta tilboð standa:
13. Forsendur fyrir vali samningsaðila. Þegar aðrar forsendur en lægsta verð eru notaðar og þær koma ekki fram í útboðsgögnum skal þeirra getið hér:
14. Ef við á, bann við frávikstilboðum:
15. Aðrar upplýsingar:
16. Dagsetning birtingar kynningarauglýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*:
17. Sendingardagur útboðsauglýsingar:
18. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins:

C. Lokuð útboð

1. Heiti, pósthfang, símanúmer, fjarrita- og bréfsímanúmer samningsyfirvalda:
2. a) Útboðsregla sem farið er eftir:
 - b) Ef við á, rökstuðningur fyrir notkun hraðútboðs:
 - c) Eðli samnings sem verið er að bjóða út:
3. a) Vettvangur framkvæmda:
 - b) Eðli og umfang þeirrar þjónustu sem inna á af hendi og eðli verksins almennt:
 - c) Ef verki eða samningi er deilt upp í mismunandi verkhluta, stærð einstakra verkhluta, möguleikar á að bjóða í einn, suma eða alla verkhluta:
 - d) Upplýsingar varðandi tilgang verksins eða samningsins þegar hann felur einnig í sér skipulagningu verkefna:
4. Frestur til að ljúka framkvæmdum:
5. Þegar við á, sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi verktaka ber að mynda ef tilboðinu er tekið:
 6. a) Lokaskiladagur umsókna um að gera tilboð:
 - b) Pósthfang viðtakanda:
 - c) Á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð skulu samin:
7. Hvaða dag í síðasta lagi boð um að gera tilboð verða send út:
8. Tryggingarfé eða ábyrgðir ef krafist er:
9. Helstu skilmálar um fjármögnun og greiðslu og/eða tilvísanir í ákvæði sem fjalla um þá:
10. Upplýsingar um stöðu verktaka og efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur sem verktaki sem samningur er gerður við verður að uppfylla:
11. Forsendur fyrir vali samningsaðila þegar þær koma ekki fram í boði um að gera tilboð:

12. Þar sem við á, bann við frávikstilboðum:
13. Aðrar upplýsingar:
14. Dagsetning birtingar kynningarauglýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*, hafi hún ekki birst skal það tekið fram:
15. Sendingardagur útboðsauglýsingar:
16. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins:

D. Samstarfsútböð

1. Heiti, pósthfang, símnafni, síma-, fjarrita- og bréfsímanúmer samningsyfirvalda:
2. a) Útböðsregla sem farið er eftir:
 - b) Þar sem við á, rökstuðningur fyrir notkun hraðútböðs:
 - c) Eðli samnings sem verið er að bjóða út:
3. a) Vettvangur framkvæmda:
 - b) Eðli og umfang þeirrar þjónustu sem inna á af hendi og eðli verksins almennt:
 - c) Ef verki eða samningi er deilt upp í mismunandi verkhluta, stærð einstakra verkhluta, möguleikar á að bjóða í einn, suma eða alla verkhluta:
 - d) Upplýsingar varðandi tilgang verksins eða samningsins þegar hann felur einnig í sér skipulagningu verks:
4. Tiltekinn frestur:
5. Þar sem við á, sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi verktaka ber að mynda ef tilboðinu er tekið:
6. a) Lokaskiladagur tilboða:
 - b) Pósthfang viðtakanda:
 - c) Á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð skulu samin:
7. Tryggingarfé eða ábyrgðir ef krafist er:
8. Helstu skilmálar um fjármögnun og greiðslu og/eða tilvísanir í ákvæði sem fjalla um þá:
9. Upplýsingar um stöðu verktaka og upplýsingar og formsatriði sem nauðsynleg eru til að meta hvort verktaki uppfylli efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur:
10. Þar sem við á, bann við frávikstilboðum:
11. Þar sem við á, heiti og pósthfang birgja sem þegar hafa verið valdir af samningsyfirvöldum:
12. Þar sem við á, dagsetning(ar) fyrri birtinga auglýsinga í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*:
13. Aðrar upplýsingar:
14. Dagsetning birtingar kynningarauglýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*:
15. Sendingardagur útboðsauglýsingar:
16. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins:

E. Gerðir samningar

1. Heiti og póstfang samningsyfirvalda:
 2. Útboðsregla sem farið er eftir:
 3. Dagsetning samnings:
 4. Forsendur fyrir vali samningsaðila:
 5. Fjöldi tilboða sem bárust:
 6. Heiti verktaka sem gengið var til samninga við:
 7. Eðli og umfang þjónustu sem innt er af hendi, helstu einkenni fullbúins verks:
 8. Verð eða verðbil (ef til vill umsamið hámarks-/lágmarksverð):
 9. Þar sem við á, hluti samnings sem verður í höndum undirverktaka og fjárhæð þess hluta:
 10. Aðrar upplýsingar:
 11. Birtingardagur útboðsauglýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*:
 12. Sendingardagur auglýsingar:
 13. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins:
-

*V. VIÐAUKI***FYRIRMYND AÐ AUGLÝSINGU UM SÉRLEYFISSAMNING UM OPIN-
BERAR FRAMKVÆMDIR**

1. Heiti, póstfang, símnafni, síma-, fjarrita- og bréfsímanúmer samningsyfirvalda:
2. a) Vettvangur framkvæmda:
 - b) Efni sérleyfisins, eðli og umfang þjónustu sem innt er af hendi:
3. a) Lokaskilafrestur umsókna:
 - b) Póstfang viðtakanda:
 - c) Á hvaða tungumáli eða tungumálum þær skulu samdar:
4. Persónulegar, tæknilegar og fjárhagslegar kröfur sem gerðar eru til umsækjenda:
5. Forsendur fyrir vali samningsaðila:
6. Þar sem við á, lágmarkshlutfall verka sem boðin eru út til aðila utan bandalagsins:
7. Aðrar upplýsingar:
8. Sendingardagur auglýsingar:
9. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins:

*VI. VIÐAUKI***FYRIRMYND AÐ AUGLÝSINGU UM VERKSAMNINGA SEM BOÐNIR
ERU ÚT OG GERÐIR AF SÉRLEYFISHÖFUM**

1. a) Vettvangur framkvæmda:
 - b) Eðli og umfang þeirrar þjónustu sem inna á af hendi og eðli verksins almennt:
 2. Frestur til að ljúka framkvæmdum:
 3. Heiti og póstfang þess sem svarar beiðnum um útboðsgögn og viðbótargögn:
 4. a) Lokaskiladagur umsókna um að gera tilboð og/eða lokaskiladagur tilboða:
 - b) Póstfang viðtakanda:
 - c) Á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð eða umsóknir skulu samín:
 5. Tryggingarfé eða ábyrgðir sem krafist er:
 6. Fjárhagslegar og tæknilegar kröfur sem gerðar eru til verktaka:
 7. Forsendur fyrir vali samningsaðila:
 8. Aðrar upplýsingar:
 9. Sendingardagur auglýsingar:
 10. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins.
-

Fylgiskjal III

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 21. desember 1976

um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup

(77/62/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Samkvæmt 30. gr. stofnsáttmálans og næstu greinum þar á eftir er bannað að takmarka frjálsa vöruflutninga þegar um er að ræða vörukaup opinberra aðila.

Til að fylgja þessu banni eftir er rétt að samræma reglur um samninga um opinber vörukaup, með því að skapa þeim sem sækjast eftir slíkum samningum jafna samkeppnisstöðu í öllum aðildarríkjunum, til þess að auðveldara sé að fylgjast með að banninu sé framfylgt.

Um aðgang að samningum um vörukaup opinberra aðila á vörum sem upprunnar eru í löndum utan bandalagsins er fjallað í ályktun ráðsins frá 21. desember 1976 ⁽³⁾ og yfirlýsingu framkvæmdastjórnarinnar frá 21. desember 1976 ⁽⁴⁾.

Þegar um er að ræða opinbera verksamninga hefur samræming verið byggð á ákveðnum grundvallarreglum um að bannað sé að gera tæknilegar kröfur sem mismuna aðilum, um útboðsauglýsingu í öllum aðildarríkjum, um að búa til hlutlægan mælikvarða á rétt til að gera tilboð og um að komið verði á sameiginlegu eftirliti með því að þessar grundvallarreglur verði virtar. Þessum grundvallarreglum ætti einnig að beita við samninga um vörukaup opinberra aðila með þeim lagfæringum sem gera þarf vegna sérstöðu þessara samninga.

Þessi tilskipun kemur ekki í veg fyrir að beitt sé, einkum og sér í lagi, 36. gr. og 223. gr. stofnsáttmálans.

Þeir aðilar sem nú hafa yfirumsjón með flutningaþjónustu í aðildarríkjunum heyrast undir opinberan rétt eða einkamálarétt. Í samræmi við markmið sameiginlegrar stefnu

⁽¹⁾ Stjóð. EB nr. C 46, 9. 5. 1972, bls. 34.⁽²⁾ Stjóð. EB nr. C 30, 25. 3. 1972, bls. 17.⁽³⁾ Stjóð. EB nr. C 11, 15. 1. 1977, bls. 1.⁽⁴⁾ Stjóð. EB nr. C 11, 15. 1. 1977, bls. 2.

varðandi flutninga ber að tryggja það að fyrirtæki njóti sömu kjara, ekki einungis fyrirtæki sem nota sömu flutningsaðferð heldur einnig þau fyrirtæki sem nota aðrar flutningsaðferðir.

Æskilegt er, meðan þess er beðið að samþykkt séu ákvæði um samræmingu útboðsreglna fyrir aðila í flutningaþjónustu og í ljósi þeirra sérstöku aðstæðna sem getið var um, að undanskilja frá gildissviði þessarar tilskipunar þá aðila sem vísað var til hér að framan og vegna réttarstöðu sinnar hefðu annars átt að falla undir hana.

Nauðsynlegt er að komast hjá því að mismunandi reglur gildi um gerð opinberra vörukaupasamninga þegar um er að ræða framleiðslu, dreifingu, sendingu eða flutning fyrir vatnsveitur, orkuveitur og fjarskiptaþjónustu eftir því hvort slík þjónusta heyrir undir ríki, héraðs- eða sveitarstjórnir eða aðra lögaðila sem heyra undir opinberan rétt eða hvort um sérstakan lögaðila er að ræða. Því er nauðsynlegt að undanskilja frá ákvæðum þessarar tilskipunar þá þjónustu sem nefnd var að ofan og vegna réttarstöðu sinnar hefði átt að falla undir hana, þangað til afgerandi lausn finnst í ljósi fenginnar reynslu.

Gera verður ráð fyrir undantekningartilfellum þar sem ekki þarf nauðsynlega að framfylgja ákvæðum um samræmingu reglna en slíkar heimildir verða að vera mjög takmarkaðar.

Samninga um vörukaup, sem nema lægri upphæð en 200 000 evrópskum reikningseiningum, má undanskilja þar eð þeir hafa takmörkuð áhrif á samkeppni.

Með ákvörðun nr. 3289/75/KSE frá 18. desember 1975 ⁽¹⁾ skilgreindi framkvæmdastjórnin, með samþykki ráðsins, evrópska reikningseiningu sem endurspeglar meðalgildi breytinga á gengi gjaldmiðla aðildarríkjanna. Gengi reikningseiningarinnar er skráð daglega í gjaldmiðlum aðildarríkjanna. Þegar vísað er til hennar í tilskipun þessari verður að miða við ákveðinn dag.

Til að tryggja árangursríka samkeppni um opinber vörukaup er nauðsynlegt að útboðsauglýsingar frá samningsyfirvöld-

um aðildarríkjanna séu birtar í öllum löndum bandalagsins. Upplýsingar sem gefnar eru í þessum auglýsingum eiga að gera birgjum, sem starfa innan bandalagsins, kleift að gera upp við sig hvort þeir hafi áhuga á þeim vörukaupum sem verði er að bjóða út. Í þessu skyni ber að gefa fullnægjandi lýsingu á vörum þeim sem kaupa á inn. Þegar um er að ræða lokað útboð ber sérstaklega að hafa í huga að auglýsing geri birgjum innan bandalagsins kleift að láta í ljós áhuga sinn á samningi um vörukaup með því að fara fram á það við samningsyfirvöld að þeim verði boðið að gera tilboð að uppfylltum ákveðnum skilyrðum.

Frekari upplýsingar um vörukaupasamninga skulu koma fram í útboðsgögnum með hverjum samningi eða með hliðstæðu skjali eins og venja er í aðildarríkjunum.

Tilskipun þessi verður endurskoðuð og, ef þurfa þykir, endurbætt eins og kveðið er á um í ályktun ráðsins frá 21. desember 1976. ⁽²⁾

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

Almenn ákvæði

1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „opinberir vörukaupasamningar“: skriflegir samningar fjárhagslegs eðlis um kaup á vörum gerðir milli birgis (einstaklings eða löggjafar) og einhvers þeirra samningsyfirvalda sem skilgreind eru í b-lið hér á eftir. Kaupin geta auk þess falið í sér flutning á ákvörðunarstað og uppsetningu;
- b) „samningsyfirvöld“: ríki, héraðs- eða sveitarstjórnir og löggjafar sem heyra undir opinberan rétt, eða, í aðildarríkjum þar sem þær síðastnefndu eru óþekktar, aðilar sem samsvara þeim eins og tilgreint er í I. viðauka;
- c) „birgir“: seljandi sem leggur fram tilboð; „umsækjandi“ sá sem sækir um að gera tilboð þegar um er að ræða lokað útboð.

⁽¹⁾ Stjóð. EB nr. L 327, 19. 12. 1975, bls. 4.

⁽²⁾ Stjóð. EB nr. C 11, 15. 1. 1977, bls. 3.

2. gr.

1. Við útbod og gerð opinberra vörukaupasamninga skulu samningsyfirvöld beita reglum viðkomandi aðildarríkis sem aðlagðar hafa verið ákvæðum þessarar tilskipunar.

2. Tilskipun þessi nær ekki til:

- a) opinberra vörukaupasamninga sem gerðir eru af aðilum sem hafa yfirusjón með flutningaþjónustu;
- b) opinberra vörukaupasamninga sem gerðir eru af aðilum sem hafa yfirusjón með framleiðslu, dreifingu, sendingu eða flutningi fyrir vatnsveitur, orkuveitur og fjarskiptaþjónustu.

3. Þegar ríki, héraðs- eða sveitarstjórnir eða einhver þeirra lögaðila sem heyra undir opinberan rétt eða samsvarandi aðilar, og tilgreindir eru í I. viðauka, veita öðrum aðilum en samningsyfirvöldum án tillits til réttarstöðu þeirra sérleyfi eða einkarétt til að veita opinbera þjónustu skal tilskilið í leyfisbréfi að viðkomandi aðila beri að virða meginregluna um bann við mismunun eftir þjóðerni þegar hann gerir opinbera vörukaupasamninga við þriðja aðila.

3. gr.

Tilskipun þessi nær ekki til opinberra samninga sem lúta öðrum reglum og gerðir eru:

- a) á grundvelli milliríkjasamkomulags sem gert er milli aðildarríkis og eins eða fleiri ríkja utan bandalagsins og felur í sér vörukaup til sameiginlegra framkvæmda eða hagnýtingarverkefna á vegum samningsríkjanna. Allar samþykktir eru sendar til framkvæmdastjórnarinnar sem getur haft samráð við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga sem stofnuð var með ákvörðun 71/306/EBE ⁽¹⁾ með áorðnum breytingum samkvæmt ákvörðun 77/63/EBE ⁽²⁾;
- b) við fyrirtæki í aðildarríki eða í ríki utan bandalagsins á grundvelli milliríkjasamkomulags um setu herliðs;
- c) samkvæmt sérstökum reglum alþjóðastofnana.

4. gr.

1. Reglur einstakra ríkja þar sem kveðið er á um að öllum birgjum sem áhuga hafa sé heimilt að gera tilboð falla undir ákvæði um „almenn útbod“ í skilningi þessarar tilskipunar (7.–10., 13., 17., 18. og 20.–25. gr.).

2. Þær reglur einstakra ríkja sem kveða á um að birgjar geri einungis tilboð í boði samningsyfirvalda falla undir ákvæði um „lokað útbod“ í skilningi þessarar tilskipunar (7.–9., 11., 12., 14., 15. og 17.–25. gr.).

3. Samningar sem gerðir eru í þeim tilvikum sem getið er um í 6. gr. falla eingöngu undir ákvæði 7. gr.

5. gr.

1. a) Ákvæði II., III. og IV. bálks og 6. gr. gilda, með þeim skilmálum sem kveðið er á um í 4. gr., um opinbera vörukaupasamninga sem nema eigi minna en 200 000 evrópskum reikningseiningum að frá-dregnum virðisaukaskatti.

b) Evrópsk reikningseining er sú sem skilgreind er í ákvörðun nr. 3289/75/KSE.

c) Gengi í gjaldmiðli ríkjanna sem miða ber við er meðaltal daggengis þessara gjaldmiðla reiknað síðasta dag októbermánaðar annað hvert ár fyrir tólf mánuði þar á undan og gildir frá 1. janúar þar á eftir. Þetta gengi, reiknað af framkvæmdastjórninni, er birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* fyrstu dagana í nóvember.

d) Reikningsaðferð samkvæmt c-lið á að taka til athugunar innan ráðgjafarnefndar um opinbera samninga að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar tveim árum eftir að henni er fyrst beitt.

e) Þessa aðferð ber í öllu falli að endurskoða þegar ráðið hefur afgreitt tillögu um reglugerð, sem framkvæmdastjórnin leggur fram, um notkun evrópsku reikningseiningarinnar (EUA) í fjárlögum Evrópubandalagsins og í lögum og reglum stofnana þess.

2. Þegar um er að ræða reglulega vörukaupasamninga eða samninga sem á að endurnýja innan ákveðins tíma ber

⁽¹⁾ Stjtuð. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 15.

⁽²⁾ Stjtuð. EB nr. L 13, 15. 1. 1977, bls. 15.

að líta á samanlagðan kostnað í tólf mánuði eftir fyrstu afhendingu eða á öllum samningstímanum ef samningurinn gildir lengur en tólf mánuði sem þann grunn sem byggja skal á þegar ákvæðum 1. mgr. er beitt.

3. Ef áformuð innkaup á vörum sömu gerðar leiða til þess að gerðir verða aðskildir samningar samtímis ber að leggja áætlaða samanlagða upphæð þessara samninga til grundvallar beiðingu ákvæða 1. mgr.

4. Óheimilt er að skipta upp beiðni um tiltekið magn vöru í þeim tilgangi að komast hjá því að ákvæðum þessarar greinar sé beitt.

6. gr.

1. Í eftirfarandi tilvikum er samningsyfirvöldum heimilt að gera samninga um innkaup án þess að reglum, sem vísað er til í 1. og 2. mgr., sé beitt:

- a) þegar engin tilboð berast eða þau eru í ósamræmi við þær reglur sem settar eru í þessari tilskipun eða þegar tilboðin eru óaðgengileg vegna reglna aðildarríkis sem eru í samræmi við ákvæði IV. bálks svo fremi sem skilmálum upprunalega samningsins er ekki breytt verulega;
- b) þegar einungis einn ákveðinn birgji getur framleitt eða afgreitt vöruna af tæknilegum eða listrænum ástæðum eða sökum þess að um verndun einkaréttar er að ræða;
- c) þegar viðkomandi varningur er eingöngu framleiddur vegna rannsókna, tilrauna, athugana eða þróunar;
- d) þegar brýna nauðsyn ber til og ekki er hægt að halda frest samkvæmt reglum 1. og 2. mgr. 4 gr. af knýjandi ástæðum vegna atburða sem samningsyfirvöld gátu ekki séð fyrir;
- e) þegar um er að ræða viðbótarafgreiðslu frá upphaflegum birgi, sem annaðhvort er ætlað að koma að hluta í stað venjulegra birgða eða búnaðar eða sem viðbót við birgðir eða búnað, og val á nýjum birgi myndi þvinga samningsyfirvöld til að festa kaup á tækjum sem hefðu önnur tæknileg einkenni sem hæfðu ekki eða sköpuðu

óeðlilega mikla tæknilega erfiðleika í rekstri eða viðhaldi;

- f) þegar um er að ræða vörur sem skráðar eru og keyptar á hrávörumarkaði innan bandalagsins;
- g) þegar um yfirlýstan leynilegan varning er að ræða eða þegar sérstökum öryggisráðstöfunum verður að beita við afhendingu hans samkvæmt ákvæðum í lögum, reglugerðum og stjórnáskilum sem í gildi eru í viðkomandi aðildarríki eða verndun grundvallaröryggishagsmuna ríkisins krefst þess;
- h) þegar um er að ræða vörukaupasamninga á sviði tölvubúnaðar sem háðir eru ákvörðun ráðsins, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, um skilgreiningu á þeim vöruflokkum sem undanþága þessi nær ekki til. Þessi undanþága gildir aðeins til janúar 1981 nema ráðið ákvarði nýjan frest að tillögu framkvæmdastjórnarinnar.

2. Aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni fyrir júnílok ár hvert yfirlit um fjölda og samanlagða fjárhæð samninga sem gerðir voru almanaksárið á undan samkvæmt ákvæðum a- til f-liðar 1. mgr. og skal það að minnsta kosti ná til samninga sem gerðir eru af ríkjum, sambandsríkjum (*Länder* í Þýskalandi), héruðum, fylkjum eða umdæmum. Aðildarríkin flokka samningana eins og kostur er eftir liðum í ákvæðunum hér á undan.

II. BÁLKUR

Sameiginlegar reglur um tæknileg atriði

7. gr.

1. Tækniforskriftir sem skilgreindar eru í II. viðauka og lýsing á aðferðum við prófun, eftirlit og samþykki eru settar fram í almennum gögnum eða útböðsgögnum sem fylgja hverjum samningi. Tækniforskriftir má skilgreina með tilvísun til viðeigandi staðla.

Í þessu tilviki er rétt að vísa í forgangsroð til:

1. staðla bandalagsins sem eru bindandi í krafti laga þess;
 2. annarra staðla bandalagsins (einkum KSE-staðla) eða evrópskra staðla (einkum staðla Staðlastofnunar Evrópu (ESC) eða staðla Rafstaðlastofnunar Evrópu (CENELEC)) sem viðurkenndir eru í landi samningsyfirvalda;
 3. alþjóðlegra staðla sem viðurkenndir eru í landi samningsyfirvalda (einkum staðla Alþjóðlegu Staðlastofnunarinnar (ISO) og Alþjóðlega raftækniráðsins (IEC));
 4. staðla lands samningsyfirvalda;
 5. annarra staðla sem um ræðir.
2. Aðildarríkin skulu leggja bann við því að tækniforskriftir, þar sem varningur af sérstakri gerð eða frá sérstökum framleiðanda eða búinn til samkvæmt sérstakri framleiðsluaðferð er nefndur, séu teknar upp í ákvæði tiltekins samnings þannig að þær dragi taum ákvæðinna fyrirtækja og framleiðsluvara en útiloki önnur nema því aðeins að efni samningsins réttlæti slíkar tækniforskriftir. Einkum er bannað að vísa til vörumerkis, einkaleyfa, gerða eða sérstaks uppruna eða framleiðslu. Þó má leyfa slíka tilvísun fylgi henni orðalagið „eða jafngildur“ í tilvikum þegar viðfangsefni samningsins verður ekki lýst nógu nákvæmlega og skiljanlega á annan hátt.

8. gr.

Þegar verkefni eru boðin út eða þegar boð um að gera tilboð heimila bjóðendum að leggja fram tillögur um breytingar á opinberu verkefni er samningsyfirvöldum óheimilt að hafna tilboði einungis vegna þess að það hefur verið gert á grundvelli annarra tæknilegra útreikninga en tíðkast í útboðslandinu, að því tilskildu að tilboðið uppfylli skilmála útboðsgagna. Bjóðandi tiltekur í tilboði sínu öll gögn og upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að kanna verkefnið og setur fram allar frekari útskýringar sem samningsyfirvöld telja nauðsynlegar.

III. BÁLKUR

Sameiginlegar reglur um auglýsingar

9. gr.

1. Samningsyfirvöld sem hyggjast gera opinberan vorkaupasamning eftir almennt eða lokað útboð tilkynna um ætlun sína með auglýsingu.

2. Auglýsing þessi skal send eins fljótt og auðið er eftir viðeigandi leiðum til opinberrar útgáfustjórnar Evrópubandalagsins og birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* í fullri lengd á opinberum þjóðtugum aðildarríkjanna en aðeins frumtextinn er fullgildur. Auglýsingin skal vera samin í samræmi við fyrirmyndir þær sem sýndar eru í III. viðauka.

3. Þegar um hraðútboð er að ræða eins og kveðið er á um í 12. gr. er auglýsing einungis birt á frummálinu í öllum útgáfum *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins*.

4. Auglýsingu þá sem getið er um í undanfarandi málsgreinum skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* eigi síðar en níu dögum eftir sendingardag og, þegar um er að ræða hraðútboð eins og kveðið er á um í 12. gr., eigi síðar en fimm dögum eftir sendingardag.

5. Auglýsingu skal eigi birta í *Stjórnartíðindum* eða blöðum í landi samningsyfirvalda fyrir sendingardag og skal hann koma fram í auglýsingunni. Ekki skal birta aðrar upplýsingar en þær sem birtast í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

6. Samningsyfirvöld skulu geta fært sönnur á dagsetningu sendingar.

7. Bandalagið ber kostnað við birtingu auglýsinga í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*. Auglýsingar mega ekki vera lengri en ein síða í *Stjórnartíðindum EB* eða um það bil 650 orð. Auglýsingarnar eru samdar í samræmi við fyrirmyndina sem sýnd er í III. viðauka. Í öllum útgáfum *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins* þar sem auglýsing eða auglýsingar eru birtar skal einnig birta fyrirmyndina um gerð auglýsinga eða þá auglýsingu sem auglýsingin eða auglýsingarnar eru byggðar á.

10. gr.

1. Við almenn útboð skal frestur sá sem samningsyfirvöld gefa til að skila tilboðum ekki vera styttri en þrjátíu og sex dagar frá sendingardegi útboðsauglýsingar.

2. Hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara eiga samningsyfirvöld eða viðkomandi deildir að senda útboðsgögn og fylgiskjöl til birgja innan fjögurra vinnudaga frá því að beiðni berst.

3. Hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara eiga samningsyfirvöld að senda frekari upplýsingar varðandi útboðsgögn eigi síðar en sex dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út.

4. Þegar tilboð verða ekki gerð án vettvangsheimsóknar eða könnunar á fylgiskjöllum útboðsgagna á staðnum skal framlengja frestinn sem kveðið er á um í 1. mgr. sem því nemur.

11. gr.

1. Þegar um lokuð útbod er að ræða ákvarða samningsyfirvöld frest til að skila umsóknum um að gera tilboð, sem eigi er styttri en tuttugu og einn dagur frá sendingardegi útboðsauglýsingar.

2. Samningsyfirvöld bjóða útvöldum umsækjendum samtímis og skriflega að gera tilboð. Boðinu fylgja útboðsgögn og fylgiskjöl.

3. Samningsyfirvöld ákvarða skilafrest tilboða, eigi styttri en tuttugu og einn dag frá því að boðsbréf er sent.

4. Þegar þess er óskað með eðlilegum fyrirvara ber samningsyfirvöldum að senda frekari upplýsingar varðandi útboðsgögn eigi síðar en sex dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út.

5. Umsóknir um að gera tilboð og boð um að gera tilboð má senda skriflega, með símskeyti, með fjarrita eða símleiðis; berist umsóknir eða boð efur þrem síðastöldu leiðunum verður að staðfesta það skriflega.

6. Þegar tilboð verða ekki gerð án vettvangsheimsóknar eða könnunar á fylgiskjöllum útboðsgagna á staðnum skal framlengja frestinn sem kveðið er á um í 1. mgr. sem því nemur.

12. gr.

1. Þegar ógerlegt er af knýjandi ástæðum að gefa þann frest sem tiltekinn er í 11. gr. geta samningsyfirvöld ákvarðað frest sem hér segir:

a) frest til að skila umsókn um að gera tilboð sem eigi er styttri en tíu dagar frá sendingardegi auglýsingar;

b) frest til að skila tilboðum sem eigi er styttri en tíu dagar frá dagsetningu boðs um að gera tilboð.

2. Þegar þess er óskað með góðum fyrirvara ber samningsyfirvöldum að senda frekari upplýsingar varðandi útboðsgögn eigi síðar en fjórum dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út.

3. Umsóknir um að gera tilboð og boð um að gera tilboð skal senda á og skjótastan hátt. Þegar umsóknir um að gera tilboð eru sendar með símskeyti, fjarrita eða símleiðis verður að staðfesta þær skriflega.

13. gr.

Þegar um er að ræða almenn útbod skulu að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar koma fram í útboðsauglýsingu:

a) sendingardagur útboðsauglýsingar til opinberrar útgáfustjórnar Evrópubandalagsins;

b) tilhögun útbods;

c) afhendingarstaður, eðli og magn þess varnings sem kaupa á og, þegar vörukaupasamningnum er skipt í nokkra hluta, upplýsingar um hvort birgjar megi bjóða í öll vörukaupin og/eða hluta þeirra;

d) afhendingarfrestur ef um það er að ræða;

e) pósthfang, símanúmer og, þar sem við á, símnafni og fjarritanúmer samningsyfirvalda;

f) pósthfang aðila sem svarar beiðnum um nauðsynleg gögn og lokafrestur til að leggja fram slíkar beiðni; einnig upphæð og skilmálar greiðslu fyrir þessi gögn;

- g) lokaskiladagur tilboða, póstfang viðtakanda og á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboðin skulu samin;
- h) hverjum sé heimilt að vera viðstaddur opnun tilboða og dagsetning opnunar, staður og stund;
- i) upplýsingar um tryggingarfé eða annars konar ábyrgðir sem samningsyfirvöld kunna að krefjast;
- j) helstu skilmálar um fjármögnun og greiðslu og/eða tilvísanir í ákvæði laga og reglugerða sem greina frá þeim skilmálum;
- k) sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi birgja ber að mynda samkvæmt 18. gr. ef tilboði hans er tekið;
- l) upplýsingar og formsatriði sem nauðsynleg eru til að meta hvort birgjar uppfylli efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur sem samningsyfirvöld gera til þeirra svo að þeir komi til greina við val; eigi má gera aðrar kröfur en tilteknar eru í 20., 22. og 23. gr.;
- m) tímabil það sem bjóðendum er skylt að láta tilboð sín standa.

14. gr.

Þegar um lokað útbod er að ræða skulu að minnsta kosti eftirfarandi atriði koma fram í útbodsauglýsingu:

- a) upplýsingar gefnar í a-, b-, c-, d-, e- og k-lið 13. gr.;
- b) frestur til að skila umsóknum um að gera tilboð, póstfang viðtakanda og á hvaða tungumáli eða tungumálum umsóknir skulu samdar;
- c) frestur fyrir samningsyfirvöld til að senda út boð um að gera tilboð;
- d) upplýsingar með umsókn um að gera tilboð í formi yfirlýsingar, sem hægt er að sannprófa, um persónulega stöðu birgis ásamt upplýsingum og formsatriðum sem nauðsynleg eru til að meta hvort birgir uppfylli lágmarkskröfur, efnahagslegar og tæknilegar, sem samningsyfirvöld gera svo að birgjar komi til greina við val; eigi má gera aðrar kröfur en tilteknar eru í 20., 22. og 23. gr.

15. gr.

Í boði um að gera tilboð þegar um lokað útbod er að ræða skal að minnsta kosti eftirfarandi koma fram:

- a) upplýsingar þær sem gefnar eru í f-, g-, h-, i-, j- og m-lið 13. gr.;
- b) tilvísun í útbodsauglýsingu sem nefnd er í 14. gr.;
- c) ábending um fylgiskjöl sem annaðhvort er ætlað að færa sönnur á yfirlýsingar sem umsækjandi leggur fram samkvæmt d-lið 14. gr. eða að bæta við upplýsingar þær sem kveðið er á um sömu í grein samkvæmt skilmálum 22. og 23. gr.;
- d) forsendur fyrir vali samningsaðila, komi þær ekki fram í útbodsauglýsingu.

16. gr.

Samningsyfirvöldum er heimilt að birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* útbodsauglýsingar um vörukaup-samninga sem ekki er skylt að auglýsa samkvæmt þessari tilskipun, sé fjárhæð vörukaupa sem boðin eru út ekki minni en 100 000 evrópskar reikningseiningar.

IV. BÁLKUR

Sameiginlegar reglur um hlutgengi bjóðenda

17. gr.

1. Samningar eru gerðir á forsendum sem tilgreindar eru í 2. kafla þessa bóls þegar samningsyfirvöld hafa gengið úr skugga um hæfni birgja sem ekki eru útilokaðir samkvæmt 20. gr. Athuganir þeirra skulu gerðar í samræmi við kröfur um efnahagslega, fjárhagslega og tæknilega stöðu sem um getur í 22. og 24. gr.

2. Samningsyfirvöld skulu fara með upplýsingar sem birgjar veita sem trúnaðarmál.

18. gr.

Hópar birgja mega standa saman að tilboði. Þessir hópar geta lagt inn tilboð án þess að þess sé krafist að þeir myndi sérstaka lagalega rekstrarheild; þess má þó krefjast af hópi

sem valinn er sem samningsaðili að því marki sem sú breyting er nauðsynleg til að tryggja fullnægjandi framkvæmd samningsins.

19. gr.

1. Þegar um lokað útbod er að ræða velja samningsyfírvöld þá sem þau bjóða að gera tilboð úr hópi umsækjenda sem uppfylla skilyrði 20. og 24. gr. á grundvelli upplýsinga sem gefnar eru samkvæmt d-lið 14. gr.

2. Hverju aðildarríki er skylt að gæta þess að samningsyfírvöld bjóði birgjum í öðrum aðildarríkjum, sem uppfylla nauðsynlegar kröfur, að gera tilboð með sömu skilmálum og eigin þegnum.

1. KAFLI

Forsendur fyrir hlutlægu vali

20. gr.

1. Neita má birgi um að gera tilboð:

- ef hann er gjaldþrota eða ef verið er að gera bú hans upp, ef bú hans er í umsjón skiptaráðanda, ef hann hefur gengið til nauðungarsamninga við lánardrottna, ef hann er hættur rekstri tímabundið eða ef hann er í sambærilegri stöðu vegna álíka aðgerða sem lög og reglugerðir segja til um;
- ef óskað hefur verið eftir að bú hans sé tekið til gjaldþrotaskipta eða að það sé gert upp eða tekið til umsjónar skiptaráðanda ellegar ef leitað hefur verið eftir nauðungarsamningum við lánardrottna eða ef búið er til sambærilegrar meðferðar vegna álíka aðgerða sem lög og reglugerðir kveða á um;
- ef hann hefur verið fundinn sekur um brot í starfi með úrskurði sem hefur dómsígildi;
- hafi hann orðið sekur um alvarlega vanrækslu í starfi sem samningsyfírvöld geta fært sönnur á;
- ef hann stendur ekki skil á greiðslum til almannatrygginga eins og honum ber samkvæmt lögum þess ríkis þar sem hann hefur aðsetur eða lögum í landi samningsyfírvalda;
- ef hann stendur ekki skil á skattgreiðslum samkvæmt lögum þess ríkis þar sem hann hefur aðsetur eða lögum í landi samningsyfírvalda;

g) ef hann er sekur um að greina rangt frá varðandi upplýsingar sem krafist er í kafla þessum.

2. Efsamningsyfírvöld krefjast þess að birgir færi sönnur á að ekkert þeirra atriða sem tilfærð eru í a-, b-, c-, e- eða f-lið 1. mgr. eigi við hann gildir eftirfarandi sem fullnægjandi sönnun:

— hvað varðar a-, b- eða c-lið, framvísun sakavottorðs eða, ef um slíkt er ekki að ræða, jafngilds skjals, sem gefið er út af dóms- eða stjórnvaldi í upprunalandi hans eða í síðasta dvalarlandi, þar sem kemur fram að ekkert þeirra atriða sem tilfærð eru á við hann;

— hvað varðar e- eða f-lið, vottorð gefið út af til þess bærum stjórnvöldum í viðkomandi ríki.

3. Þegar viðkomandi aðildarríki gefur ekki út slík skjöl eða vottorð eða þegar þau ná ekki til þeirra tilvika sem nefnd eru í a-, b- eða c-lið 1. mgr. getur í stað þeirra komið eiðsvarin yfirlýsing viðkomandi einstaklings frammi fyrir dóms- eða stjórnvaldi, lögbókanda eða öðru lögbæru yfirvaldi í viðkomandi aðildarríki. Í aðildarríkjum þar sem ekki eru ákvæði um eiðsvarnar yfirlýsingar má gefa drengskaparheit. Lögbært yfirvald eða lögbókandi gefur út vottorð um að yfirlýsing hafi verið eiðsvarin eða gefin að viðlögðum drengskap.

4. Aðildarríki útnefna innan þess frests sem tiltekinn er í 30. gr. yfírvöld og stofnanir sem eru til þess bær að gefa út framangreind skjöl og tilkynna það þá þegar öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni.

21. gr.

Heimilt er að krefja sérhvern birgi sem sækist eftir að gerast aðili að opinberum vörukaupasamningi um að færa sönnur á að hann sé skráður í firmaskrá með þeim skilmálum sem mælt er fyrir um í lögum aðildarríkis þar sem hann hefur aðsetur. Þessar firmaskrár eru: í Þýskalandi „Handelsregister“ eða „Handwerksrolle“, í Belgíu „registre du commerce/Handelsregister“, í Danmörku „Aktieselskabs-Registeret“, „Forenings-Registeret“ eða „Handelsregisteret“ í Frakklandi „registre du commerce“ og „répertoire des métiers“, á Ítalíu „registro della camera di commercio, industria, agricoltura e artigianato“ eða „registro delle commissioni provinciali per l'artigianato“, í Lúxemborg

„registre aux firmes“ og „rôle de la Chambre des métiers“ og í Hollandi „Handelsregister“. Í Breska konungsríkinu og Írlandi er heimilt að krefjast þess að birgir sé viðurkenndur lögaðili eða skráður hjá „Registrar of Companies“ eða „Registrar of Friendly Societies“ eða ef hann er ekki viðurkenndur sem slíkur er heimilt að krefja hann um vottaða eiðsvarna yfirlýsingu um að hann stundi rekstur í viðkomandi atvinnugrein í því landi sem hann hefur aðsetur í, á ákveðnum stað og undir sérstöku firmaheiti.

22. gr.

1. Almennt má færa sönnur á fjárhagslega og efnahagslega stöðu birgis með því að framvísa einni eða fleirum af eftirfarandi heimildum:

- viðeigandi yfirlýsingu frá bönkum;
 - efnahagsreikningi eða útdrætti úr honum;
 - yfirlýsingu um heildarveltu fyrirtækisins og veltu undanfarandi þrjú reikningsár sem rekja má til þess varnings sem semja á um.
2. Samningsyfirvöld tilgreina í útboðsauglýsingu eða í boði um að gera tilboð hvaða umsögn eða umsagnir þau kjósa og hvaða umsagnir aðrar en þær sem nefndar eru í 1. mgr. á að leggja fram.
3. Þegar birgir er af gildum ástæðum ófær um að leggja fram umsagnir þær sem samningsyfirvöld fara fram á er honum heimilt að sýna fram á efnalega og fjárhagslega getu sína með framvísun annarra gagna sem samningsyfirvöld taka gild.

23. gr.

1. Vitnisburð um tæknilega hæfni birgis má leggja fram með eftirfarandi hætti eftir eðli, magni eða notum þess varnings sem á að kaupa:

- með lista yfir helstu sölusamninga sem afgreiddir hafa verið síðustu þrjú árin og upphæðir þeirra, dagsetningar og kaupendur, hvort sem þeir eru opinberir aðilar eða einkaaðilar:
 - þegar um er að ræða samningsyfirvöld er vitnisburðurinn í formi vottorðs sem gefið er út eða meðáritað af réttum stjórnvöldum;
 - þegar kaupandi er einkaaðili er beðið um vottorð kaupanda eða, ef það bregst, um yfirlýsingu birgis um að afgreiðsla hafi farið fram;

- með lýsingu á tæknibúnaði fyrirtækisins, aðferðum til að tryggja gæði ásamt aðstöðu til athugana og rannsóknna;
 - með upplýsingum um tæknimenn eða tæknistofnanir sem eru til ráðgjafar, hvort sem þeir eða þær tilheyra fyrirtækinu eða ekki; einkum á þetta við um þá aðila sem bera ábyrgð á gæðaeftirliti;
 - með sýnishornum, lýsingu og/eða ljósmyndum af söluvöru; samningsyfirvöld geta farið fram á að trúverðugleiki þeirra sé staðfestur með vottorði;
 - með vottorði frá opinberum gæðaeftirlitsstofnunum eða viðurkenndum aðilum sem staðfesta að varningur sem á að vera í samræmi við ákveðnar tækniforskriftir eða staðla sé það í raun;
 - þegar söluvarningur er margbrotinn eða, í undantekningartilfellum, er ætlaður til sérstakra nota, með athugun á framleiðslugetu birgis og, ef nauðsyn ber til, á aðstöðu hans til kannana og rannsókna og gæðaeftirliti hans, sem framkvæmd er af samningsyfirvöldum eða, fyrir hönd þeirra, af lögbærum aðila í því landi þar sem birgir hefur staðfestu að því tilskildu að sá aðili taki hana að sér.
2. Samningsyfirvöld skulu tiltaka í útboðsauglýsingu hvaða skjöl þau vilji fá í hendur.
3. Umfang þeirra upplýsinga sem vísað er til í 1. mgr. ber að takmarka við viðfangsefni samningsins og samningsyfirvöldum ber að taka tillit til réttmætra hagsmuna birgis vegna varðveislu tæknileyndarmála fyrirtækis hans.

24. gr.

Samningsyfirvöld geta innan ramma 20.–23. gr. boðið birgjum að láta skýringar eða fylgiskjöl fylgja innsendum vottorðum og skjölum.

2. KAFLI

Forsendur fyrir vali samningsaðila

25. gr.

1. Forsendur þær sem samningsyfirvöld byggja á við val samningsaðila skulu vera:

- a) annaðhvort lægsta verð einvörðungu
- b) eða, þegar hagkvæmasta tilboði er tekið, ýmsar forsendur eftir því um hvers konar samning er að ræða, t.d. verð, afhendingardagur, rekstrarhagkvæmni, gæði, útlit og notagildi, tæknilegir kostir, viðhaldsþjónusta og tæknileg aðstoð.
2. Í seinna tilvikinu skulu samningsyfirvöld tilgreina í útboðsgögnum eða útboðsauglýsingu allar forsendur sem þau byggja val samningsaðila á í rétttri röð eftir mikilvægi ef því verður við komið.
3. Ítalska útboðsreglan um „nafnlaust umslag“ má standa í þrjú ár eftir að fresturinn, sem tiltekinn er í 30. gr., rennur út.
4. Ekki skal beita 1. mgr. þegar aðildarríki byggir val úr tilboðum á öðrum forsendum í samræmi við reglur sem í gildi eru á þeim tíma er þessi tilskipun er samþykkt og hafa það markmið að veita ákveðnum bjóðendum forgang en með því skilyrði að reglurnar sem skírskotað er til eigi sér stoð í stofnsáttmálanum.
5. Þegar tilboð vegna tiltekins samnings eru greinilega óeðlilega lág miðað við þann varning sem á að kaupa inn skulu samningsyfirvöld kanna tilboðin í smáatriðum áður en ákveðið er hvaða samningsaðili verður valinn. Í því augnamiði krefja þau bjóðandann nauðsynlegra skýringa og tilkynna honum, þar sem við á, hvaða atriði þau geta ekki fallist á.
6. Niðurstöður þeirrar könnunar sem getið er um í 5. mgr. skulu hafðar í huga þegar samningsaðili er valinn.
7. Þegar kveðið er á um í útboðsgögnum að lægsta tilboði skuli tekið ber samningsyfirvöldum að rökstyðja fyrir ráðgjafarnefnd um opinbera samninga þá ákvörðun að hafna tilboðum sem þau álíta of lág.

V. BÁLKUR

Lokaákvæði

26. gr.

Tilskipun þessi hindrar ekki beitingu ákvæða ítalskra laga nr. 835 frá 6. október 1950 (*Gazzetta Ufficiale della*

Repubblica Italiana, nr. 245 frá 24. október 1950) með áorðnum breytingum sem í gildi eru á þeim degi er tilskipun þessi er samþykkt að því tilskildu að þau brjótí ekki í bága við ákvæði stofnsáttmálans.

27. gr.

1. Aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði landslaga sem falla undir 4. mgr. 25. gr. og um reglur sem gilda um beitingu þeirra.

2. Viðkomandi aðildarríki senda framkvæmdastjórninni skýrslu um framkvæmd þessara ákvæða, fyrst þrjátíu mánuðum eftir að tilskipunin hefur verið kunnngjörð og síðan árlega. Skýrslur þessar á að leggja fyrir ráðgjafarnefnd um opinbera samninga.

28. gr.

Útreikningar á frestum, sem tilteknir eru í tilskipun þessari, fara eftir reglugerð ráðsins (EBE, KBE) nr. 1182/71 frá 3. júní 1971 þar sem reglur um tímabil, dagsetningar og fresti voru ákveðnar. (¹)

29. gr.

1. Til að hægt sé að meta árangur af framkvæmd þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin senda árlega tölfraðiskýrslur til framkvæmdastjórnarinnar um vörukaupasamninga sem yfirstjórn ríkis eða sambandsyfirvöld hafa gert í samræmi við þessa tilskipun. Fyrstu skýrsluna ber að leggja fram þrjátíu mánuðum eftir birtingu þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin ákveður hvers eðlis tölfraðiupplýsingarnar eiga að vera að höfðu samráði við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga.

2. Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga og einkum með hliðsjón af niðurstöðu marghliða samningaviðræðnanna um verslun, ákveða umfang, sundurliðun og fyrirkomulag útgáfu þessarar tölfraðiskýrslu.

3. Framkvæmdastjórninni er heimilt að krefjast upplýsinga um samninga sem önnur samningsyfirvöld gera og lúta

(¹) Stjóð. EB nr. L 124, 8. 6. 1971, bls. 1.

Ákvæðum þessarar tilskipunar í því augnamiði að fjalla um samninga í ráðgjafarnefnd um opinbera samninga.

30. gr.

tilskipun þessi nær til.

32. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja lög og reglur sem nauðsynlegar eru til að framfylgja þessari tilskipun innan átján mánaða frá birtingu hennar og tilkynna það þegar framkvæmdastjórninni.

31. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. desember 1976.

Aðildarríkin gæta þess að senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða landslaga, hvort sem það eru lög eða stjórnisýslufyrirmæli, sem þau samþykkja á því sviði sem

Fyrir hönd ráðsins,
A. P. L. M. M. van der STEE
forseti.

Fylgiskjal IV

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 22. júlí 1980

til að auka við og aðlaga tilskipun 77/62/EBE um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup að því er varðar tiltekin samningsyfírvöld

(80/767/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

Ákvæði samkomulagsins gilda einnig um samskipti milli aðildarríkjanna.

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 100. gr.,

Með tilskipun 77/62/EBE⁽⁵⁾ voru reglur aðildarríkjanna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup samræmdar til að skilyrðin til að leita eftir slíkum samningum væru hin sömu í öllum aðildarríkjunum.með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins⁽²⁾,

Með tilliti til þeirra alþjóðlegu réttinda og skuldbindinga sem aðildarríkjum bandalagsins ber að virða eftir gildistöku samkomulagsins gildir það fyrirkomulag sem skilgreint er í samkomulaginu um bjóðendur og vörur frá löndum utan bandalagsins sem hafa undirritað það.

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tiltekin ákvæði samkomulagsins veita bjóðendum hagstæðari skilyrði en sett voru með tilskipun 77/62/EBE.

Með ákvörðun 80/271/EBE um gerð marghliða samninga sem tilkomnir eru vegna viðskiptaviðræðna á árunum 1973 til 1979⁽⁴⁾ samþykkti ráðið fyrir hönd Efnahagsbandalags Evrópu m.a. samkomulag um opinber innkaup, hér eftir nefnt „samkomulagið“, þar sem stefnt var að því að gera alþjóðlegan rammasamning um réttindi og skyldur í opinberum innkaupum í því skyni að örva og auka frjálsræði í heimsviðskiptum.

Þegar samningsyfírvöld gera samninga eins og þeir eru skilgreindir í samkomulaginu verður að sjá til þess að skilyrði fyrir þátttöku í opinberum samningum á vegum bandalagsins, sem fyrirtæki og vörur frá aðildarríkjunum verða að uppfylla, séu að minnsta kosti eins hagstæð og skilyrði fyrir þátttöku í opinberum samningum í bandalaginu er felast í samkomulaginu og gilda gagnvart fyrirtækjum og vörum frá löndum utan bandalagsins sem eiga aðild að samkomulaginu.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB nr. C 287, 17. 11. 1979, bls. 9.⁽²⁾ Stjtuð. EB nr. C 117, 12. 5. 1980, bls. 87.⁽³⁾ Stjtuð. EB nr. C 182, 21. 7. 1980, bls. 8.⁽⁴⁾ Stjtuð. EB nr. L 71, 17. 3. 1980, bls. 1.⁽⁵⁾ Stjtuð. EB nr. L 13, 15. 1. 1977, bls. 1.

Af þessum sökum er nauðsynlegt að auka við og aðlaga ákvæði tilskipunar 77/62/EBE að því er varðar tiltekin samningsyfirvöld.

Endurskoða ber ákvæði þessarar tilskipunar í ljósi þess hvernig þeim og ákvæðum samkomulagsins er beitt í aðildarráttjunum og niðurstaðna frekari viðræðna sem kveðið er á um í 6. mgr. IX. gr. samkomulagsins.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Í merkingu tilskipunar þessarar eru „samningsyfirvöld“ þær stofnanir sem um getur í I. viðauka og þær stofnanir sem taka við af þeim verði leiðréttingar, lagfæringar eða breytingar á starfsgrundvelli þeirra.

2. Framkvæmdastjórninni ber að endurskoða og leiðrétta I. viðauka með tilliti til þessara leiðréttinga, lagfæringa eða breytinga og láta birta nýju útgáfuna í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

2. gr.

1. Við gerð opinberra samninga um vörukaup ber samningsyfirvöldum sem um getur í 1. gr. að fara að ákvæðum tilskipunar 77/62/EBE nema kveðið sé á um annað í tilskipun þessari.

2. Einungis ber að beita 1. mgr. gagnvart opinberum samningum ef upphæð þeirra án virðisaukaskatts er á bilinu milli þeirrar upphæðar sem kveðið er á um í 3. gr. og 200 000 evrópskra reiknieininga og einkum þegar um er að ræða:

— samninga um vörukaup,

— vörur sem skráðar eru í II. viðauka og samningsyfirvöld starfa að varnarmálum.

Þar að auki gilda ákvæði 2. – 7. mgr. 9. gr. tilskipunar 77/62/EBE ekki um þessa samninga ef þeir eru birtir, samkvæmt 3. mgr. V. gr. samkomulagsins, annars staðar en í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

3. gr.

Í stað 200 000 evrópskra reiknieininga, eins og kveðið er á um í a-lið 1. mgr. 5. gr. tilskipunar 77/62/EBE, koma 140 000 evrópskar reiknieiningar þegar um er að ræða samn-

ingsyfirvöld sem falla undir tilskipun þessa.

Að höfðu samráði við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga ber framkvæmdastjórninni að ákveða þær breytingar sem gera skal á síðarnefndu upphæðinni á grundvelli reglna sem samþykktar voru til að umreikna upphæðina í b-lið 1. mgr. I. gr. samkomulagsins í evrópskar reiknieingar.

Hinar breyttu upphæðir skulu birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

4. gr.

Ákvæði f-liðar 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 77/62/EBE gilda ekki.

5. gr.

Samningsyfirvöldum ber að útbúa skriflega skýrslu um hvern samning sem þau gera samkvæmt liðum a til e í 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 77/62/EBE. Þau skulu sjá til þess að í hverri skýrslu komi fram heiti samningsyfirvalda, fjárhæð og tegund vöru sem keypt var og upprunaland hennar auk yfirlýsingar um þær aðstæður sem um getur í a- til e-lið 1. mgr. og fyrir hendi voru þegar samningurinn var gerður. Geyma ber skýrsluna hjá viðkomandi samningsyfirvöldum. Sé þess þörf, ber að láta þeim yfirvöldum, sem samningsyfirvöldin heyra undir, umræddar upplýsingar í té til þess að framkvæmdastjórnin og þar með ráðgjafarnefnd um opinbera samninga geti haft not af þeim eftir þörfum.

6. gr.

1. Við almennt útbod skulu samningsyfirvöld ákveða frest til að skila tilboðum og má hann ekki vera styttri en 42 dagar frá því að auglýsingin er send þar til bærnum aðilum til birtingar.

2. Við lokað útbod skulu samningsyfirvöld ákveða frest til að skila umsóknnum um að gera tilboð og má hann ekki vera styttri en 42 dagar frá því að auglýsingin er send þar til bærnum aðilum til birtingar.

3. Þeir aðilar sem bærir eru til að birta auglýsingarnar sem um getur í 1. og 2. mgr. skulu birta þær eigi síðar en tólf dögum eftir að þær eru sendar út.

4. Við lokað útboð skulu samningsfyrvöld ákveða frest til að skila tilboðum og má hann ekki vera styttri en 30 dagar frá því að boð um að gera tilboð eru send út.

7. gr.

Þegar samningsfyrvöld sem um getur í 1. mgr. 1. gr. gera opinbera samninga ber aðildarríkjunum að sjá fyrir því að skilyrði fyrir þátttöku séu að minnsta kosti eins hagstæð og þau sem beitt er gagnvart löndum utan bandalagsins vegna samkomulagsins, einkum V. og VI. gr. þess, sem fjalla um forsendur fyrir vali samningsaðila og um upplýsingar og kærur. Aðildarríki skulu í þeim tilgangi hafa samráð sín á milli innan ráðgjafarnefndarinnar um opinbera samninga um þær ráðstafanir sem ber að gera á grundvelli samkomulagsins.

8. gr.

1. Framkvæmdastjórnin tryggir að farið sé að tilskipun þessari í samráði við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga og leggur fyrir ráðið nýjar tillögur, þegar við á, sem miða að því að samhæfa ráðstafanir aðildarríkjanna við beitingu tilskipunar þessarar. Tillögur skal leggja fram innan tveggja ára frá gildistöku tilskipunarinnar.

2. Framkvæmdastjórnin endurskoðar tilskipun þessa ásamt öllum nýjum ráðstöfunum sem kunna að verða sam-

þykktar í krafti 1. mgr. með hliðsjón af niðurstöðum frekari viðræðna sem kveðið er á um í 6. mgr. IX. gr. samkomulagsins og leggur viðeigandi tillögur fyrir ráðið ef þess gerist þörf.

9. gr.

Aðildarríkjum ber að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að framfylgja tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 1981. Þeim ber að tilkynna framkvæmdastjórninni það þegar í stað.

10. gr.

Aðildarríki skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum eða stjórnisýslufyrirmælum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

11. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. júlí 1980.

Fyrir hönd ráðsins,

G. THORN

forseti.

II. VIDAUKI

Kafli 25: salt; brennisteinn; jarðvegur og grjót; efni til pússningar, kalk og sement

Kafli 26: málmgrýti, gjall og aska

Kafli 27: eldsneyti úr jarðefnum, jarðolíur og eimaðar jarðolíuvörur;
jarðbiksefni; jarðefnavax
nema:
úr 27.10: eldsneyti fyrir sérstakar vélar

Kafli 28: ólífræn efni; lífræn og ólífræn sambönd af eðalmálmum,
sjaldgæfum jarðefnum, geislavirkum málmum og samsætum
nema:
úr 28.09: sprengiefni
úr 28.13: sprengiefni
úr 28.14: tárags
úr 28.28: sprengiefni
úr 28.32: sprengiefni
úr 28.39: sprengiefni
úr 28.50: eiturefni
úr 28.51: eiturefni
úr 28.54: sprengiefni

Kafli 29: lífræn efni
nema:
úr 29.03: sprengiefni
úr 29.04: sprengiefni
úr 29.07: sprengiefni
úr 29.08: sprengiefni
úr 29.11: sprengiefni
úr 29.12: sprengiefni
úr 29.13: eiturefni
úr 29.14: eiturefni
úr 29.15: eiturefni
úr 29.21: eiturefni
úr 29.22: eiturefni
úr 29.23: eiturefni
úr 29.26: sprengiefni
úr 29.27: eiturefni
úr 29.29: sprengiefni

Kafli 30: lyfjavörur

Kafli 31: áburður

- Kaflí 32: sítunar- og litunarseyði; sítunarsýra og skyld efni; litarefni, liúr, málning og lökk; kíti, spartl og fyllingarefni; blek
- Kaflí 33: kjarnaolíur og kvoðuefni; ilmefni, snyrti- eða hreinlætisvörur
- Kaflí 34: sápa, lífrænir áhrifavaldar sem vinna á yfirborðinu, hreinsiefni, smyrsl, bön úr gerviefnum, tilbúin bön, slípunar- og skúringarefni, kerti og sambærilegar vörur, mótunarefni og tannlæknavax
- Kaflí 35: hvítuefni; lím; ensím
- Kaflí 37: vörur til ljósmyndunar eða kvikmyndagerðar
- Kaflí 38: ýmsar efnavörur
nema:
úr 38.19 : eiturefni
- Kaflí 39: kvoðukennd gerviefni og efni úr plasti, sellulósesterar og -eterar; efni úr þeim
nema:
úr 39.03 : sprengiefni
- Kaflí 40: hrágúmmí, gervigúmmí, faktis og efni úr þessu
nema:
úr 40.11: skotheldir hjólbarðar
- Kaflí 41: óunnin húðir og skinn (annað en loðdýraskinn) og leður
- Kaflí 42: leðurvörur; söðlar og aktygi; ferða- og handtöskur og svipaðar vörur; vörur úr magavöðva dýra (annarra en silkiorma)
- Kaflí 43: loðdýraskinn og gerviloðdýraskinn; vörur úr þeim
- Kaflí 44: trjáviður og viðarvörur; viðarkol
- Kaflí 45: kork og vörur úr korki
- Kaflí 46: körfur og aðrar reyrvörur;
- Kaflí 47: vörur til pappírsgerðar
- Kaflí 48: pappír og pappi; vörur úr trjákvöðu, úr pappír eða pappi
- Kaflí 49: prentaðar bækur, dagblöð, myndir og aðrar prentaðar vörur; handrit, vélrituð handrit og teikningar
- Kaflí 65: höfuðbúnaður og hlutir sem honum fylgja
- Kaflí 66: regnhlífur, sólhlífur, göngustafir, svipur, keyri og hlutir sem þessu fylgir
- Kaflí 67: unnið fiður og dúnn og vörur úr þessu; gerviblóm; vörur úr mannhári
- Kaflí 68: efni úr grjóti, gífsi, sementi, asbesti, glimmer og svipuðum efnum
- Kaflí 69: keramikvörur
- Kaflí 70: gler og glervörur

- Kafli 71: perlur, eðalsteinar og hálfedalsteinar, eðalmálmur, valsaðir eðalmálmur og vörur úr eðalmálmi; tískuskartgripir
- Kafli 73: járn og stál og vörur úr þeim
- Kafli 74: kopar og vörur úr kopar
- Kafli 75: nikkeli og vörur úr nikkeli
- Kafli 76: ál og vörur úr áli
- Kafli 77: magníum og beryllíum og vörur úr þeim
- Kafli 78: blý og vörur úr blýi
- Kafli 79: sink og vörur úr sinki
- Kafli 80: tin og vörur úr tini
- Kafli 81: aðrir verðlitlir málmur sem notaðir eru í málmvinnslu og vörur úr þeim
- Kafli 82: verkfæri, tæki, hnifar, skeiðar og gafflar úr verðlitlum málmum; hlutir úr þeim
nema:
 úr 82.05 : verkfæri
 úr 82.07 : verkfæri, varahlutir
- Kafli 83: aðrar vörur úr verðlitlum málmum
- Kafli 84: katlar, vélar og vélbúnaður; hlutir úr þeim
nema:
 úr 84.06 : aflvélar
 úr 84.08 : aðrar aflvélar
 úr 84.45 : vélbúnaður
 úr 84.53 : sjálfvirkar gagnavinnsluvélar
 úr 84.55 : vélahlutir sem tilheyra flokk 84.53
 úr 84.59 : kjarnaklúfar
- Kafli 85: rafmagnsvélar og -vélbúnaður; hlutir úr þeim
nema:
 úr 85.13 : fjarskiptabúnaður
 úr 85.15 : sendibúnaður
- Kafli 86: járnbrauta- og sporvagnslestar og vagnar og hlutir úr þeim; járnbrautateinar og spor, tengingar og festingar; umferðarljós og boðsendir af öllum gerðum (ekki rafdrifnir)
nema:
 úr 86.02 : brynvarðar rafmagnslestir
 úr 86.03 : aðrar brynvarðar lestir
 úr 86.05 : brynvarðir vagnar
 úr 86.06 : viðgerðarvagnar
 úr 86.07 : vagnar

- Kaflí 87: ökutæki önnur en járnbrautar- og sporvagnar og hlutir úr þeim
nema:
87.08 : skriðdrekar og önnur brynvarin ökutæki
úr 87.01 : dráttarvélar
úr 87.02 : ökutæki notuð við hernað
úr 87.03 : dráttartæki
úr 87.09 : bifhjól
úr 87.14 : tengivagnar
- Kaflí 89: skip, bátar og fljótandi mannvirki
nema:
89.01 A : herskip
- Kaflí 90: sjóntæki, ljósmyndunartæki, kvikmyndagerðartæki, mælitæki, eftirlitstæki, nákvæm tæki, tæki og búnaður til lækninga og skurðlækninga
nema:
úr 90.05 : sjónauki fyrir bæði augu
úr 90.13 : ýmis tæki, leysitæki
úr 90.14 : fjarmælir
úr 90.28 : rafmagns- og rafeindamælitæki
úr 90.11 : smásjá
úr 90.17 : tæki til lækninga
úr 90.18 : tæki og vélar til þjálfunar og endurhæfingar
úr 90.19 : tæki til bæklunarlækninga
úr 90.20 : röntgentæki
- Kaflí 91: úr og klukkur og hlutir í þeim
- Kaflí 92: hljóðfæri; hljóðupptökutæki eða -flutningstæki; hljóð- og myndupptökutæki eða -flutningstæki fyrir sjónvarp; varahlutir og fylgihlutir við þau
- Kaflí 94: húsgögn og fylgihlutir þeirra; rúmföt, dýnur, sökklar undir dýnur, púðar og svipaðir bólstraðir hlutir
nema:
úr 94.01 A : sæti í flugvélar
- Kaflí 95: útskornar eða mótaðar vörur
- Kaflí 96: kústar, burstar, púðurkvastar og sigti
- Kaflí 98: ýmsar framleiðsluvörur
-

Fylgiskjal V

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 22. mars 1988

um breytingu á tilskipun 77/62/EBE um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup og afnám ákveðinna ákvæða í tilskipun 80/767/EBE

(88/295/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

í samvinnu við Evrópuþingið⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Gera þarf ráðstafanir sem miða að því að koma hinum innri markaði á í áföngum fyrir 31. desember 1992. Innri markaðurinn nær yfir svæði sem er án innri landamæra þar sem tryggðir eru frjálsir vöruflutningar, frjálsir fólksflutningar, frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir fjármagnsflutningar.

Leiðtogaárið hefur ályktað um innri markaðinn á fundum sínum frá því í Brussel 29. og 30. mars 1985 til fundarins í London 5. og 6. desember 1986.

Í Hvítbókinni um lokaskrefin í áttina að hinum innri markaði er m.a. sett fram tímaáætlun og framkvæmdáætlun um að gera aðgang að opinberum vörukaupasamningum greiðari.

Hliðsjón er höfð af skýrslu um framkvæmd tilskipunar 77/62/EBE⁽⁴⁾ eins og henni var síðast breytt með aðildarlögum Spánar og Portúgals og tilskipun 80/767/EBE⁽⁵⁾ sem framkvæmdastjórnin lagði fyrir ráðið þann 14. desember 1984 sem svar við ályktun ráðsins frá 21. desember 1976.

Nauðsyn ber til að endurbæta og rýmka gildissvið þessara tilskipana með því móti að skýra frekar reglur og venjur við útboð og gerð opinberra vörukaupasamninga og til að tryggja að hægt sé að framfylgja banni við takmörkunum á frjálsum vöruflutningum af meiri hörku sem er kjarni þessarar tilskipunar.

Nauðsynlegt er að breyta þessum tilskipunum til þess að fella megi inn í þær breytingar á GATT-samkomulaginu um opinber innkaup frá desember 1986.

Nauðsynlegt er að skapa skilyrði fyrir virkri samkeppni um opinber vörukaup og efnahagslegan, fjárhagslegan og tæknilegan ávinning sem af því leiðir.

Í þeim tilgangi er nauðsynlegt að ákvarða umfang undantekninga á hverju sviði til að tryggja, í ljósi þess að tülkanir eru margvíslegar, að munur á framkvæmd þessara tilskipana aukist ekki í aðildarríkjunum. Tilhögun við útboð og gerð

⁽¹⁾ Stjtuð. EB nr. C 173, 11. 7. 1986, bls. 34., Stjtuð. EB nr. C 161, 19. 6. 1987, bls. 10 og Stjtuð. EB nr. C 303, 13. 11. 1987, bls. 3.

⁽²⁾ Stjtuð. EB nr. C 13, 18. 1. 1988, bls. 66.

⁽³⁾ Stjtuð. EB nr. C 68, 16. 3. 1987, bls. 7.

⁽⁴⁾ Stjtuð. EB nr. L 13, 15. 1. 1977, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtuð. EB nr. L 215, 18. 8. 1980, bls. 1.

samninga að hálfu samningsyfirvalda á sviði varnarmála þarf að skýra með tilvísun í ákvæði stofnsáttmálans.

Það er við hæfi að tiltaka gildandi viðmiðunarmörk á einum stað, þar með talin viðmiðunarmörk samkvæmt GATT-samkomulaginu.

Almenn útboð eru best fallin til að tryggja jafna samkeppnisstöðu um opinbera samninga í öllum aðildarríkjunum. Nauðsyn ber til að gera notkun þessarar útboðstilhögunar að almennri reglu og ef nota á aðra útboðstilhögun þarf að rökstyðja það og gefa um það skýrslu.

Til að stemma stigu við því að aðeins sé leitað eftir einu tilboði er við hæfi að setja reglur um samstarfsútboð eins og þegar eru viðhöfð í nokkrum aðildarríkjum og þar að auki að skilgreina við hvaða aðstæður skírskota má til knýjandi nauðsynjar og það tímabil þegar viðbótarafgreiðsla má fara fram.

Líta skal á samstarfsútboð sem undantekningu og þess vegna er það eingöngu viðhaft í sérstökum tilfellum.

Nauðsyn ber til að laga almennar reglur á sviði tækni að hinni nýju stefnu bandalagsins um stöðlun.

Allar aðgerðir og tilhögun varðandi vörukaup samningsyfirvalda ætti að skýra betur; í þessu skyni er við hæfi að opinberir vörukaupaaðilar kynni áætlanir sínar um vörukaup með birtingu kynningarauglýsingar á vettvangi bandalagsins og að þau samningsyfirvöld, sem nota útboðstilhögun sem býður ekki upp á samkeppni, gefi öðrum líklegum birgjum tækifæri til að ákveða hvort þeir hafi áhuga á vörukaupum samningsyfirvalda og leyfi þeim að láta hann í ljós og að upplýsingar um þá skilmála, sem lagðir eru til grundvallar við útboð og samningsgerð, komi einnig fram með sama hætti til að vekja meiri áhuga meðal fleiri birgja innan bandalagsins og hvetja þá til að bjóða í opinber vörukaup.

Nauðsyn ber til að setja ákvæðinn frest til að koma í veg fyrir tafir á útsendingu kynningarauglýsinga og auglýsinga um gerða samninga.

Frest til að skila tilboðum og umsóknum um að gera tilboð í samninga um opinber vörukaup ætti að lengja til að auðvelda fleiri birgjum að gera tilboð og til að hvetja þá til þess.

Æskilegt er að lagaákvæði aðildarríkja um útboð og gerð vörukaupasamninga í þágu byggingaþróunar verði tekin upp sem eitt af markmiðum bandalagsins.

Konungsríkið Spánn hefur nýlega samþykkt löggjöf til að framfylgja tilskipun 77/62/EBE. Frekari breytingar á þessu stigi hefðu óæskileg áhrif á aðlögun einkafyrirtækja þar í landi og þar af leiðandi er rétt að gefa Konungsríkinu Spáni lengri tíma til að framfylgja þessari tilskipun í heild.

Lýðveldið Portúgal þarfnast aðlögunartíma af svipuðum ástæðum.

Lýðveldið Grikkland er um þessar mundir að laga landslög að tilskipun 77/62/EBE og það hefði óæskileg áhrif á sviði opinberra vörukaupa ef teknar væru upp fleiri reglur bandalagsins á þessu stigi, einkum hvað varðar áhrif á tiltekna efnahagslega mikilvæga þætti eins og stöðugleika, á upplýsingastreymi, og á almenn viðskiptakjör í náinni framtíð.

Í kjölfar ályktana leiðtogaráðsins, sem getið er að framan, og Hvítbókarinnar og með hliðsjón af nefndri skýrslu ber að breyta tilskipun 77/62/EBE og fella úr gildi tiltekin ákvæði tilskipunar 80/767/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

Breytingar á tilskipun 77/62/EBE

1. gr.

Tilskipun 77/62/EBE er hér með breytt í samræmi við ákvæði þessa bálks.

2. gr.

Í 1. gr.:

1. Í stað a-liðar komi:

„a) „opinberir vörukaupasamningar“ eru skriflegir samningar fjárhagslegs eðlis sem fjalla um kaup, langtímaleigu, skammtímaleigu eða kaupleigu, með eða án kaupréttar, á vörum gerðir milli birgis (einstaklings eða lögpersónu) og einhvers þeirra samningsyfirvalda sem skilgreind eru í b-lið hér á eftir. Afgreiðsla þessara vara getur einnig falið í sér flutninga á ákvörðunarstað og uppsetningu.“

2. Eftirfarandi liðir bætast við:

5. gr.

„d) „almennt útboð“: útboðsreglur aðildarríkja sem heimila öllum áhugasömum birgjum að gera tilboð;

4. gr. er felld niður.

e) „lokað útboð“: útboðsreglur aðildarríkja sem heimila einungis birgjum, sem hafa fengið boð samningsyfirvalda, að gera tilboð;

6. gr.

f) „samstarfsútboð“: útboðsreglur aðildarríkja sem heimila samningsyfirvöldum að leita til birgja að eigin vali og semja við einn eða fleiri þeirra um skilmála samningsins.“

Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

1. a) Ákvæði II., III. og IV. bálks og 6. gr. gilda um opinbera vörukaupasamninga:

— sem gerðir eru af samningsyfirvöldum sem getið er um í b-lið 1. gr., þar með talda samninga sem gerðir eru af samningsyfirvöldum varnarmála sem talin eru upp í viðauka I við tilskipun 80/767/EEB, svo fremi sem um sé að ræða vörur sem ekki eru taldar upp í viðauka II við nefnda tilskipun og að því tilskyldu að áætluð samningsfjárhæð sé 200 000 evrópskar gjaldmiðils-einingar (ECU) eða hærri að frádregnum virðisaukaskatti;

— sem gerðir eru samkvæmt skilmálum og skilyrðum tilskipunar 80/767/EEB af samningsyfirvöldum sem talin eru upp í viðauka I við nefnda tilskipun og ef áætluð samningsfjárhæð að frádregnum virðisaukaskatti er 130 000 evrópskar gjaldmiðils-einingar (ECU) eða hærri; þegar um er að ræða samningsyfirvöld varnarmála gildir þetta einungis um samninga um vörur sem fjallað er um í viðauka II í nefndri tilskipun.

b) Tilskipun þessi gildir um opinbera vörukaupasamninga þegar áætluð samningsfjárhæð er jöfn eða hærri en þau viðmiðunarmörk sem um er að ræða á þeim tíma sem auglýsing er birt í samræmi við 2. mgr. 9. gr.

c) Meginreglan er sú að fjárhæðir viðmiðunarmarka í gjaldmiðli ríkjana og fjárhæð viðmiðunarmarka GATT-samkomulagsins í evrópsku gjaldmiðils-einingunni (ECU) skuli endurskoðað á tveggja ára fresti frá 1. janúar 1988 að telja. Utreikningur þessara fjárhæða skal byggður á meðaldaggengi gjaldmiðla ríkjana reiknuðu í evrópsku gjaldmiðils-einingunni (ECU) og meðaldaggengi evrópsku gjaldmiðils-einingarinnar (ECU) reiknuðu í sérstökum dráttarréttindum (SDR) yfir tveggja ára tímabil sem lýkur síðasta dag októbermánaðar næst á undan endurskoðuninni sem fram fer 1. janúar. Þessar fjárhæðir skal auglýsa í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins í byrjun nóvember.

3. gr.

1. mgr. er felld niður.

2. Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Tilskipun þessi gildir ekki um:

a) opinbera samninga um vörukaup sem boðnir eru út og gerðir af flutningafyrirtækjum á sviði land-, loft- eða sjóflutninga eða flutninga á vatnaleiðum;

b) opinbera samninga um vörukaup sem boðnir eru út og gerðir af samningsyfirvöldum svo fremi sem þeir fjalla um framleiðslu, flutning og dreifingu drykkjarvatns eða sem boðnir eru út og gerðir af samningsyfirvöldum þeim sem starfa fyrst og fremst að orkuframleiðslu og orkuveitu eða samningsyfirvöldum sem starfa fyrst og fremst að fjar- skiptaþjónustu;

c) vörukaup sem lýst er yfir að séu leynileg eða þegar sérstökum öryggisráðstöfunum verður að beita við afhendingu þeirra samkvæmt ákvæðum í lögum, reglugerðum eða stjómsýslufyrirmælum sem í gildi eru í viðkomandi aðildarríki eða þegar vermdun grundvallaröryggishagsmuna ríkisins krefst þess.“

4. gr.

Eftirfarandi grein er bætt við:

„2. gr. a

Án þess að brjóta í bága við 2. og 3. gr. og 1. mgr. 5. gr. skal tilskipun þessi eiga við um allar vörur í merkingu a-liðar 1. gr., þar á meðal þær sem fjallað er um í samningum sem gerðir eru af samningsyfirvöldum varnarmála, að frátöldum þeim sem falla undir ákvæði b-liðar 1. málsgreinar 223. gr. stofnsáttmálans.“

- d) Reikningsaðferðina, sem rakin er í c-lið, og forsendur hennar, ber að taka til skoðunar að frumkvæði framkvæmdastjórmaninn innan ráðgjafarnefndar um opinbera samninga tveim árum eftir að henni er fyrst beitt.
2. Þegar um er að ræða samninga um langtímaleigu, skammtímaleigu eða kaupleigu vöru, skal byggja út-reikning áætlaðrar samningsfjárhæðar á:
- heildarsamningsfjárhæð allan gildistíma samningsins þegar um er að ræða tímabundinn samning ef gildistími hans er eitt ár eða skemmri ellegar, ef gildistíminn er lengri, heildarsamningsfjárhæð ásamt áætluðu afgangsvirði;
 - mánaðarlegri samningsfjárhæð margfaldaðri með fjórtíu og átta þegar um er að ræða ótímabundna samninga eða þegar ekki er ljóst hver samnings-tíminn verður.
3. Þegar um er að ræða reglulega vörukaupasamninga eða samninga sem á að endurnýja innan ákveðins tíma, er sá grunnur, sem byggja ber á við beitingu ákvæða 1. mgr., annaðhvort samanlagður kostnaður vegna álíka samninga sem gerðir hafa verið á síðasta fjárhagsári eða síðustu tólf mánuði með leiðréttingum, ef unnt er að koma því við, vegna fyrrsjáanlegra breytinga á magni eða verði næstu tólf mánuði eða áætlaður samanlagður kostnaður í tólf mánuði eftir fyrstu afhendingu eða á öllum samningstímanum ef samningurinn gildir lengur en tólf mánuði. Ekki skal velja matsaðferð í þeim tilgangi að komast hjá því að ákvæðum þessarar greinar sé beitt.
4. Ef áformuð innkaup á vörum sömu gerðar leiða til þess að gerðir verða samningar samtímis í mismunandi hlutum, á að leggja áætlaða samanlagða upphæð þessara hluta til grundvallar við beitingu ákvæða 1. og 2. mgr.
5. Í tilvikum þegar áformað útböð hefur að geyma valfrjálts ákvæði, skal sá grunnur, sem byggja ber á við útreikning áætlaðrar samningsfjárhæðar, vera hæsta mögulega heildarupphæð kaupa, skammtímaleigu, langtímaleigu eða kaupleigu sem leyfileg er að meðtöldum valfrjálsum ákvæðum.
6. Ekki má deila upp innkaupabeiðni um ákveðið magn vöru í þeim tilgangi að fara í kringum ákvæði þessarar greinar.“

7. gr.

Í stað 6. gr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

1. Við útböð og gerð opinberra samninga um vörukaup skulu samningsyfirvöld beita þeim reglum sem settar eru í d-, e- og f-lið 1. gr. eins og þeim er breytt í þessari tilskipun í tilvikum þeim sem lýst er að neðan.

2. Samningsyfirvöldum er heimilt að bjóða út og gera vörukaupasamninga samkvæmt reglum um lokað útböð þegar unnt er að réttlæta slíkt.

Það sem m.a. telst réttlæta slíkt er:

- nauðsyn þess að viðhalda eðlilegu hlutfalli milli samningsfjárhæðar og útböðskostnaðar;
- sérstakt eðli varnings þess sem kaupa á.

3. Samningsyfirvöldum er heimilt að gera vörukaupasamninga samkvæmt reglum um samstarfsútböð þegar um er að ræða ófullnægjandi tilboð sem berast í kjölfar almenns eða lokaðs útböðs eða þegar um er að ræða tilboð sem eru óaðgengileg vegna lagaákvæða aðildarríkis sem eru í samræmi við ákvæði bálks IV svo fremi sem upphaflegum útböðs- og samningsskilmálum sé ekki breytt verulega. Samningsyfirvöld skulu, þegar þannig háttar, birta útböðsauglýsingu nema öllum fyrirtækjum, sem fullnægja skilyrðum 20.–24. gr. og sem svöruðu undangengnu almennu eða lokuðu útböði með tilboðum sem stöðust formkröfur útböðsreglna, sé heimilt að svara samstarfsútböði.

4. Samningsyfirvöldum er heimilt að gera samninga um vörukaup eftir samstarfsútböð án undanfarandi birtingar útböðsauglýsingar í eftirfarandi tilfellum:

- a) þegar engin tilboð berast í kjölfar almenns eða lokaðs útböðs svo fremi sem upprunalegum skilmálum samningsins sé ekki breytt efnislega og skýrsla berist framkvæmdastjórnmanni;
- b) þegar viðkomandi vörur eru eingöngu framleiddar vegna rannsóknna, tilrauna, athugana eða þróunar; þetta ákvæði nær ekki til fjöldaframleiðslu sem ætlað er að skila hagnaði eða endurheimta rannsóknar- og þróunarkostnað;
- c) þegar einungis ákveðinn birgir getur framleitt eða afgreitt vöruna af tæknilegum eða listrænum ástæðum eða sökum þess að um vernd einkaréttar er að ræða;
- d) þegar ekki hægt að halda þann skilafrest sem tiltekinn er fyrir almennt eða lokað útböð af brýnni nauðsyn sem stafar af knýjandi þörf vegna atburða sem samningsyfirvöld gátu ekki séð fyrir;

aðstæður þær, sem notaðar eru til að réttlæta þessa knýjandi þörf, mega ekki í neinu tilviki vera sök samningsyfirvalda;

e) þegar um er að ræða viðbótarafgreiðslu frá upphaflegum birgi, sem ætlað er annaðhvort að koma að hluta í stað venjulegra birgða eða búnaðar eða sem aukning á venjulegum birgðum eða búnaði, og val á nýjum birgi myndi skuldbinda samningsyfirvöld til að kaupa efni sem hefðu önnur tæknileg einkenni sem samræmdust illa eldri tæknibúnaði eða sem leiddu til óeðlilega mikilla tæknilegra erfiðleika við rekstur eða viðhald; samningstímabil slíkra samninga svo og endurnýjaðra samninga sé almennt ekki lengra en þrjú ár.

5. Í öllum öðrum tilvikum skulu samningsyfirvöld bjóða út og gera samninga um vörukaup samkvæmt reglum um almennt útböð.

6. Þegar um lokað útböð eða samstarfsútböð er að ræða, skulu samningsyfirvöld semja skriflega skýrslu þar sem fram komi réttlætning á því að útböð fari fram með þessum hætti og að minnsta kosti heiti og pósthfang samningsyfirvalda, verð, magn og eðli varnings sem keyptur er, fjöldi umsókna sem borist hafa um að gera tilboð, fjöldi umsækjenda sem boðið var að gera tilboð og, þar sem það á við, fjöldi umsækjenda sem hafnað var og ástæður fyrir því að þeim var hafnað. Þegar um er að ræða samstarfsútböð, skulu einnig koma fram í skýrslunni þær aðstæður, sem getið er um í 3. og 4. mgr. að ofan, og sú réttlætning sem í þeim fólst og leiddi til þess að útböð varð með þessum hætti.

Skýrsluna, eða meginatriði hennar, skal senda framkvæmdastjórninni, óski hún þess.“

8. gr.

Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

1. Tækniforskriftir, sem skilgreindar eru í viðauka II, eru settar fram í almennum gögnum eða útböðsgögnum með hverjum samningi.

2. Samningsyfirvöld skulu skilgreina slíkar tækniforskriftir með tilvísun til landsstaðla sem samþykktir hafa verið til að framfylgja evrópskum stöðlum eða með tilvísun til sameiginlegra tækniforskrifta án þess að þær brjóti í bága við lögbundnar tæknireglur aðildarríkis svo fremi þær fari saman við lög bandalagsins.

3. Samningsyfirvöldum er heimilt að víkja frá þeirri meginreglu sem sett er í 2. mgr. ef:

a) staðlarnir hafa ekki að geyma ákvæði um hvernig samræmis skuli gætt eða ef ekki fyrirfinnst tæknilegar aðferðir sem tryggja það að vara samræmist þessum stöðlum;

b) framkvæmd 2. mgr. bryti í bága við tilskipun ráðsins númer 86/361/EBE frá 24. júlí 1986 um fyrsta áfanga gagnkvæmrar viðurkenningar á gerðarsamþykki fyrir notendabúnað til fjarskipta⁽¹⁾ eða ákvörðun ráðsins 87/95/EBE frá 22. desember 1986 um stöðlun á sviði upplýsingatækni og fjarskipta⁽²⁾ eða önnur skjöl bandalagsins sem snerta sérstök svið þjónustu eða vöruflokka;

c) notkun þessara staðla skyldaði samningsyfirvöld til að afla sér vara sem hæfðu ekki þeim tækjabúnaði sem þegar er í notkun eða hefði í för með sér óútlíðilegan kostnað eða tæknilega örðugleika; slíkt frávik má aðeins gera sem lið í nákvæmlega skilgreindri og skjalfestri áætlun um að taka upp evrópska staðla eða sameiginlegar tækniforskriftir innan tiltekins tíma;

d) viðkomandi verkefni er hrein nýjung og notkun gildandi staðla væri ekki viðeigandi.

4. Samningsyfirvöld sem höfðu til 3. mgr. tilgreina, þar sem því verður við komið, ástæður fyrir því í útböðsauglýsingu sem birt er í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalagsins* og í öllum tilvikum skrá þessar ástæður í sínar eigin bækur og miðla upplýsingum þar að lútandi til aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar ef farið er fram á það.

5. Þegar evrópskir staðlar eða sameiginlegar tækniforskriftir eru ekki fyrir hendi, er heimilt að skilgreina tækniforskriftir með tilvísun til annarra gagna án þess þó að það brjóti í bága við meginregluna um jafngildi og gagnkvæma viðurkenningu tækniforskrifta aðildarríkja. Í þessu tilviki er við hæfi að skírskota í forgangsröð til:

a) landsstaðla sem samþykktir hafa verið til að framfylgja alþjóðlegum stöðlum sem ríki samningsyfirvalda viðurkennir;

b) annarra landsstaðla ríkis samningsyfirvalda;

c) annarra viðeigandi staðla.

6. Aðildarríkin leggja bann við því að tækniforskriftir, þar sem varningur af sérstakri gerð eða frá sérstökum framleiðanda eða búinn til samkvæmt sérstakri framleiðsluaðferð er nefndur, séu teknar upp í samningsákvæði tiltekins samnings þannig að þær dragi taum ákveðinna fyrirtækja og framleiðsluvara en útiloki önnur nema því aðeins að viðfangsefni samningsins réttlæti slíkar tækniforskriftir; einkum er bannað að lqvísa til vörumerkis, einkaleyfa, gerða eða sérstaks uppruna eða framleiðslu. Þó má leyfa slíka tilvísun, fylgi henni orðalagið „eða jafngildur“ í þeim tilvikum þegar viðfangsefni samningsins verður ekki

öðruvísi lýst með tækniforskriftum sem eru nógu nákvæmar og skiljanlegar fyrir alla viðkomandi aðila.

(¹) Stjútíð. EB nr. L 217, 5. 8. 86, bls. 21.

(²) Stjútíð. EB nr. L 36, 7. 2. 87, bls. 31."

9. gr.

Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:

„9. gr.

1. Samningsyfírvöld, sem talin eru upp í viðauka I við tilskipun 80/767/EBE, skulu, frá 1. janúar 1989 að telja, kunnngjóra með kynningarauglýsingu, eins fljótt og auðið er eftir byrjun fjárhagsárs, heildarvörukaup eftir vöruflokkum ef áætluð fjárhæð þeirra, með hliðsjón af ákvæðum 5. gr. þessarar tilskipunar, er jöfn eða hærrí en 750 000 evrópskar gjaldmiðelseiningar (ECU) og þau sjá fyrir að boðin verða út og samið um á næstu tólf mánuðum.

Ráðið skal ákveða, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar og að höfðu samráði við Evrópuþingið og efnahags- og félagsmálanefnd, fyrir 1. mars 1990 hvernig þessi skylda verður látin ná til annarra samningsyfírvalda sem 1. gr. tekur til.

2. Samningsyfírvöld, sem hyggjast bjóða út og gera opinberan vörukaupasamning með almennu útboði, lokuðu útboði eða samstarfsútboði í merkingu 1. gr., með þeim skilmálum sem um það gilda og settir eru í 3. mgr. 6. gr., skulu tilkynna áform sín með auglýsingu.

3. Samningsyfírvöld, sem gert hafa samning, tilkynna það með auglýsingu. Samt sem áður er heimilt í ákvæðnum tilvikum að birta ekki tilteknar upplýsingar um samningsgerð ef birting slíkra upplýsinga hindraði framgang laga eða gengi á annan hátt gegn almannahag, skaðaði réttmæta viðskiptahagsmunum einstakra fyrirtækja, opinberra eða í einkaeign, eða hindraði heiðarlega samkeppni milli birgja.

4. Auglýsingarnar, sem vísað er til í 1., 2. og 3. mgr., eru sendar eins fljótt og auðið er eftir viðeigandi leiðum til opinberrar útgáfustjórnar Evrópubandalaganna. Þegar um er að ræða hraðútboð sem getið er um í 12. gr., skal senda auglýsinguna með fjarrita, símskeyti eða símbréfi.

a) Auglýsingin, sem getið er um í 1. mgr., sendist eins fljótt og auðið er í byrjun hvers fjárhagsárs;

b) auglýsingin, sem getið er um í 3. mgr., sendist í síðasta lagi fjórtíu og átta dögum eftir að viðkomandi samningur hefur verið gerður.

5. Auglýsinguna skal semja eftir fyrirmyndunum sem sýndar eru í viðauka III.

6. Auglýsinguna skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* og í TED-gagnabankanum í fullri lengd á frummálinu. Samantekt af aðalatriðum auglýsingar skal birta á öðrum opinberum þjóðtugum bandalagsins en frumtextinn einn er fullgildur.

Útgáfustjórn bandalaganna skal birta auglýsingarnar eigi síðar en tólf dögum frá sendingardegi. Þegar um hraðútboð er að ræða eins og getið er um í 12. gr., skal þessi frestur stytur í fimm daga.

7. Auglýsingu skal eigi birta í stjórnartíðindum eða blöðum í landi samningsyfírvalda fyrir sendingardag og skal hann koma fram í auglýsingunni. Ekki skal birta aðrar upplýsingar en þær sem birtast í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

8. Samningsyfírvöld skulu geta fært sönnur á dagsetningu sendingar.

9. Kostnaður við birtingu auglýsinga í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* leggst á bandalögin. Auglýsingar skulu ekki vera lengri en ein síða í *Stjórnartíðindum* eða um það bil 650 orð. Í öllum heftum *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins*, þar sem ein eða fleiri auglýsingar eru birtar, skal einnig birta fyrirmyndina eða fyrirmyndirnar sem auglýsingin eða auglýsingarnar eru byggðar á."

10. gr.

Í stað 1. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„1. Við opin útboð skal fresturinn, sem samningsyfírvöld gefa til að skila tilboðum, ekki vera skemmri en fimmtíu og tveir dagar frá sendingardegi útboðsauglýsingar.“

11. gr.

Í stað 1., 2. og 3. mgr. 11. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þegar um er að ræða lokuð útboð í merkingu e-liðar 1. gr. og samstarfsútboð í merkingu f-liðar 1. gr., með þeim skilmálum sem um það gilda og settir eru í 3. mgr. 6. gr., skulu samningsyfírvöld setja skilafrest umsókna um að gera tilboð sem er ekki styttri en þrjátíu

og sjö dagar frá sendingardegi auglýsingar.

16. gr.

2. Samningsyfírvöld bjóða samtímis og skriflega útvöldum umsækjendum að gera tilboð. Boðinu fylgja útboðsgögn og fylgiskjöl.

Í stað 26. gr. komi eftirfarandi:

3. Þegar um lokað útbod er að ræða, skulu samningsyfírvöld ákvarða skilafrest tilboða sem ekki er styttri en fjórtíu dagar frá sendingardegi skriflegs boðs.“

12. gr.

Í stað 1. mgr. 12. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þegar ógerlegt er af knýjandi ástæðum að gefa þann frest sem tiltekinn er í 11. gr., geta samningsyfírvöld ákvarðað frest sem hér segir:

17. gr.

a) skilafrest umsókna um að gera tilboð eigi styttri en fimmtán daga frá sendingardegi auglýsingar;

Í stað 29. gr. komi eftirfarandi:

b) skilafrest tilboða eigi styttri en tíu daga frá dagsetningu boðs til að gera tilboð.“

„29. gr.

13. gr.

13., 14. og 15. gr. falla niður.

14. gr.

Í stað 1. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þegar viðhöfð eru lokað útbod eða samstarfsútbod, velja samningsyfírvöld þá umsækjendur, sem þau bjóða að gera tilboð eða til greina kemur að ganga til samstarfs við, úr hópi umsækjenda sem uppfylla hæfniskröfur samkvæmt 20. til 24. gr. og á grundvelli upplýsinga um hag birgja og upplýsinga og formsatriða sem nauðsynleg eru til að meta hvort hann uppfylli efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur.“

15. gr.

Í 1. mgr. 21. gr. á eftir „í Hollandi „Handelsregister““ er bætt inn: „og í Portúgal „Registo Nacional das Pessoas Colectivas““.

„1. Tilskipun þessi hindrar ekki, fram til 31. desember 1992, að beitt sé gildandi lagaákvæðum aðildarríkis um útbod og gerð opinberra samninga um vörukaup sem miða að því að draga úr mun á milli svæða og stuðla að auknum atvinnutækifærum á þeim svæðum sem verst standa og í hnignandi iðnaðarhéruðum með því skilyrði að viðkomandi ákvæði séu í samræmi við stofnsáttmálann og alþjóðlegar skuldbindingar bandalagsins.

2. 1. mgr. hefur ekki áhrif á 4. mgr. 25. gr.“

1. Til að hægt sé að meta árangur af framkvæmd þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin senda tölfraðilegar skýrslur til framkvæmdastjórnarinnar um útbod og gerð vörukaupasamninga:

a) ekki síðar en 31. október hvert ár fyrir undanfarandi ár þegar um er að ræða samningsyfírvöld sem talin eru upp í viðauka I við tilskipun 80/767/EBE;

b) ekki síðar en 31. október 1991, og hvað varðar Lýðveldið Grikkland, Konungsríkið Spán og Lýðveldið Portúgal 31. október 1995, og upp frá því 31. október annað hvert ár fyrir árið á undan þegar um er að ræða samningsyfírvöld í merkingu 1. gr. þessarar tilskipunar að frátöldum þeim sem talin eru upp í viðauka I við tilskipun 80/767/EBE.

2. Skýrsla þessi skal að minnsta kosti tilgreina:

a) fjölda og fjárhæð samninga yfir viðmiðunarmörkum sem gerðir eru af hverju samningsyfírvaldi og, hvað varðar samningsyfírvöld sem talin eru upp í viðauka I við tilskipun 80/767/EBE, fjárhæðir undir viðmiðunarmörkum;

b) fjölda og fjárhæð samninga yfir viðmiðunarmörkum sem gerðir eru af hverjum samningsyfírvöldum sundurliðaðir eftir útbodstilhögun, vörum og þjóðerni birgis sem samið var við og þegar um er að ræða samstarfsútbod, eru þeir sundurliðaðir í samræmi við 6. gr., og talinn upp fjöldi og fjárhæð gerðra samninga eftir aðildarríkjum sem þeir falla

í skaut og eftir ríkjum utan bandalagsins og þegar um er að ræða tilskipun 80/767/EBE er fjöldi og upphæð samninga sem gerðir eru talin upp eftir aðildarríkjum GATT-samkomulagsins um innkaup ríkisstjórna.

III. BÁLKUR

Lokaákvæði

3. Framkvæmdastjórnin ákveður, að höfðu samráði við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga, hvers konar tölfræðiupplýsinga er krafist samkvæmt þessari tilskipun.“

20. gr.

18. gr.

Í stað viðauka I, II og III við tilskipunina koma viðaukar I, II og III við þessa tilskipun.

Aðildarríkin skulu samþykka ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að framfylgja þessari tilskipun fyrir 1. janúar 1989 og tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Hvað varðar Lýðveldið Grikkland, Konungsríkið Spán og Lýðveldið Portúgal komi þó 1. mars 1992 í stað 1. janúar 1989.

21. gr.

II. BÁLKUR

Brottfall tiltekinna ákvæða tilskipunar
80/767/EBE

Aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða landslaga, hvort sem eru lög, reglugerðir eða stjórnslufyrirmæli, sem samþykkt verða á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

22. gr.

19. gr.

Í tilskipun 80/767/EBE falla 2., 3., 4., 5. og 6. gr. brott.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. mars 1988.

Fyrir hönd ráðsins,

M. BANGEMANN

forseti.

II. VIÐAUKI

SKILGREINING ÁKVEDINNA TÆKNIFORSKRIFTA

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „*tækniforskrift*“: allar tæknilegar kröfur sem eru sérstaklega gerðar í útboðsgögnum og skilgreina einkenni vöru svo sem gæðastig, skil, öryggi eða stærð að meðtöldum kröfum sem gera má til vörunnar varðandi iðorð, tákn, prófun og aðferðir við prófun, umbúðir, áletranir og merkingar og gefa hluulæga lýsingu á efni, vöru eða aðföngum á þann hátt að þau komi að þeim notum sem samningsyfirvöld ætlast til;
2. „*staðall*“: tækniforskrift samþykkt af viðurkenndri staðlastofnun til endurtekinnar og stöðugar notkunar án þess að skylt sé að fylgja henni;
3. „*evrópskur staðall*“: staðall viðurkenndur af Staðlastofnun Evrópu (CEN) eða af Rafstaðlastofnun Evrópu (CENELEC) sem „evrópskur staðall (EN)“ eða „samræmingarskjal (HD)“ í samræmi við sameiginlegar reglur þessara stofnana;
4. „*sameiginleg tækniforskrift*“: tækniforskrift samin í þeim tilgangi að samræma notkun í öllum aðildarríkjunum.

*III. VIÐAUKI***FYRIRMYNDIR AÐ AUGLÝSINGUM UM VÖRUKAUPASAMNINGA****A. Almenn útboð**

1. Heiti, póstfang, síma-, ritsíma, fjarrita- og bréfsímanúmer samningsyfirvalda.
2. a) Útboðsregla sem farið er eftir;
 - b) hverskonar samning verið er að bjóða út.
3. a) Afhendingarstaður;
 - b) eðli og magn þess varnings sem kaupa á inn;
 - c) upplýsingar um hvort birgjar mæga bjóða í allar vörurnar og/eða hluta varanna sem kaupa á inn;
 - d) frávik frá notkun staðla samkvæmt 7. gr.
4. Afhendingarfrestur ef einhver er.
5. a) Heiti og póstfang þess sem svarar beiðnum um nauðsynleg gögn;
 - b) lokafrestur til að leggja fram slíkar beiðnir;
 - c) þegar við á, upphæð og skilmálar greiðslu fyrir þessi gögn.
6. a) Lokaskiladagur tilboða;
 - b) póstfang viðtakanda;
 - c) á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð skulu samin.
7. a) Hverjum er heimilt að vera viðstaddur opnun tilboða;
 - b) hvaða dag tilboð eru opnuð, staður og stund.
8. (Þar sem við á) Tryggingarfé eða ábyrgðir sem krafist er.
9. Helstu skilmálar um fjármögnun og greiðslu og/eða tilvísanir í ákvæði laga og reglugerða sem fjalla um þá.
10. Þar sem við á, sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi birgja ber að mynda ef tilboðinu er tekið.
11. Upplýsingar og formsatriði sem nauðsynleg eru til að meta hvort birgir uppfylli efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur.
12. Tímabil það sem bjóðendum er skylt að láta tilboð standa.
13. Forsendur fyrir vali samningsaðila. Þegar aðrar forsendur en lágsta verð eru notaðar og þær koma ekki fram í útboðsgögnum skal þeirra getið hér.
14. Aðrar upplýsingar.
15. Sendingardagur útboðsauglýsingar.
16. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins.

B. Lokuð útboð

1. Heiti, póstfang, síma-, ritsíma, fjarrita- og bréfsímanúmer samningsyfirvalda.
2. a) Útboðsregla sem farið er eftir;
 - b) þar sem við á, rökstuðningur fyrir notkun hraðútboðs;
 - c) hverskonar samning verið er að bjóða út.

3. a) Afhendingarstaður;
 - b) eðli og magn þess varnings sem afhenda á;
 - c) upplýsingar um hvort birgjar mega bjóða í allar vörurnar og/eða hluta varanna sem kaupa á inn;
 - d) frávik frá notkun staðla samkvæmt 7. gr.
4. Afhendingarfrestur ef einhver er.
5. Þar sem við á, sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi birgja ber að mynda ef tilboðinu er tekið.
6. a) Lokaskiladagur umsókna um að gera tilboð;
 - b) pósthfang viðtakanda;
 - c) á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð skulu samin.
7. Hvaða dag samningsyfirvöld senda í síðasta lagi út boð um að gera tilboð.
8. Upplýsingar um stöðu birgis og upplýsingar og formsatriði sem nauðsynleg eru til að meta hvort hann uppfylli efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur.
9. Forsendur fyrir vali samningsaðila ef þær eru ekki tilteknar í boði um að gera tilboð.
10. Aðrar upplýsingar.
11. Sendingardagur útboðsauglýsingar.
12. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins.

C. Samstarfsútboð

1. Heiti, pósthfang, síma-, ritsíma, fjarrita- og bréfsímanúmer samningsyfirvalda.
2. a) Útboðsregla sem farið er eftir;
 - b) þar sem við á, rökstuðningur fyrir notkun hraðútboðs;
 - c) þar sem við á, hverskonar samning verið er að bjóða út.
3. a) Afhendingarstaður;
 - b) eðli og magn þess varnings sem afhenda á;
 - c) upplýsingar um hvort birgjar mega bjóða í allar vörurnar og/eða hluta varanna sem kaupa á inn;
 - d) frávik frá notkun staðla samkvæmt 7. gr.
4. Afhendingarfrestur ef einhver er.
5. Þar sem við á, sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi birgja ber að mynda ef tilboðinu er tekið.
6. a) Lokaskiladagur umsókna um að gera tilboð;
 - b) pósthfang viðtakanda;
 - c) á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð skulu samin.
7. Upplýsingar um stöðu birgis og upplýsingar og formsatriði sem nauðsynleg eru til að meta hvort hann uppfylli efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur.
8. Þar sem við á, heiti og pósthfang birgja sem þegar hafa verið valdir af samningsyfirvöldum.
9. Dagsetning(ar) fyrri auglýsinga í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

10. Aðrar upplýsingar.
11. Sendingardagur útboðsauglýsingar.
12. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins.

D. Kynning

1. Heiti, póstfang, síma-, ritsíma, fjarrita- og bréfsímanúmer samningsyfirvalda og þess aðila sem veitir frekari upplýsingar.
2. Eðli, magn og upphæð vöruinnkaupa.
3. Áætluð dagsetning útboðs (útboða)(ef þekkt).
4. Aðrar upplýsingar.
5. Sendingardagur auglýsingar.
6. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins.

E. Gerðir samningar

1. Heiti og póstfang samningsyfirvalda.
 2. a) Útboðsregla sem farið er eftir,
 - b) rökstuðningur fyrir notkun þessarar útboðsreglu samkvæmt 3. og 4. mgr. 6. gr. þegar við á að því er varðar samningsyfirvöld sem skráð eru í viðauka I við tilskipun 80/67/EEB.
 3. Dagsetning samnings.
 4. Forsendur fyrir vali samningsaðila.
 5. Fjöldi tilboða sem bárust.
 6. Heiti og póstfang birgis eða birgja.
 7. Eðli og magn keyþra vara, sundurliðað eftir birgjum þegar við á.
 8. Verð eða verðbil.
 9. Aðrar upplýsingar.
 10. Birtingardagur útboðsauglýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.
 11. Sendingardagur auglýsingar.
 12. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins.
-

Fylgiskjal VI

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 17. september 1990

um reglur um innkaup stofnana sem sinna vatnsveitu, orkuveitu, flutningum og fjarskiptum

(90/531/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

eru vegna vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og fjarskipta eru bannaðar samkvæmt skilmálum 30. og 59. gr. stofnsáttmálans.

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum síðasta málslið 2. mgr. 57. gr., 66. gr., 100. gr. a og 113. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

í samvinnu við Evrópuþingið⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Gera þarf ráðstafanir sem miða að því að koma hinum innri markaði á í áföngum fyrir 31. desember 1992. Innri markaðurinn skal ná til svæðis án innri landamæra þar sem tryggðir eru samkvæmt ákvæðum sáttmálans frjálsir vöruflutningar, frjálsir fólksflutningar, frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir fjármagnsflutningar.

Leiðtogaráðið hefur ályktað um þörf á að koma á sameiginlegum innri markaði.

Takmarkanir á frjálsum vöruflutningum og frjálstri þjónustustarfsemi sem taka til vörukaupasamninga sem gerðir

í 97. gr. stofnsáttmála Kjarnorkubandalags Evrópu er lagt bann við öllum höftum á grundvelli þjóðernis þegar um er að ræða félög undir lögsögu aðildarríkis þar sem þau óska eftir að taka þátt í byggingu kjarnorkuvirkja til vísindaiðkunar eða iðnaðar í bandalaginu.

Til að ná þessum markmiðum þarf líka að samræma reglur um innkaup sem beitt er af stofnunum sem starfa á ofangreindum sviðum.

Í Hvítbókinni um lokaskrefin í að koma á innri markaði er sett fram framkvæmdaráætlun og tímaáætlun um auknið frjálsræði á markaði opinberra innkaupa á sviðum sem nú eru undanskilin ákvæðum tilskipunar ráðsins 71/305/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 89/440/EBE⁽⁵⁾, og tilskipun ráðsins 77/62/EBE frá 21. desember 1976 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 88/295/EBE⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Stjóð. EB nr. C 264, 16. 10. 1989, bls. 22.

⁽²⁾ Stjóð. EB nr. C 158, 26. 6. 1989 bls. 258 og Stjóð. EB nr. C 175, 16. 7. 1990, bls. 78.

⁽³⁾ Stjóð. EB nr. C 139, 5. 6. 1989, bls. 23 og 31.

⁽⁴⁾ Stjóð. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 5.

⁽⁵⁾ Stjóð. EB nr. L 210, 21. 7. 1989, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjóð. EB nr. L 13, 15. 1. 1977, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjóð. EB nr. L 127, 20. 5. 1988, bls. 1.

Meðal undanskilinna sviða eru vatnsveita, orkuveita og flutningaþjónusta og, hvað varðar tilskipun 77/62/EBE, fjarskipti.

Meginástæðan fyrir því að þau voru undanskilin var að stofnanir sem veita slíka þjónustu heyra ýmist undir opinberan rétt eða einkamálarétt.

Þörf á að tryggja raunverulega aukningu frjálsræðis á markaðnum og sanngjarnan jöfnuð í beitingu reglna um innkaup á þessum sviðum krefst þess að stofnanir sem fjallað er um séu einkenndar með öðrum hætti en tilvísun til réttarstöðu þeirra.

Á þeim fjórum sviðum sem um er að ræða eru vandamál sem þarf að leysa vegna innkaupa svipaðs eðlis og því er gerlegt að taka á þeim í einum gjörmingi.

Önnur meginástæðan fyrir því að samkeppni um innkaup stofnana sem sinna þessum sviðum nær ekki til alls bandalagsins er að markaðirnir sem um ræðir eru í eðli sínu lokaðir vegna sérleyfa eða einkaréttar sem veitt eru af yfirvöldum ríkis til að birgja upp, leggja til og reka kerfi sem veita umrædda þjónustu, til að hagnýta tiltekið landsvæði í ákveðnum tilgangi, til að leggja til og reka almenn fjarskiptakerfi eða til að veita almenna fjarskiptaþjónustu.

Hin meginástæðan fyrir því að samkeppni í þessum greinum nær ekki til alls bandalagsins má rekja til þess að stjórnvöld í aðildarríkjunum geta með ýmsum hætti haft áhrif á hegðun þessara stofnana, meðal annars með því að eiga hlut í þeim og fulltrúa í stjórn, framkvæmdastjórn eða öðrum stjórnarstofnunum þeirra.

Þessi tilskipun á ekki að ná til starfsemi stofnana sem annaðhvort er ekki á sviði vatnsveitu, orkuveitu, flutningaþjónustu eða fjarskipta eða er á þessum sviðum en býr samt sem áður við beina samkeppni á mörkuðum sem allir hafa frjálstan aðgang að.

Réttast er að þessar stofnanir beiti sömu reglum um innkaup vegna starfsemi sem tengist vatnsveitu. Sumar stofnanir hafa hingað til heyrt undir tilskipun 71/305/EBE og 77/62/EBE þegar um er að ræða starfsemi sem lýtur að vatnsvirkjun, áveitu, framræslu eða losun og meðhöndlun fráveituvatns.

Þó eiga reglur um innkaup af þeirri gerð sem lagt er til að gildi um vörukaup ekki við um kaup á vatni vegna þess að vatn þarf að fá úr uppsprettum í grennd við notendur.

Þegar sérstökum skilyrðum er fullnægt er heimilt að láta hagnýtingu landsvæðis í því augnamiði að leita að eða nema jarðolíu, jarðgas, kol eða annað eldsneyti í föstu formi heyra undir aðra skipan sem tryggir að sama markmiði um aukin frjálsræði í samningum verði náð. Framkvæmdastjórnin verður að tryggja að aðildarríkin, sem koma annarri skipan á, fari að þessum skilyrðum.

Framkvæmdastjórnin hefur tilkynnt að hún muni leggja til ráðstafanir til að afnema hindranir á flutningi raforku yfir landamæri árið 1992. Ekki yrði hægt að ryðja úr vegi þeim hindrunum sem nú eru á kaupum orkuveitna á orku og eldsneyti með reglum um innkaup af þeirri gerð sem lagt er til að gildi um vörukaup. Af þeirri ástæðu er ekki rétt að láta þessa tilskipun ná til slíkra kaupa en þó verði haft í huga að þessi undanþága verði endurskoðuð af ráðinu á grundvelli skýrslu framkvæmdastjórnarinnar og tillagna hennar.

Reglugerðum (EBE) nr. 3975/87 ⁽¹⁾ og (EBE) nr. 3976/87 ⁽²⁾, tilskipun 87/601/EBE ⁽³⁾ og ákvörðun 87/602/EBE ⁽⁴⁾ er ætlað að hvetja til meiri samkeppni milli stofnana sem bjóða almenningi flugþjónustu og því er ekki rétt á þessari stundu að láta þessa reglugerð gilda um hana þó að seinna skuli staða mála athuguð á ný með tilliti til þróunar samkeppnismála á því sviði.

Í ljósi þeirrar samkeppni sem skipaútgærd bandalagsins býr við væri ekki rétt hvað varðar stóran hluta samninga á þessu sviði að láta þá lúta nákvæmum reglum. Stöðu flutningafyrirtækja sem reka úthafsferjur ber að taka til athugunar reglugleða. Þjónusta ákveðinna strand- og fljótaferja sem rekin er af opinberum yfirvöldum skal ekki lengur vera undanþegin ákvæðum tilskipana 71/305/EBE og 77/62/EBE.

Rétt er að auðvelda að fylgt sé ákvæðum um starfsemi sem ekki heyrir undir þessa tilskipun.

Þessi tilskipun gildir ekki um innkaupasamninga sem eru lýstir leynilegir eða geta skaðað grundvallaröryggishagsmuni ríkis eða eru gerðir samkvæmt öðrum reglum settum í gildandi milliríkjasamkomulagi eða af alþjóðastofnunum.

⁽¹⁾ Stj.úð. EB nr. L 374, 31. 12. 1987, bls. 1.

⁽²⁾ Stj.úð. EB nr. L 374, 31. 12. 1987, bls. 9.

⁽³⁾ Stj.úð. EB nr. L 374, 31. 12. 1987, bls. 12.

⁽⁴⁾ Stj.úð. EB nr. L 374, 31. 12. 1987, bls. 19.

Reglur þessarar tilskipunar mega ekki hafa áhrif á gildandi alþjóðlegar skuldbindingar bandalagsins eða aðildarríkjanna.

Vörum, verkum og þjónustu verður að lýsa með tilvísun í evrópskar tækniforskriftir. Til að tryggja að vara, verk eða þjónusta komi að þeim notum sem samningsstofnun ætlast til, má bæta við slíka tilvísun forskriftum sem breyta ekki eðli tæknilausnar eða -lausna sem gefnar eru í evrópskri tækniforskrift.

Meginreglurnar um jafngildi og gagnkvæma viðurkenningu landsstaðla, tækniforskrifta og framleiðsluáðferða skulu hafðar að leiðarljósi við framkvæmd þessarar tilskipunar.

Þegar samningsstofnanir ákveða skilafrest tilboða með almennum samkomulagi við bjóðendur skulu þær fylgja þeirri meginreglu að valda ekki mismunum en sé slíkt samkomulag ekki fyrir hendi er nauðsynlegt að setja viðeigandi ákvæði þar um.

Það gæti reynst gagnlegt að kveða á um skýrari upplýsingar að því er snertir kröfur um vinnuvernd og aðstæður á vinnustað sem gerðar eru í því aðildarríki þar sem unnið er að verki.

Það er við hæfi að ákvæði landslaga sem stuðla að byggðu-þróun sem tekið er tillit til við útboð og gerð opinberra verksamninga verði samræmd markmiðum bandalagsins og fylgi meginreglum stofnsáttmálans.

Samningsstofnunum má ekki leyfast að sýnja óeðlilega lágum tilboðum áður en þær hafa óskað skriflega skýringa á efnisþáttum tilboðsins.

Að vissu marki ber að taka tilboð frá aðila innan bandalagsins fram yfir jafngild tilboð frá löndum utan bandalagsins.

Tilskipun þessi á ekki að hafa áhrif á stöðu bandalagsins í alþjóðlegum samningaviðræðum sem nú standa yfir eða eiga sér stað í framtíðinni.

Með ákvörðun ráðsins má láta gildissvið þessarar tilskipunar ná til tilboða sem berast frá löndum utan bandalagsins ef niðurstöður þessara alþjóðlegra samningaviðræðna gefa tilefni til þess.

Þeim reglum sem viðkomandi stofnanir beita ber að leggja grunn að heilbrigðum viðskiptaháttum og leyfa hámarks-sveigjanleika.

Sem mótvægi við slíkan sveigjanleika og í þágu gagnkvæms trúnaðar ber að tryggja að lágmarksupplýsingar séu veittar til að skýra málin og teknar upp viðeigandi aðferðir til að fylgjast með framkvæmd þessarar reglugerðar.

Nauðsyn ber til að laga tilskipanir 71/305/EBE og 77/62/EBE til að skilgreina nánar gildissvið þeirra. Ekki ber að þrengja gildissvið tilskipunar 71/305/EBE nema hvað varðar samninga á sviði vatnsveitu og fjarskipta. Ekki ber að þrengja gildissvið tilskipunar 77/62/EBE nema hvað varðar ákveðna samninga á sviði vatnsveitu. Þó ber ekki að láta gildissvið tilskipana 71/305/EBE og 77/62/EBE ná til samninga sem boðnir eru út og gerðir af flytjendum á landi, í lofti, á sjó, við strendur og á skipgengum vatnaleiðum sem eru í eigu hins opinbera þrátt fyrir að þeir stundi atvinnurekstur eða viðskipti. Eigi að síður eiga ákveðnir samningar sem einungis þjóna hagsmunum almennings og boðnir eru út og gerðir af flytjendum á landi, í lofti, á sjó, við strendur og á skipgengum vatnaleiðum sem eru í eigu ríkisvaldsins að heyra undir þessa tilskipun.

Þessa tilskipun ber að endurskoða í ljósi fenginnar reynslu.

Af þeim sökum að aukið frjálsræði á þeim sviðum sem þessi tilskipun nær til frá og með 1. janúar 1993 getur haft neikvæðar afleiðingar á efnahagslíf Konungsríkisins Spánar og að Lýðveldið Grikkland og Lýðveldið Portúgal þurfa að taka á sig enn þyngrri efnahagslegar byrðar þykir rétt að veita þessum aðildarríkjum hæfilegan viðbótarfrest til að framfylgja þessari tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

Almenn ákvæði

I. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „opinber yfirvöld“: ríki, héraðs- eða sveitarstjórnir, stofnanir sem heyra undir opinberan rétt eða félög sem mynduð eru af einu eða fleiri slíkum yfirvöldum eða stofnunum sem heyra undir opinberan rétt.

Stofnun er talin heyra undir opinberan rétt þegar:

- henni er komið á fót í því skyni að þjóna þörfum eða hagsmunum almennings en ekki sinna atvinnurekstri eða viðskiptum og
 - hún hefur réttarstöðu lögaðila og
 - hún er kostuð að mestu leyti af ríki, héraðs- eða sveitarstjórnnum eða öðrum stofnunum sem heyra undir opinberan rétt eða framkvæmdastjórn hennar er undir eftirliti þessara stofnana eða yfirstjórn, framkvæmdastjórn eða önnur stjórn hennar er að meirihluta skipuð fulltrúum ríkis, héraðs- eða sveitarstjórna eða annarra stofnana sem heyra undir opinberan rétt;
2. „opinbert fyrirtæki“: hvert það fyrirtæki sem opinber yfirvöld hafa beint eða óbeint yfirráð yfir í krafti eignarhalds á því, fjárfestingar í því eða vegna reglna sem eru settar því. Álituð er að um yfirráð af hálfu opinberra yfirvalda sé að ræða þegar þessi yfirvöld beint eða óbeint:
- eiga meirihluta skráðs hlutafjár fyrirtækisins eða
 - ráða yfir meirihluta atkvæða sem fylgja hlutabréfum sem gefin eru út af fyrirtækinu eða
 - hafa rétt til að skipa meira en helming fulltrúa í stjórn, framkvæmdastjórn eða aðrar stjórnarstöður á vegum fyrirtækisins;
3. „vörukaupa- og verksamningar“: skriflegir samningar fjárhagslegs eðlis milli einhverrar þeirrar samningsstofnunar sem getið er um í 2. gr. og birgis eða verktaka og sem gerðir eru um:
- a) þegar um er að ræða vörukaupasamninga, kaup, langtímaleigu, skammtímaleigu eða kaupleigu, með eða án kaupréttar, á vörum eða hugbúnaðarþjónustu. Samningarnir mega einnig ná til flutnings á ákvörðunarstað og uppsetningar.
- Hugbúnaðarþjónusta fellur undir þessa skilgreiningu þegar hún er keypt inn af samningsstofnun sem stundar starfsemi sem skilgreind er í d-lið 2. mgr. 2. gr. og hún er notuð í rekstri almennra fjarskiptakerfa eða henni er ætlað að nýtast við almenna fjarskiptaþjónustu sem slíka;
- b) þegar um er að ræða verksamninga, annaðhvort framkvæmdir eða hvorutvegga hönnun og framkvæmdir eða vinnu, með hvaða móti sem er, við byggingar eða mannvirkjagerð sem getið er um í XI. viðauka. Þessir samningar mega einnig ná til vöru og þjónustu sem nauðsynleg eru við framkvæmd þeirra.
- Samninga sem hafa að geyma ákvæði um veitingu annarrar þjónustu en getið er um í a- og b-lið skal telja vörukaupasamninga ef heildarverðmæti vöru, þar með talinn flutningur á ákvörðunarstað og uppsetning sem nauðsynleg eru við framkvæmd samningsins og hugbúnaðarþjónustu í merkingu a-liðar, er hærri en verðmæti annarrar þjónustu sem samningurinn nær til;
4. „rammasamkomulag“: samkomulag gert milli einhverrar samningsstofnunar sem skilgreind er í 2. gr. og eins eða fleiri birgja eða verktaka í þeim tilgangi að fastsetja þá skilmála, einkum varðandi verð og, þar sem við á, fyrirhugað magn, sem gilda um samninga sem boðnir verða út og gerðir á tilteknu tímabili;
5. „þjóðandi“: birgir eða verktaki sem gerir tilboð og „umsækjandi“: persóna sem sækir um að gera tilboð þegar um er að ræða lokað útboð eða samstarfsútboð;
6. „almenn útboð, lokað útboð eða samstarfsútboð“: útboðsreglur sem samningsstofnanir beita með því móti:
- a) að þegar um er að ræða almenn útboð er öllum áhugasömum birgjum eða verktökum heimilt að gera tilboð;
 - b) að þegar um er að ræða lokað útboð er einungis umsækjendum sem hafa fengið boð samningsstofnana heimilt að gera tilboð;
 - c) að þegar um er að ræða samstarfsútboð leitar samningsstofnun til birgja eða verktaka að eigin vali og semur við einn eða fleiri þeirra um skilmála samningsins;
7. „tækniforskrift“: þær tæknilegu kröfur sem eru sérstaklega gerðar í útboðsgögnum og skilgreina einkenni verka, efni, vöru eða aðfanga og gefa hlutlæga lýsingu á verki, efni, vöru eða aðföngum á þann hátt að þau komi að þeim notum sem samningsstofnanir ætlast til. Þessi tæknifyrirmæli geta varðað gæði, skil, öryggi og stærð svo og kröfur til efna, vöru eða aðfanga varðandi gæðapröfun, íðorð, tákni, prófun og aðferðir við prófun, umbúðir, áletrun eða merkingar. Þegar um er að ræða verksamninga geta þau haft að geyma reglur um hönnun og kostnaðarútreikninga, skilmála um prófun, skoðun og samþykkt verka og aðferða eða tækni við byggingar ásamt öllum öðrum tæknilegum

skilyrðum sem samningsstofnun hefur færi á að setja, samkvæmt almennum og sérstökum reglum, um fullbúin verk og um efni og hluta sem til þeirra teljast;

8. „staðall“: tækniforskrift samþykkt af viðurkenndri staðlastofnun til endurtekinnar og stöðugar notkunar án þess að skylt sé að fylgja henni;

9. „evrópskur staðall“: staðall samþykktur af Staðlastofnun Evrópu (CEN) eða af Rafstaðlastofnun Evrópu (CENELEC) sem „evrópskur staðall (EN)“ eða „samræmingarskjal (HD)“ í samræmi við sameiginlegar reglur þessara stofnana eða af FjarSKIPTASTAÐLASTOFNUN Evrópu (ETSI) samkvæmt hennar eigin reglum sem „evrópskur fjarSKIPTASTAÐALL (ETS)“;

10. „sameiginleg tækniforskrift“: tækniforskrift samin eftir reglum viðurkenndum af aðildarríkjunum í þeim tilgangi að samræma notkun í öllum aðildarríkjunum og birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*;

11. „evrópskt tæknisamþykki“: jákvæður tæknilegur dómur um nothæfi vöru í ákveðnum tilgangi sem gefið er á grundvelli þess að eðliseiginleikar vöru og skilgreind skilyrði við notkun og beitingu, eins og kveðið er á um í tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnáskilgæmum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, uppfylli grunnkröfur til byggingaframkvæmda. Evrópskt tæknisamþykki skal gefið af samþykktaraðila sem aðildarríki tilnefna;

12. „evrópsk tækniforskrift“: sameiginleg tækniforskrift, evrópskt tæknisamþykki eða landsstaðall sem framfylgir evrópskum staðli;

13. „almenn tækniforskrift“: kerfi fyrir almenn fjarSKIPTI sem gerir kleift að flytja merki milli skilgreindra nettengipunkta með rafþræði, örbylgjum, ljóstækniáðferðum eða öðrum rafsegulaðferðum;

„nettengipunktur“: allar efnislegar tengingar og tækniforskriftir varðandi aðgang að þeim sem eru hluti af almenna fjarSKIPTANETINU og nauðsynlegar fyrir aðgang og skilvirk fjarSKIPTI um viðkomandi net;

14. „almenn fjarSKIPTAÞJÓNUSTA“: fjarSKIPTAÞJÓNUSTA sem aðildarríki hafa sérstaklega falið einni eða fleiri fjarSKIPTASTOFNUNUM að veita;

„fjarSKIPTAÞJÓNUSTA“: þjónusta sem að nokkru eða öllu leyti felst í því að beina merkjum um almenna fjarSKIPTANETIÐ með fjarSKIPTAÁÐFERÐUM ÖÐRUM en hljóðvarpi eða sjónvarpi.

2. gr.

1. Tilskipun þessi gildir um samningsstofnanir sem:

- a) eru opinber yfirvöld eða opinber fyrirtæki og stunda einhverja þá starfsemi sem getið er um í 2. mgr.;
- b) eða, ef þær eru ekki opinber yfirvöld eða opinber fyrirtæki, stunda meðal annars einhverja þá starfsemi sem getið er um í 2. mgr. eða blöndu af henni og starfa á grundvelli sérleyfa eða einkaréttar sem veitt eru af lögbærum yfirvöldum í aðildarríki.

2. Tilskipun þessi nær til eftirfarandi starfsemi:

- a) að leggja til og reka föst veitukerfi ætluð til að veita almenningi þjónustu í tengslum við öflun, flutning eða dreifingu á
 - i) drykkjarvatni eða
 - ii) raforku eða
 - iii) gasi eða hita,

eða að útvega til slíkra kerfa drykkjarvatn, raforku, gas eða hita;

- b) hagnýting landsvæðis í þeim tilgangi:
 - i) að leita að eða nema olíu, gas, kol eða annað eldsneyti í föstu formi eða
 - ii) að leggja til flugstöðvar, hafnir við sjó eða vötn eða aðra stöðvaaðstöðu fyrir flytjendur í lofti, á sjó eða skipgengum vatnaleiðum;

- c) rekstur samgöngukerfis til að þjóna almenningi með járnbrautum, sjálfvirkum kerfum, sporvögnum, rafknúnum strætisvögnum, fólksflutningabíreiðum eða togbrautum.

Samgöngukerfi skal það teljast þegar þjónusta er veitt samkvæmt skilyrðum um starfrækslu sem sett eru af lögbærum yfirvöldum aðildarríkis svo sem skilyrði um hvaða leiðum eigi að þjóna, um sætaframboð og ferðatíðni;

- d) að leggja til eða reka almennt fjarSKIPTAKERFI eða að veita almenna fjarSKIPTAÞJÓNUSTA.

⁽¹⁾ Stjóð. EB nr. L 40, 11. 12. 1989, bls. 12.

3. Að því er varðar b-lið 1. mgr. merkir sérleyfi eða einkaréttur réttindi fengin með leyfi veittu af lögbærum yfirvöldum viðkomandi aðildarríkis með lögum eða stjórn-sýslufyrirmælum sem leiða til þess að starfsemi sem skilgreind er í 2. mgr. er eingöngu ætluð einni eða fleiri samningsstofnunum.

Samningsstofnun er talin njóta sérleyfis eða einkaréttar meðal annars:

- a) þegar henni er heimilt vegna lagningar kerfa eða byggingar stöðva sem um getur í 2. mgr. að nýta sér reglur um eignarnám og afnotarétt eigna eða að leggja kerfisbúnað á, undir eða yfir þjóðveg;
- b) þegar samkvæmt ákvæðum a-liðar 2. mgr. stofnunin aflar drykkjarvatns, raforku, gass eða hita til veitukerfis sem er sem slíkt rekið af stofnun sem nýtur sérleyfa eða einkaréttar sem veitt eru af lögbærum yfirvöldum í viðkomandi aðildarríki.

4. Þjónusta fólksflutningabifreiða við almenning telst ekki vera starfsemi sem heyrir undir c-lið 2. mgr. þegar öðrum stofnunum er frjálst að veita þessa þjónustu almennt eða á ákveðnu landsvæði með sömu skilyrðum og samningsstofnunum.

5. Þegar samningsstofnun sem ekki er opinbert yfirvald aflar drykkjarvatns, raforku, gass eða hita til veitukerfa sem veita almenningi þjónustu telst það ekki vera starfsemi sem heyrir undir a-lið 2. mgr. ef:

- a) þegar um er að ræða drykkjarvatn eða raforku:
 - framleiðsla drykkjarvatns eða raforku af viðkomandi stofnun á sér stað vegna þess að notkun þess er nauðsynleg í annarri starfsemi en getið er um í 2. mgr. og
 - öflun til almenningsveitukerfa kemur aðeins til vegna eigin þarfa stofnunarinnar og til þeirra hefur ekki farið meira en 30% af heildarframleiðslu stofnunarinnar á drykkjarvatni og raforku miðað við meðaltal undanfarinna þriggja ára að yfirstandandi ári meðtöldu;

b) þegar um er að ræða gas eða hita:

- gas- eða hitaframleiðsla stofnunarinnar er óhjákvæmileg afleiðing starfsemi sem ekki er getið um í 2. mgr. og
- öflun til almenningsveitukerfis er aðeins ætluð að nýta slíka framleiðslu í ábataskyni og hún má ekki nema hærrí upphæð en 20% af veltu stofnunarinnar miðað við meðaltal undanfarinna þriggja ára að yfirstandandi ári meðtöldu.

6. Samningsstofnanir sem skráðar eru í I. til X. viðauka skulu uppfylla ofanefnd skilyrði. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um breytingar á skrár þeirra

til að tryggja að skrámar séu eins ítarlegar og auðið er. Framkvæmdastjórnin endurskoðar I. til X. viðauka í samræmi við reglur 32. gr.

3. gr.

1. Aðildarríkjunum er heimilt að fara fram á það við framkvæmdastjórnina að kveðið verði á um að hagnýting landsvæðis í þeim tilgangi að leita að eða nema olfu, gas, kol eða annað eldsneyti í föstu formi skuli ekki teljast starfsemi sem skilgreind er í i-lið b-liðar 2. mgr. 2. gr. og að stofnanir skuli ekki teljast starfa samkvæmt sérleyfi eða einkarétti í merkingu b-liðar 3. mgr. 2. gr. þó að þær stundi einhverja þessa starfsemi að því tilskildu að öll efturfarandi skilyrði séu uppfyllt varðandi ákvæði landslaga sem eiga við um slíka starfsemi:

- a) að á þeim tíma sem sótt er um leyfi til hagnýtingar slíks landsvæðis sé öðrum stofnunum frjálst að sækja um leyfi í sama tilgangi og gegn sömu skilyrðum og samningsstofnanir;
- b) að tæknileg og fjárhagsleg geta stofnananna til að reka ákveðna starfsemi skuli staðfest áður en farið verður að meta kosti umsókna sem keppa um leyfi;
- c) veita skal leyfi til að stunda starfsemi þessa á hlutlægum forsendum að því er varðar hvernig staðið verði að leit og vinnslu en þær skal ákveða og birta áður en tekið verður við umsóknum og þeim skal beita þannig að ekki valdi mismunum;
- d) að öll skilyrði og kröfur varðandi rekstur eða stöðvun starfseminnar, þar með talin ákvæði um rekstrarskuldbindingar, þóknun og hlut í höfuðstól eða tekjum stofnananna, verði ákveðin og gerð öllum aðgengileg áður en tekið verður við umsóknum um leyfi og síðan beitt án þess að valda mismunum; allar breytingar á þessum skilyrðum og kröfum skulu taka til allra þeirra stofnana sem við á eða að öðrum kosti skal breytingum hagað þannig að þær valdi ekki mismunum; samt sem áður þarf ekki að ákveða rekstrarskuldbindingar fyrr en rétt áður en leyfi er veitt; og
- e) að samningsstofnanir skuli ekki vera skyldar til samkvæmt nokkrum lögum, stjórnsýslufyrirmælum, samningi eða samkomulagi að veita upplýsingar um hvar þau gera eða ætli að gera innkaup sín nema að kröfu stjórnvalda í ríkinu og þá eingöngu með hliðsjón af þeim markmiðum sem getið er um í 36. gr. sáttmálans.

2. Aðildarríki sem beita ákvæðum 1. mgr. skulu tryggja með skilyrðum fyrir veitingu leyfis eða öðrum viðeigandi ráðstöfunum að allar stofnanir:

a) virði meginreglurnar um að viðhafa ekki mismunun en stuðla að samkeppni við gerð verk- og vörukaupasamninga, einkum með tilliti til upplýsinga sem stofnun lætur fyrirtekjum í té varðandi áform sín um innkaup;

b) sendi framkvæmdastjórninni upplýsingar varðandi útbót og gerð samninga samkvæmt skilmálum sem sú síðarnefnda skilgreinir í samræmi við 32. gr.

3. Að því er varðar einstök sérleyfi eða leyfi sem veitt eru fyrir þann dag sem tilskipun þessi tekur gildi í aðildarríkjunum í samræmi við ákvæði 37. gr. skal a-, b- og c-liður 1. mgr. ekki gilda að því tilskildu að frá og með þeim degi séu öðrum stofnunum frjálst að sækja um leyfi til hagnýtingar landsvæða í þeim tilgangi að leita að eða nema olíu, gas, kol eða annað eldsneyti í föstu formi án mismununar og á grundvelli hlutlægra forsendna. Ákvæði 1. mgr. gildir ekki um skilyrði eða kröfur sem búið er að setja, framfylgja eða breyta fyrir þann dag sem getið er um að ofan.

4. Aðildarríki sem hyggst beita 1. mgr. skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Þegar það er gert skal tilkynna framkvæmdastjórninni um öll lög eða stjórnsýslufyrirmæli, samninga eða samkomulag sem snerta uppfyllingu skilyrða sem getið er um í 1. og 2. mgr.

Framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun í samræmi við reglur settar í 4.–7. mgr. 32. gr. Hún skal birta ákvörðunina með rökstuðningi í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

Árlega skal hún senda ráðinu skýrslu um framkvæmd þessara greina og endurskoða beitingu hennar innan ramma skýrslunnar sem kveðið er á um 36. gr.

4. gr.

1. Þegar vörukaupa- eða verksamningar eru boðnir út og gerðir skal samningsstofnun beita reglum sem fara að ákvæðum þessarar tilskipunar.

2. Samningsstofnanir skulu tryggja að hinum ýmsu birgjum og verktökum sé ekki mismunað.

3. Samningsstofnunum er heimilt að setja sérstök skilyrði með það fyrir augum að vernda trúnaðarupplýsingar sem þær veita aðgang að í sambandi við afhendingu tækniforskrifa til áhugasamra birgja og verktaka, eða sem varða hæfni og val birgja og verktaka og við gerð samninga.

4. Ákvæði þessarar tilskipunar takmarka ekki rétt birgja eða verktaka til að krefjast þess af samningsstofnunum að þær fari með upplýsingar sem þeir láta af hendi sem trúnaðarmál í samræmi við landslög.

5. gr.

1. Samningsstofnunum er heimilt að skoða rammasamkomulag sem samning í merkingu 3. mgr. 1. gr. og bjóða það út og gera í samræmi við tilskipun þessa.

2. Þegar samningsstofnanir hafa gert rammasamkomulag í samræmi við tilskipun þessa er þeim heimilt að nýta sér i-lið 2. mgr. 15. gr. þegar samningar eru boðnir út og gerðir á grundvelli þess samkomulags.

3. Þegar rammasamkomulag hefur ekki verið gert í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar er samningsstofnunum óheimilt að nýta sér i-lið 2. mgr. 15. gr.

4. Samningsstofnanir mega ekki misnota rammasamkomulag til að hindra, takmarka eða raska samkeppni.

6. gr.

1. Tilskipun þessi gildir ekki um samninga sem samningsstofnanir gera í öðru skyni en að stunda starfsemi eins og lýst er í 2. mgr. 2. gr. eða um slíka starfsemi í löndum utan bandalagsins við aðstæður sem fela ekki í sér áþreifanlega notkun kerfa eða landsvæða innan bandalagsins.

2. Þó gildir þessi tilskipun um samninga sem boðnir eru út og gerðir af hálfu samningsstofnana sem sinna starfsemi sem getið er um í i-lið a-liðar 2. mgr. 2. gr. og sem:

a) snerta framkvæmdir við vatnsvirkjun, áveitur eða framræslu að því tilskildu að rúmmál vatns sem ætlað er til drykkjar sé meira en 20% af heildarrúmmáli af því vatni sem aflað er með þessum virkjunum, áveitum eða framræsluvirkjum, eða

b) snerta losun eða meðhöndlun fráveituvatns.

3. Samningsstofnanir skulu tilkynna framkvæmdastjórninni að hennar ósk um alla starfsemi sem þær telja að sé undanþegin ákvæðum 1. mgr. Framkvæmdastjórninni er heimilt að birta með reglubundnu millibili til upplýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* skrá yfir þá flokka starfsemi sem hún telur að þessi undanþága nái til. Þegar það er gert skal framkvæmdastjórnin virða alla viðkvæma

viðskiptahagsmuni sem samningsstofnanir taka sérstaklega fram þegar þær afhenda þessar upplýsingar.

7. gr.

1. Ákvæði þessarar tilskipunar gilda ekki um samninga sem gerðir eru vegna endursölu eða leigu til þriðja aðila að því tilskildu að samningsstofnun njóti engra sérleyfa eða sérréttinda til að selja eða leigja umsaminn hlut og öðrum stofnunum er frjálst að selja hann eða leigja með sömu skilyrðum og samningsstofnun.

2. Samningsstofnanir skulu tilkynna framkvæmdastjórninni að hennar ósk um alla flokka vara sem þau telja að séu undanþegnir ákvæðum 1. mgr. Framkvæmdastjórninni er heimilt að birta með reglubundnu millibili til upplýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* skrá yfir þá vöruflokka sem hún telur að þessi undanþága nái til. Þegar það er gert skal framkvæmdastjórnin virða alla viðkvæma viðskiptahagsmuni sem samningsstofnanir taka sérstaklega fram þegar þær afhenda þessar upplýsingar.

8. gr.

1. Tilskipun þessi gildir ekki um samninga sem samningsstofnanir sem stunda starfsemi sem lýst er í d-lið 2. mgr. 2. gr. bjóða út og gera vegna kaupa sem eingöngu eru ætluð til að gera þeim kleift að veita eina eða fleiri tegundir fjarskiptapjónustu þar sem öðrum stofnunum er frjálst að bjóða sömu þjónustu á sama landsvæði og með sambærilegum skilyrðum.

2. Samningsstofnanir skulu tilkynna framkvæmdastjórninni að hennar ósk um alla þjónustu sem þau telja að sé undanþegin ákvæðum 1. mgr. Framkvæmdastjórninni er heimilt að birta með reglubundnu millibili til upplýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* skrá yfir þá þjónustu sem hún telur að þessi undanþága nái til. Þegar það er gert skal framkvæmdastjórnin virða alla viðkvæma viðskiptahagsmuni sem samningsstofnanir gætu bent á þegar þær afhenda þessar upplýsingar.

9. gr.

1. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) samninga sem samningsstofnanir skráðar í I. viðauka bjóða út og gera um kaup á vatni;
- b) samninga sem samningsstofnanir tiltekna í II., III., IV. og V. viðauka bjóða út og gera um aðfengna orku eða eldsneyti til orkuframleiðslu.

2. Ráðið skal endurskoða ákvæði 1. mgr. þegar það hefur í höndunum skýrslu frá framkvæmdastjórninni ásamt viðeigandi tillögum.

10. gr.

Tilskipun þessi gildir ekki um samninga þegar aðildarríki lýsir þá leynilega, þegar sérstökum öryggisráðstöfunum verður að beita við framkvæmd þeirra í samræmi við lög eða stjórnsýslufyrirmæli sem í gildi eru í viðkomandi aðildarríki eða þegar vermdur grundvallaröryggishagsmunaríkisins krefst þess.

11. gr.

Tilskipun þessi gildir ekki um samninga sem lúta öðrum reglum og gerðir eru:

1. á grundvelli milliríkjasamkomulags, sem gert er í samræmi við ákvæði stofnsáttmálans, milli aðildarríkis og eins eða fleiri ríkja utan bandalagsins og fjallar um vörukaup eða verkkaup til sameiginlegra framkvæmda eða hagnýtingar verkefna á vegum samningsríkjanna; sérhvert samkomulag skal senda til framkvæmdastjórnarinnar sem getur haft samráð við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga sem stofnuð var með ákvörðun ráðsins 71/306/EBE⁽¹⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 77/63/EBE⁽²⁾ eða ef um er að ræða samkomulag sem samningar gerðir af stofnunum sem stunda starfsemi sem skilgreind er í d-lið 2. mgr. 2. gr. heyra undir getur hún haft samráð við ráðgjafarnefnd um innkaup á sviði fjarskipta sem getið er um í 31. gr;
2. við fyrirtæki í aðildarríki eða löndum utan bandalagsins á grundvelli milliríkjasamkomulags um setu herliðs;
3. samkvæmt sérstökum reglum alþjóðastofnana.

12. gr.

1. Tilskipun þessi gildir um samninga þegar áætluð samningsfjárhæð að frádregnum virðisaukaskatti er ekki minni en:

- a) 400 000 evrópskar mynteiningar (ECU) þegar um er að ræða vörukaupasamninga sem boðnir eru út og gerðir af stofnunum sem stunda starfsemi sem skilgreind er í a-, b- og c-lið 2. mgr. 2. gr.;
- b) 600 000 evrópskar mynteiningar (ECU) þegar um er að ræða vörukaupasamninga sem boðnir eru út og gerðir af stofnunum sem stunda starfsemi sem skilgreind er í d-lið 2. mgr. 2. gr.;
- c) 5 milljónir evrópskra mynteininga (ECU) þegar um er að ræða verksamninga.

2. Þegar um er að ræða samninga um langtímaleigu, skammtímaleigu eða kaupleigu vöru skal byggja útreikninga áætlaðrar samningsfjárhæðar á:

⁽¹⁾ Stjtuð. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 15.

⁽²⁾ Stjtuð. EB nr. L 13, 15. 1. 1971, bls. 15.

- a) áætlaðri heildarsamningsfjárhæð allan gildistíma samningsins þegar um er að ræða tímabundinn samning með gildistíma eitt ár eða skemmri ellegar, ef gildistím-inn er lengri, heildarsamningsfjárhæð ásamt áæluðu afgangsvirði;
- b) fyrirsjáanlegum heildaraborgunum á fyrstu fjórum ár-unum þegar um er að ræða ótímabundna samninga eða þegar ekki er ljóst hver samningstíminn verður.
3. Þegar áformaður vörukaupasamningur hefur að geyma tiltekin valfrjáls ákvæði skal byggja útreikning samningsfjárhæðar á hæstu mögulegri samanlagðri fjárhæð heildarkaupna, langtímaleigu, skammtímaleigu eða kaup-leigu sem leyfileg er að meðtöldum valfrjálsu ákvæðunum.

4. Þegar um er að ræða innkaup á vörum um tiltekinn tíma með röð samninga sem bjóða á út og gera við einn eða fleiri birgja eða samninga sem á að endurnýja skal byggja útreikning samningsfjárhæðar á:

- a) heildarfjárhæð svipaðra samninga sem gerðir hafa verið á síðasta fjárhagsári eða síðustu tólf mánuði með leiðréttingum, ef unnt er að koma því við, vegna fyrirsjáanlegra breytinga á magni eða verði næstu tólf mánuði;
- b) eða samanlagðri fjárhæð samninga sem gerðir verða á næstu tólf mánuðum eftir að fyrsti samningurinn er gerður eða á öllum samningstímanum ef hann er lengri en tólf mánuðir.
5. Útreikning fjárhæðar rammamulags skal byggja á áætlaðri hámarksfjárhæð allra samninga sem gert er ráð fyrir á viðkomandi tímabili.
6. Útreikning fjárhæðar verksamninga að því er varðar 1. mgr. skal byggja á heildarfjárhæð verksins. „Verk“ merkir byggingarframkvæmdir eða mannvirkjagerð í heild sinni sem ætlað er að gegna efnahagslegu hlutverki.

Einkum þegar vörukaupum eða verki er deilt í nokkra hluta skal taka mið af fjárhæð hvers hluta þegar fjárhæðin sem getið er um í 1. mgr. er reiknuð. Verði samanlögð fjárhæð hlutanna jafnhá eða hærri en fjárhæðin sem greint er frá í 1. mgr., gilda ákvæði málsgreinarinnar fyrir alla hlutana. Samningsstofnunum er þó heimilt þegar um verksamninga er að ræða að víkja frá ákvæðum 1. mgr. varðandi hluta að fjárhæð ein milljón evrópskra mynteininga (ECU) eða minna að frádregnum virðisaukaskatti, að því tilskildu að samanlögð fjárhæð þessara hluta nemi ekki meira en 20% af heildarfjárhæð allra hlutanna.

7. Þegar samningsstofnanir reikna áætlaða fjárhæð verk-samninga að því er varðar ákvæði 1. mgr. skulu þær telja með fjárhæð allrar vöru og þjónustu sem nauðsynleg eru við framkvæmd samningsins og þær hafa látið verktaka í té.

8. Fjárhæð vöru sem ekki eru nauðsynleg við framkvæmd ákveðins verksamnings á ekki að bæta við samningsfjárhæðina til þess að forðast að þessari tilskipun verði beitt á innkaup þessarar vöru.

9. Samningsstofnunum er óheimilt að sniðganga ákvæði þessarar tilskipunar með því að skipta samningum upp eða nota sérstakar aðferðir við útreikning samningsfjárhæðar.

II. BÁLKUR

Tækniforskriftir og staðlar

13. gr.

1. Samningsstofnanir skulu láta tækniforskriftir fylgja almennum gögnum eða útboðsgögnum með hverjum samningi.
2. Tækniforskriftir skal skilgreina með tilvísun í evrópskar tækniforskriftir ef þær eru til.
3. Ef evrópskar tækniforskriftir eru ekki til skal eftir fremsta megni skilgreina tækniforskriftir með tilvísun í aðra staðla sem notaðir eru innan bandalagsins.
4. Samningsstofnanir skulu skilgreina frekari kröfur sem nauðsynlegar eru til viðbótar evrópskum tækniforskriftum eða öðrum stöðlum. Þegar það er gert skulu þær taka tækniforskriftir sem gera kröfur um skil fram yfir þær sem gefa til kynna hönnun eða eiginleikalýsingu nema samningsstofnunin hafi hlutlægar ástæður til að telja slíkar tækniforskriftir ófullnægjandi vegna efnis samningsins.
5. Tækniforskriftir þar sem varningur af sérstakri tegund eða frá sérstökum framleiðanda eða búinn til samkvæmt sérstakri framleiðsluaðferð er nefndur og sem verða til þess að draga taum ákveðinna fyrirtækja en útiloka önnur skal ekki nota nema því aðeins að slíkar tækniforskriftir séu óhjákvæmilegar vegna efnis samningsins. Einkum er bannað að vísa til vörumerkis, einkaleyfa, gerða eða sérstaks upp-runa eða framleiðslu; þó má leyfa slíka tilvísun fylgi henni orðalagið „eða jafngildur“ þegar viðfangsefni samningsins verður ekki öðruvísi lýst með tækniforskriftum sem eru

nógu nákvæmar og skiljanlegar fyrir alla viðkomandi aðila.

6. Samningsstofnanir mega víkja frá 2. mgr. ef:

a) það er tæknilega útilokað að tryggja á fullnægjandi hátt að vara samræmist evrópskum tækniforskriftum;

b) framkvæmd 2. mgr. bryti í bága við framkvæmd tilskipunar ráðsins 86/361/EBE frá 24. júlí 1986 um fyrsta áfanga gagnkvæmrar viðurkenningar á gerðarsamþykki fyrir notendabúnað til fjarskipta ⁽¹⁾ eða ákvörðun ráðsins 87/95/EBE frá 22. desember 1986 um stöðlun á sviði upplýsingatækni og fjarskipta ⁽²⁾;

c) notkun þessara staðla, í sambandi við aðlögun viðtekinna venja að evrópskum tækniforskriftum, skyldaði samningsstofnanir til að afla sér aðfanga sem hæfðu ekki þeim tækjabúnaði sem þegar er í notkun eða hefði í för með sér ótilhlýðilegan kostnað eða tæknilega örðugleika. Samningsstofnanir mega aðeins nýta sér þessa undanþágu sem lið í nákvæmlega skilgreindri og skjalfestri áætlun um að taka upp evrópskar tækniforskriftir;

d) viðeigandi evrópsk tækniforskrift hentar ekki í ákveðnu tilviki eða hún tekur ekki tillit til tækniþróunar sem átt hefur sér stað síðan hún var samþykkt. Samningsstofnanir sem nýta sér þessa undanþágu skulu kynna viðeigandi staðlástofnun eða öðrum stofnunum sem hafa völd til að endurskoða evrópskar tækniforskriftir ástæður þess að þær telja evrópsku tækniforskriftina ekki henta og fara fram á endurskoðun hennar;

e) verkefnið er hrein nýjung sem evrópskar tækniforskriftir eiga ekki við um.

7. Í tilkynningum sem birtar eru samkvæmt a-lið 1. mgr. 16. gr. skal koma fram undanþágur sem getið er um í 6. mgr. eru nýttar.

8. Þessi grein hefur ekki áhrif á lögboðnar tæknireglur svo fremi þær samrýmist lögum bandalagsins.

14. gr.

1. Samningsstofnanir skulu afhenda að ósk birgja eða verktaka sem áhuga hafa á samningi tækniforskriftir sem

⁽¹⁾ Stjóð. EB nr. L 217, 5. 8. 1986, bls. 21.

⁽²⁾ Stjóð. EB nr. L 36, 7. 2. 1987, bls. 31.

vísað er til reglulega í vörukaupa- eða verksamningum þeirra eða tækniforskriftir sem þær ætla að beita í samningum sem fjallað er um í reglubundnum kynningarauklýsingum, samanber 17. gr.

2. Þegar slíkar tækniforskriftir eru byggðar á gögnum sem áhugasamir birgjar eða verktakar hafa aðgang að er nægilegt að vísa til þessara gagna.

III. BÁLKUR

Reglur um útboð og gerð samninga

15. gr.

1. Samningsstofnanir mega velja hverja þá útboðsreglu sem lýst er í 6. mgr. 1. gr. að því tilskildu, samanber þó 2. mgr., að útboð hafi farið fram í samræmi við 16. gr.

2. Samningsstofnunum er heimilt að beita starfsreglu sem ekki felur í sér undanfarandi útboð í eftirfarandi tilvikum:

a) þegar engin tilboð eða engin viðunandi tilboð berast í kjölfar útboðs, að því tilskildu að upprunalegum skilmálum samningsins hafi ekki verið breytt verulega;

b) þegar samningur er eingöngu gerður vegna rannsókna, tilrauna, athugana eða þróunar en ekki til að skila hagnaði eða endurheimta rannsóknar- og þróunarkostnað;

c) þegar einungis ákveðinn birgji eða verktaki getur uppfyllt samninginn af tæknilegum eða listrænum ástæðum eða sökum þess að um vernd einkaréttar er að ræða;

d) þegar ekki er hægt að halda þann skilafrest sem tiltekinn er fyrir almennt eða lokað útboð af brýnni nauðsyn vegna atburða sem samningsstofnanir gátu ekki séð fyrir;

e) þegar um er að ræða vörukaupasamninga um viðbót-arafréiðslu frá upphaflegum birgi, sem ætlað er annaðhvort að koma að hluta í stað venjulegra birgða eða búnaðar eða sem aukning á venjulegum birgðum eða búnaði, og val á nýjum birgi hefði í för með sér að samningsstofnanir yrðu að afla sér efna sem hefðu önnur tæknileg einkenni sem samræmdust illa eldri tæknibúnaði eða leiddu til óeðlilega mikilla tæknilegra erfðeika við rekstur eða viðhald;

f) vegna viðbótarframkvæmda sem ekki var gert ráð fyrir í upphaflegu verki eða í fyrstu samningsgerð en hafa síðar vegna ófyrirsjáanlegra aðstæðna orðið nauðsynlegar til að leiða verkið til lykta með því skilyrði að þeim sé úthlutað til sama verktaka og upprunalega verkið annast:

— þegar ekki er unnt að skilja slíkar framkvæmdir frá aðalsamningi af tæknilegum og fjárhagslegum ástæðum án þess að valda samningsstofnunum stórfelldum vandkvæðum eða

— þegar slíkar viðbótarframkvæmdir, þó svo halda megi þeim aðgreindum frá framkvæmd upphaflegs samnings, eru óhjákvæmilegar á seinni stígum verksins;

g) þegar um er að ræða verksamninga vegna nýrra framkvæmda sem eru endurtekning sambærilegra verka og fyrr var samið um við sama verktaka af sömu samningsstofnunum, svo fremi að verkið sé í samræmi við slíkt undirstöðuverk og að um fyrsta verkið hafi verið samið eftir útbóð. Um leið og fyrsta verk er boðið út, skal það kunngjört að þessum starfsreglum kunni að vera fylgt og ber samningsstofnunum að taka til greina áætlaðan heildarkostnað síðari framkvæmda þegar ákvæðum 12. gr. er tekið;

h) þegar vörur eru skráðar og keyptar á hrávörumarkaði;

i) þegar samningar eru gerðir á grundvelli rammasamkomulags, að því tilskildu að skilyrðin sem getið er um í 2. mgr. 5. gr. séu uppfyllt;

j) þegar gera má mjög hagstæð vörukaup með því að hagnýta sér einstakt tækifæri sem gefst í mjög skamman tíma til kaupa á verði sem er verulega undir venjulegu markaðsverði;

k) þegar vörur eru keyptar við sérstaklega hagstæðar aðstæður annaðhvort frá birgi sem er að leggja niður starfsemi sína eða frá skiptastjórum eða bústjórum búa sem eru tekin til gjaldþrotaskipta er gengið til samkomulags við lánardrottna eða tekið til annarrar svipaðrar meðferðar samkvæmt landslögum og reglugerðum.

16. gr.

1. Útbóð má gera:

a) með auglýsingu sem samin er í samræmi við liði A, B, eða C í XII. viðauka eða

b) með reglubundinni kynningarauglýsingu sem samin er í samræmi við XIV. viðauka eða

c) með auglýsingu um tilvist hæfismatskerfis sem samin er í samræmi við XIII. viðauka.

2. Þegar útbóð er gert með reglubundinni kynningarauglýsingu:

a) ber í auglýsingunni að geta sérstaklega um vörurnar eða verkin sem boðin verða út og samið verður um;

b) ber að koma fram í auglýsingunni að samningurinn verði gerður eftir lokað útbóð eða samstarfsútbóð án frekari birtingar auglýsingar um útbóð og þar skal fyrirtækjum sem áhuga hafa boðið að láta áhuga sinn skriflega í ljósi;

c) skulu samningsstofnanir í framhaldi af því bjóða öllum umsækjendum að staðfesta áhuga sinn á grundvelli ítarlegra upplýsinga um viðkomandi samning áður en farið verður að velja bjóðendur eða þátttakendur í samstarfi.

3. Þegar útbóð er gert með auglýsingu um tilvist hæfismatskerfis skal velja bjóðendur í lokuðu útbóði eða þátttakendur í samstarfsútbóði úr hópi hæfra umsækjanda eftir þessu kerfi.

4. Auglýsingarnar sem getið er um í þessari grein skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

17. gr.

1. Samningsstofnanir skulu kunngjöra með reglubundinni kynningarauglýsingu, að minnsta kosti einu sinni á ári:

a) þegar um er að ræða vörukaupasamninga, heildarfjárhæð samninga eftir vöruflokkum sem áætluð fjárhæð, með tilliti til ákvæða 12. gr. er 750 000 evrópskar mynteiningar (ECU) eða hærri og sem þær ætla að bjóða út á næstu tólf mánuðum;

b) þegar um er að ræða verksamninga, aðaleinkenni verksamninga sem samningsstofnanir ætla að bjóða út og áætluð fjárhæð þeirra er ekki minni en viðmiðunarmörkin sem sett eru í 1. mgr. 12. gr.

2. Auglýsinguna skal semja í samræmi við XIV. viðauka og birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

3. Þegar auglýsingin er notuð til útbóðs í samræmi við b-lið 1. mgr. 16. gr. má hún ekki hafa birst meira en tólf mánuðum fyrir þann dag sem boðið sem getið er um í c-lið 2. mgr. 16. gr. er sent. Samningsstofnanir skulu þar að auki uppfylla ákvæði 2. mgr. 20. gr. um skilafrest.

4. Samningsstofnunum er m.a. heimilt að birta reglubundnar kynningarauklýsingar varðandi meiriháttar verkefni án þess að endurtaka upplýsingar sem áður hafa komið fram í reglubundinni kynningarauklýsingu, að því tilskildu að það sé skýrt tekið fram að þessar auklýsingar séu viðbót-arauglýsingar.

18. gr.

1. Samningsstofnanir sem gert hafa samning skulu senda framkvæmdastjórninni niðurstöðu útbodsins með auklýsingu sem samín er í samræmi við XV. viðauka innan tveggja mánaða frá gerð samnings og með þeim skilyrðum sem framkvæmdastjórnin setur í samræmi við reglur 32. gr.

2. Upplýsingar í I. þætti XV. viðauka skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*. Í þessu sambandi skal framkvæmdastjórnin virða viðkvæma viðskiptahagsmuni sem samningsstofnanir benda á þegar þær senda þessar upplýsingar í sambandi við liði 6. og 9. í XV. viðauka.

3. Upplýsingarnar í II. þætti XV. viðauka má ekki birta nema í formi samantektar sem tölfræðiupplýsingar.

19. gr.

1. Samningsstofnanir skulu geta fært sönnur á sendingardag auklýsinga sem getið er um í 15.–18. gr.

2. Auklýsingarnar skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* og í TED-gagnabankanum í fullri lengd á frummálinu. Ágrip af aðalatriðum auklýsingar skal birta á öðrum opinberum þjóðtugum bandalagsins en frumtextinn einn er fullgildur.

3. Útgáfustjórn bandalagsins skal birta auklýsingarnar eigi síðar en tólf dögum frá sendingardegi. Í undantekningum skal hún leitast við að birta auklýsinguna sem getið er um í a-lið 1. mgr. 16. gr. innan fimm daga að ósk samningsstofnunar og að því tilskildu að auklýsingin hafi verið send útgáfustjórninni með tölvupósti, fjarrita eða símbréfi. Í öllum heftum *Stjórnartíðinda Evrópubandalagsins*, þar sem ein eða fleiri auklýsingar eru birtar, skal einnig birta fyrirmyndina eða fyrirmyndirnar sem auklýsingin eða auklýsingarnar eru byggðar á.

4. Kostnaður við birtingu auklýsinga í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* leggst á bandalögin.

5. Útboð samninga sem auklýst eru í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* samkvæmt 1. mgr. 16. gr. skal ekki auklýsa á nokkurn annan máta áður en sú auklýsing hefur verið send útgáfustjórn Evrópubandalagsins. Ekki skal birta

aðrar upplýsingar en þær sem birtast í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

20. gr.

1. Við almenn útboð skal fresturinn, sem samningsstofnanir gefa til að skila tilboðum, ekki vera skemmri en 52 dagar frá sendingardegi auklýsingar. Þennan frest er heimilt að stytta í 36 daga þegar samningsstofnanir hafa birt auklýsingu í samræmi við 1. mgr. 17. gr.

2. Þegar um er að ræða lokað útboð og samstarfsútboð skal eftirfarandi fyrirkomulag gilda:

a) skilafrestur umsókna um að gera tilboð eftir auklýsingu samkvæmt a-lið 1. mgr. 16. gr. eða að boði samningsstofnunar í samræmi við c-lið 2. mgr. 16. gr. skal almennt vera að minnsta kosti fimm vikur frá sendingardegi auklýsingar og í öllu falli ekki skemmri en frestur til birtingar sem settur er í 3. mgr. 19. gr. að viðbættum tíu dögum;

b) skilafrest tilboða er heimilt að ákveða með gagnkvæmu samkomulagi milli samningsstofnana og útvalinna umsækjenda, að því tilskildu að allir bjóðendur fái jafnmikinn tíma til að undirbúa og leggja fram tilboð;

c) þegar eigi reynist unnt að ná samkomulagi um skilafrest tilboða ákveður samningsstofnun skilafrest sem almennt skal vera að minnsta kosti þrjár vikur og í öllu falli ekki styttri en tíu dagar frá dagsetningu boða um að leggja fram tilboð; frestur sem gefinn er skal vera nægilega langur til að tillit sé tekið til þeirra þátta sem getið er um í 3. mgr. 22. gr.

21. gr.

Samningsstofnunum er heimilt að fara fram á það í útboðsgögnum að bjóðandi taki fram í tilboði sínu hvort einhver hluti samningsins verði fenginn þriðja aðila til framkvæmdar.

Þó slíkt sé tekið fram í tilboði breytir það engu um ábyrgð aðalverktaka.

22. gr.

1. Samningsstofnunum ber að senda birgjum eða verk-tökum útboðsgögn og fylgiskjöl innan sex daga frá því að beiðni berst, hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara.

2. Samningsstofnanir skulu útvega viðbótarupplýsingar, sem varða útbóðsgögn, eigi síðar en sex dögum áður en frestur til að skila tilboðum rennur út, hafi þess verið óskað með eðlilegum fyrirvara.

3. Þegar tilboð útheimtir skoðun umfangsmikilla gagna svo sem langra tækniforskrifta, vettvangsheimsókn eða könnun fylgiskjala útbóðsgagna á staðnum skal tekið tillit til þess við ákvörðun hæfilegs skilafrests.

4. Samningsstofnanir þjóða skriflega og samtímis útvöldum umsækjendum að gera tilboð. Boðsbréfi þess efnis fylgi útbóðsgögn og fylgiskjöl. Í því komi a.m.k. fram eftirfarandi:

- a) pósthöfuð aðila sem útvegar útbóðsgögn og fylgiskjöl, frestur til að óska eftir slíku og upphæð og skilmálar greiðslu fyrir slík gögn;
- b) frestur til að skila tilboðum, pósthöfuð viðtakanda og á hvaða tungumáli eða tungumálum þau skulu samin;
- c) tilvísun í útbóðsauglýsingu sem hefur verið birt;
- d) ábending um fylgiskjöl með tilboði;
- e) forsendur fyrir vali verktaka hafi þær ekki komið fram í útbóðsauglýsingu;
- f) önnur sérstök skilyrði fyrir aðild að samningi.

5. Umsóknir um að gera tilboð og boð um að gera tilboð sendist eftir skjóttustu leiðum. Þegar umsóknir um að gera tilboð eru send með símskeyti, telexskeyti, símbréfi, símleiðis eða með einhverjum rafeindaboðum, er skylt að staðfesta þær með bréfi sem sendist áður en frestur tilgreindur í 1. mgr. 20. gr. eða frestur settur af samningsstofnunum samkvæmt 2. mgr. 20. gr. rennur út.

23. gr.

1. Samningsstofnun er heimilt eða skylt, að kröfu aðildarríkis, að tilgreina í útbóðsgögnum hjá hvaða yfirvaldi eða yfirvöldum bjóðandi getur leitað eftir viðeigandi upplýsingum um lagaskyldur um vinnuvernd, aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum sem í gildi eru í aðildarríki því, héraði eða á þeim stað þar sem framkvæmdir verða og eiga við um verk unnin á staðnum á samningstímanum.

2. Samningsstofnun, sem útvegar þær upplýsingar sem greint er frá í 1. mgr., skal fara þess á leit við bjóðendur eða umsækjendur að þeir upplýsi hvort þeir hafi við gerð tilboðs tekið til greina skyldur sem gildandi vinnuverndarákvæði og ákvæði um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum leggja þeim á herðar þar sem framkvæmdir verða. Þetta hefur ekki áhrif á ákvæði 5. mgr. 27. gr. um könnun óeðlilega lágra tilboða.

IV. BÁLKUR

Hæfi og val samningsaðila

24. gr.

1. Samningsstofnunum sem þess æskja er heimilt að stofna og starfrækja kerfi til að meta hæfi birgja eða verktaka.

2. Kerfið, sem getur tekið til mismunandi hæfisstiga, skal starfrækja á grundvelli hlutlægra reglna og viðmiða sem sett eru af samningsstofnun. Samningsstofnun skal vísa til evrópskra staðla þar sem við á. Reglur og viðmið er heimilt að endurnýja eins og þörf krefur.

3. Reglur og viðmið við hæfismat skal láta í té að ósk áhugasamra birgja eða verktaka. Láta skal áhugasama birgja og verktaka vita af endurnýjun viðmiða og reglna. Þegar samningsstofnun telur að kerfi til að meta hæfi eða vottunarkerfi þriðja aðila eða stofnunar fullnægi kröfum hennar tilkynnir hún áhugasömum birgjum og verktökum nöfn þessara aðila og stofnana.

4. Samningsstofnanir tilkynna þeim sem sækja um hæfismat um ákvörðun þar að lútandi innan hæfilegs tíma. Ef ákvörðun tekur lengri tíma en sex mánuði frá því að sótt er um skal samningsstofnun innan tveggja mánaða frá umsókn greina þeim sem sækir um frá ástæðum sem réttlæta lengri tíma og hvaða dag umsóknin verður samþykkt eða henni synjað.

5. Þegar samningsstofnanir taka ákvörðun um hæfi eða þegar viðmið og reglur eru endurnýjaðar er þeim óheimilt að:

- setja sumum birgjum og verktökum skilyrði stjórnunarlegs, tæknilegs eða fjárhagslegs eðlis en ekki öðrum;
- krefjast prófana eða sannana sem eru sams konar og hlutlægur vitnisburður sem fyrir liggur.

6. Þeim sem sækja um hæfismat og taldir eru vanhæfir skal tilkynnt um þá ákvörðun og um ástæður fyrir henni. Þær ástæður verður að byggja á viðmiðum um hæfismat samkvæmt 2. mgr.

7. Halda ber skriflega skrá yfir hæfa birgja og verktaka og henni má deila upp í flokka eftir gerð samninga sem hæfismatið gildir fyrir.

8. Samningsstofnunum er einungis heimilt að úrskurða að birgir eða verktaki sé ekki lengur hæfur á grundvelli þeirra viðmiða sem getið er um í 2. mgr. Áform um að úrskurða að hæfi sé ekki lengur fyrir hendi skal tilkynnt birgi eða verktaka skriflega fyrirfram ásamt ástæðu eða ástæðum fyrirhugaðs úrskurðar.

9. Kerfi til að meta hæfi skal kynna með auglýsingu sem samin er í samræmi við XIII. viðauka og birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* þar sem tilgangur hæfismat-skerfisins kemur fram og hvar reglur um notkun þess er að finna. Ef kerfið á að standa lengur en þrjú ár ber að birta auglýsingu árlaga. Ef kerfið stendur skemur dugir upphaflega auglýsingin.

25. gr.

1. Samningsstofnanir velja umsækjendur til að gera tilboð í lokuðu útboði eða þátttakendur í samstarfsútboði á hlutlægum forsendum eða eftir reglum sem þau setja og áhugasamir birgjar og verktakar hafa aðgang að.

2. Heimilt er að hafa þær forsendur fyrir útilokun sem tiltekna eru í 23. gr. tilskipunar 71/305/EBE og 20. gr. tilskipunar 77/62/EBE meðal forsendna sem notaðar eru.

3. Heimilt er að byggja forsendur á efnislegrri þörf samningsstofnunar fyrir að fækka umsækjendum að því marki sem réttlætlanlegt er vegna nauðsynjar á að taka tillit til hvortveggja, séreðlis útboðsreglnanna og bolmagns sem þarf til að fylgja þeim til hlítar. Fjöldi umsækjenda sem valinn er skal ákveðinn með hliðsjón af því að næg samkeppni sé tryggð.

26. gr.

Hópum birgja eða verktaka er heimilt að gera tilboð eða semja um samstarf. Þessir hópar geta lagt fram tilboð eða samið um samstarf án þess að krafist sé að þeir myndi sérstaka lagalega rekstrarheild en þess má þó krefjast af hópi sem valinn er sem samningsaðili að hann myndi slíka heild ef það er nauðsynlegt til að tryggja fullnægjandi framkvæmd samningsins.

27. gr.

1. Forsendur þær sem samningsstofnanir byggja á við val samningsaðila skulu vera:

a) hagkvæmasta tilboðið byggt á ýmsum forsendum eftir því um hvers konar samning er að ræða, t.d. afhendingardeggi, rekstrarkostnaði, kostnaðarhagkvæmni, gæðum, útliti og notagildi, tæknilegum kostum, viðhaldsþjónustu og tæknilegri aðstoð, skuldbindingum vegna varahluta, öruggu framboði aðfanga og verði, eða

b) lægsta verð einvörðungu.

2. Í því tilfalli sem getið er um í a-lið 1. mgr. skulu samningsstofnanir tilgreina í útboðsgögnum eða útboðsauglýsingu allar forsendur sem þau byggja val samningsaðila á í réttu röð eftir mikilvægi ef því verður við komið.

3. Þegar forsenda fyrir vali samningsaðila er hagkvæmasta tilboð er samningsstofnunum heimilt að taka tillit til frávikstilboða sem eru lögð fram af bjóðanda og uppfylla lágmarksskilyrði sem samningsstofnanir setja. Samningsstofnanir skulu setja fram í útboðsgögnum lágmarksskilyrði sem frávikstilboð verða að uppfylla og allar sérkröfur um framsetningu þeirra. Þegar frávik eru ekki leyfð skal það gefið til kynna í útboðsgögnum.

4. Samningsstofnunum er óheimilt að hafna frávikstilboði eingöngu á þeim grundvelli að það var byggt á tækniforskriftum sem skilgreindar eru með tilvísun í evrópskar tækniforskriftir eða landstækniforskriftir sem viðurkennt er að uppfylli grunnkröfur í merkingu tilskipunar 89/106/EBE.

5. Séu tilboð vegna tiltekins samnings augljóslega óeðlilega lág miðað við þjónustu, ber samningsstofnun, áður en hún hafnar slíku tilboðum, að óska skriflega eftir nákvæmri útlitun á efnisþáttum tilboðsins sem hún telur skipta máli og sannprófa þessa efnisþætti í ljósi framkominna skýringa. Henni er heimilt að gefa hæfilegan frest til svara.

Samningsstofnun er heimilt að taka til athugunar skýringar, málefnalega rökstuddar, um að byggingar- eða framleiðslu-aðferð eða tæknilegar lausnir, sem beitt er, séu hagkvæmar, aðstæður fyrir framkvæmdir, sem bjóðandi nýtur, séu einstaklega hagstæðar eða um nýstárleika við framkvæmdir sé að ræða sem bjóðandi setur fram.

Samningsstofnunum er eingöngu heimilt að hafna tilboðum sem eru óeðlilega lág vegna fenginna níkisstyrkja eftir að þær hafa ráðfært sig við bjóðanda og ef bjóðandinn hefur ekki verið fær um að sýna fram á að framkvæmdastjórninni

hafi verið tilkynnt um umræddan styrk samkvæmt 3. mgr. 93. gr. stofnsáttmálans eða að hann hafi verið samþykktur af framkvæmdastjórninni. Samningsstofnanir sem hafna tilboði við þessar kringumstæður skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þar um.

28. gr.

1. 1. mgr. 27. gr. gildir ekki þegar aðildarríki byggir val samningsaðila á öðrum forsendum innan ramma þeirra reglna sem eru í gildi við samþykkt tilskipunar og sem hafa það að markmiði að hygla ákveðnum bjóðendum, að því tilskildu að reglur þær sem vitnað er til samræmist stofnsáttmálanum.

2. Án þess að það brjóti í bága við 1. mgr. kemur tilskipun þessi ekki í veg fyrir, fram til 31. desember 1992, að beitt sé gildandi lagaákvæðum aðildarríkis um útboð og gerð vörukaupa- eða verksamninga sem miða að því að draga úr mun á milli svæða og stuðla að auknum atvinnutækifærum á þeim svæðum sem illa standa og í hnignandi iðnaðarhéruðum, að því tilskildu að viðkomandi ákvæði séu í samræmi við stofnsáttmálann og alþjóðlegar skuldbindingar bandalagsins.

29. gr.

1. Þessi grein nær til tilboða um framleiðsluvörur upprunnar í landi utan bandalagsins sem bandalagið hefur ekki gert marghliða eða tvíhliða samkomulag við sem tryggir sambærilegan og árangursríkan aðgang að mörkuðum þessa lands fyrir fyrirtæki bandalagsins. Hún hefur ekki áhrif á skuldbindingar bandalagsins eða aðildarríkja þess við lönd utan bandalagsins.

2. Sérhverju tilboði í vörukaupasamninga er heimilt að hafna þegar hlutfall framleiðsluvara sem upprunnar eru í landi utan bandalagsins, eins og ákveðið er í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 802/68/ frá 27. júní 1968 um sameiginlega skilgreiningu á hugtakinu uppruni vara ⁽¹⁾ eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 3860/87 ⁽²⁾, nemur meira en 50% af heildarfjárhæð þeirra vara sem tilboðið samanstendur af. Að því er varðar þessa grein skal telja hugbúnað notaðan í búnað fjarskiptakerfa sem framleiðsluvöru.

3. Þegar tvö eða fleiri tilboð eru jöfn samkvæmt þeim forsendum fyrir vali sem skilgreindar eru í 27. gr. skal taka þau tilboð fram yfir sem ekki er heimilt að hafna á grundvelli 2. mgr., með fyrirvara um ákvæði 4. mgr. Að því er varðar þessa grein skal verð teljast jafnt ef verðmunurinn er ekki meiri en 3%.

⁽¹⁾ Stjórn. EB nr. L 148, 28. 6. 1968, bls. 1.

⁽²⁾ Stjórn. EB nr. L 363, 23. 12. 1987, bls. 30.

4. Samt sem áður skal ekki taka tilboð fram yfir annað tilboð á grundvelli 3. mgr. ef samþykkt þess myndi skuldbinda samningsstofnun til að kaupa efni sem hefðu önnur tæknileg einkenni sem samræmdust illa eldri tæknibúnaði eða sem leiddu til tæknilegra erfiðleika við rekstur eða viðhald eða óeðlilegs kostnaðar.

5. Að því er tekur til ákvörðunar, samkvæmt þessari grein, um hlutfall framleiðsluvara sem upprunnar eru í landi utan bandalagsins, sem getið er um í 2. mgr., skal ekki taka þau lönd utan bandalagsins með í reikninginn sem njóta þess að ákvæði þessarar tilskipunar hafa verið látn ná til þeirra með ákvörðun ráðsins í samræmi við 1. mgr.

6. Framkvæmdastjórnin skal leggja árlega skýrslu fyrir ráðið (í fyrsta skipti á síðara misseri 1991) um gang marghliða eða tvíhliða samningaviðræðna um aðgang fyrirtækja bandalagsins að mörkuðum landa utan bandalagsins á því sviði sem heyrir undir þessa tilskipun, um þær niðurstöður sem fengist hafa í slíkum viðræðum og um reynslu af framkvæmd samkomulaga sem náðst hafa.

Ráðinu er heimilt að breyta ákvæðum þessarar greinar í ljósi þróunar þessara mála með auknum meirihluta að tillögu framkvæmdastjórnarinnar.

V. BÁLKUR

Lokaákvæði

30. gr.

1. Fjárhæð viðmiðunarmarka sem tiltekin eru í 12. gr. í gjaldmiðli ríkjana skal að meginreglu vera endurskoðuð annað hvert ár frá þeim degi að telja sem kveðið er á um í tilskipun 77/62/EBE að því er varðar viðmiðunarmörk fyrir samninga um vörukaup og hugbúnaðarþjónustu og frá þeim degi að telja sem kveðið er á um í tilskipun 71/305/EBE að því er varðar viðmiðunarmörk fyrir verksamninga. Útreikning þessarar fjárhæðar skal byggja á meðaltali daggengis þessara gjaldmiðla í evrópskum mynteiningum (ECU) á tuttugu og fjögurra mánaða tímabili sem lýkur síðasta dag þess októbermánaðar sem fer á undan endurskoðuninni sem tekur gildi 1. janúar. Fjárhæðirnar skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* í byrjun nóvember.

2. Reikningsaðferðina samkvæmt 1. mgr. skal taka til athugunar á grundvelli ákvæða tilskipunar 77/62/EBE.

31. gr.

1. Framkvæmdastjórninni til aðstoðar varðandi innkaup samningsstofnana sem stunda starfsemi skilgreinda í d-lið 2. mgr. 2. gr. er ráðgefandi nefnd, ráðgjafarnefnd um innkaup á

sviði fjarskipta. Í nefndinni skulu sitja fulltrúar aðildarríkja-anna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Framkvæmdastjórnin leitar ráða hjá nefndinni um:

- a) breytingar á X. viðauka;
- b) endurskoðun á fjárhæð viðmiðunarmarkanna í ýmsum gjaldmiðlum;
- c) reglur um samninga sem boðnir eru út og gerðir samkvæmt milliríkjasamkomulagi;
- d) athugun á framkvæmd þessarar tilskipunar;
- e) málsmeðferð sem lýst er í 2. mgr. 32. gr. varðandi auglýsingar og tölfraðiskýrslur.

32. gr.

1. Endurskoða skal I. til X. viðauka í samræmi við reglur settar í 3. – 7. mgr. til þess að þeir uppfylli skilyrði 2. gr.

2. Skilmálar um kynningu, sendingu, móttöku, þýðingu, geymslu og dreifingu auglýsinga sem getið er um í 16., 17. og 18. gr. og tölfraðiskýrslu sem kveðið er á um í 34. gr. skulu ákveðnir, til einföldunar, í samræmi við reglur settar í 3. – 7. mgr.

3. Endurskoðuðu viðaukana og skilmálana sem getið er um í 1. og 2. mgr. skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalagsins*.

4. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar ráðgjafarnefndar um opinbera samninga og, þegar um er að ræða endurskoðun X. viðauka, ráðgjafarnefndar um innkaup á sviði fjarskipta sem kveðið er á um í 31. gr. þessarar tilskipunar.

5. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina tillögur að ákvæðunum. Nefndin skal skila álit sínu á tillögunum, eftir atkvæðagreiðslu ef nauðsyn krefur, fyrir þau tímamörk sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er.

6. Álit nefndarinnar er fært í fundarbækur; þar að auki á hvert aðildarríki rétt á að láta bóka afstöðu sína í fundarbækur.

7. Framkvæmdastjórnin tekur tillit til álits nefndarinnar eftir fremsta megni. Hún skal upplýsa nefndina með hvaða hætti tekið var tillit til álits hennar.

33. gr.

1. Samningsstofnanir skulu geyma viðeigandi upplýsingar um hvern samning sem nægja til að gera þeim kleift í framúðinni að rökstyðja ákvarðanir sem teknar verða í sambandi við:

a) hæfismat og val verktaka eða birgja og val samningsaðila;

b) nýtingu undanþága frá notkun evrópskra tækni-forskrifta í samræmi við 6. mgr. 13. gr.;

c) notkun starfsreglu sem ekki krefst undanfarandi útboðs í samræmi við 2. mgr. 15. gr.;

d) að ákvæðum II., III. og IV. bálks sé ekki beitt vegna undanþágu sem kveðið er á um í I. bálki.

2. Upplýsingarnar skal geyma í að minnsta kosti fjögur ár frá því að samningur er gerður svo að samningsstofnun geti á því tímabili veitt framkvæmdastjórninni nauðsynlegar upplýsingar fari hún fram á það.

34. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að á hverju ári, í samræmi við fyrirkomulag sem ákveðið er samkvæmt starfsreglum sem kveðið er á um í 3. – 7. mgr. 32. gr., berist framkvæmdastjórninni tölfraðiskýrsla varðandi heildarfjárhæð þeirra samninga, sundurliðaða eftir aðildarríkjum og flokkum starfsemi sem getið er um í I. til X. viðauka, sem gerðir eru undir viðmiðunarmörkum sem skilgreind eru í 12. gr. og myndu heyra undir þessa tilskipun væru þeir ekki undir viðmiðunarmörkunum.

2. Fyrirkomulagi skal haga í samræmi við starfsreglur sem getið er um í 32. gr. til að tryggja:

a) að þó að heimilt sé að undanskilja samninga um minni fjárhæðir í þágu einfaldari stjórnunar verði það ekki til að rýra notagildi tölfraðinnar;

b) að farið sé með veittar upplýsingar sem trúnaðarmál.

35. gr.

1. Í stað 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 77/62/EEB komi eftirfarandi:

„2. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) samninga sem gerðir eru á sviðum sem getið er um í 2., 7., 8. og 9. gr. tilskipunar 90/531/EEB frá 17. september 1990 um reglur um innkaup stofnana sem sinna vatnsveitu, orkuveitu, flutningum og fjarskiptum(“) eða sem uppfylla skilyrði 2. mgr. 6. gr. umræddrar tilskipunar;

29. 10. 90

Stjórnartíðindi EB

Nr. L 297/17

- b) vörur sem aðildarríki lýsir leynilegar eða þegar sérstökum öryggisráðstöfunum verður að beita við afhendingu þeirra í samræmi við lög eða stjórnsýslufyrirmæli sem í gildi eru í viðkomandi aðildarríki eða þegar verndun grundvallaröryggishagsmuna ríkisins krefst þess.

(*) Stjtið. EB nr. L 297, 29. 10. 1990, bls. 1.“

2. Í stað 4. og 5. mgr. tilskipunar 71/305/EBE komi eftirfarandi:

„4. Tilskipun þessi gildir ekki um samninga sem gerðir eru á sviðum sem getið er um í 2., 7., 8. og 9. gr. tilskipunar 90/531/EBE frá 17. september 1990 um reglur um innkaup stofnana sem sinna vatnsveitu, orkuveitu, flutningum og fjarskiptum(*) eða sem uppfylla skilyrði 2. mgr. 6. gr. umræddrar tilskipunar.

(*) Stjtið. EB nr. L 297, 29. 10. 1990, bls. 1.“

36. gr.

Eigi síðar en fjórum árum eftir að tilskipun þessi kemur til framkvæmda skal framkvæmdastjórnin í nánu samstarfi við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga athuga hvernig hún hafi reynst í framkvæmd og skoða gildissvið hennar og, ef nauðsyn krefur, að gera frekari tillögur til að lagfæra hana í ljósi þróunar, einkum að því er varðar aukid frjálsræði í markaðsmálum og aukna samkeppni. Þegar um er að ræða stofnanir sem stunda starfsemi sem skilgreind er í d-lið 2. mgr. 2. gr. skal framkvæmdastjórnin hafa náid samstarf við ráðgjafarnefnd um innkaup á sviði fjarskipta.

37. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að framfylgja tilskipun þessari fyrir 1. júlí 1992. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að áskilja sér að þær ráðstafanir sem getið er um í 1. mgr. komi eigi til framkvæmda fyrr en 1. janúar 1993.

Þó skal þegar um er að ræða Konungsríkið Spán 1. janúar 1996 koma í stað 1. janúar 1993. Hvað varðar Lýðveldið Grikkland og Lýðveldið Portúgal skal 1. janúar 1998 koma í stað 1. janúar 1993.

3. Tilmæli ráðsins 84/550/EBE frá 12. nóvember 1984 varðandi fyrsta áfanga þess að opna aðgang að samningum á sviði almennra fjarskipta⁽¹⁾ skulu falla úr gildi frá og með þeim degi sem aðildarríkin framfylgja þessari tilskipun.

38. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdarstjórninni helstu ákvæði landslaga, hvort sem það eru lög eða stjórnsýslufyrirmæli, sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

39. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. september 1990.

Fyrir hönd ráðsins,

PROMITA

forseti.

(¹) Stjtið. EB nr. L 298, 16. 11. 1984, bls. 51.

XI. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR ATVINNUSTARFSEMI SAMKVÆMT ALMENNRI FLOKKUN
ATVINNUGREINA INNAN EVRÓPUBANDALAGSINS

Flokkar	Hópar	Undirhópar og atriði	Lýsing
50			BYGGINGAR OG MANNVIRKJAGERÐ
	500		Almenn byggingarvinna og mannvirkjagerð (ósérhæfð) og niðurrif
		500.1	Almenn byggingarvinna og mannvirkjagerð (ósérhæfð)
		500.2	Niðurrif
	501		Byggingar íbúða, skrifstofuhúsnæðis, sjúkrahúsa og annars húsnæðis til íbúðar eða annarra nota
		501.1	Almenn byggingaverktakavinna
		501.2	Þaklögn
		501.3	Smíði skorsteina, brennsluofna og miðstöðva
		501.4	Vatns- og rakaainangrun
		501.5	Lagfæring og viðhald útveggja (málning, hreinsun o.s.frv.)
		501.6	Vinna við að reisa og taka niður vinnupalla
		501.7	Önnur sérhæfð vinna við byggingar (þar með talin trésmíði)
	502		Mannvirkjagerð: vegagerð, brúararmiði, járabrautarlagning o.s.frv.
		502.1	Almenn mannvirkjagerð
		502.2	Jarðvegsvinna
		502.3	Smíði brúa, ganga og stokka; borun
		502.4	Vatnsvirkjun (ár, skurðir, hafnir, stíflur, flóðgátur og -garðar)
		502.5	Vegagerð (þar með talin sérhæfð lagning flugvalla og flugbrauta)
		502.6	Sérhæfð byggingarvinna við vatnsmannvirki (þ.e. við áveitur, framræslu, vatnsveitu, hreinsun og losun fráveituvatns o.s.frv.)
		502.7	Sérhæfð starfsemi á öðrum sviðum mannvirkjagerðar
	503		Lagnavinna og einangrun
		503.1	Almenn lagnavinna
		503.2	Gas- og vatnslagnir og uppsetning hreinlætistöskja
		503.3	Uppsetning hitunar- og loftræstibúnaðar (miðstöðvarhitunar, loftkælingar, loftræstingar)
		503.4	Hljóð- og hitaeinangrun, einangrun gegn titringi
		503.5	Raflagnir
		503.6	Uppsetning loftneta og eldingavara, símalagnir o.s.frv.
	504		Frágangur bygginga
		504.1	Almenn frágangsvinna við byggingar
		504.2	Múrverk
		504.3	Innrétting, einkum samsetning á byggingarstað og/eða uppsetning (þar með talin lagning parketgólfa)
		504.4	Málningarvinna, glerjun, veggfóðrun
		504.5	Flísalagning og önnur gólf- og veggklæðning
		504.6	Önnur frágangsvinna við byggingar (arinhleðsla o.s.frv.)

XII. VIDAUKI

A. ALMENN ÚTBOÐ

1. Heiti, pósthfang, símanúmer, símnafni, fjarrita- og myndsenditækisnúmer samningsstofnunar.
2. Eðli samnings sem verið er að bjóða út (vörukaupa- eða verksamningur; tekið skal fram þar sem við á hvort þetta er rammasamkomulag).
3. a) Afhendingarstaður eða vettvangur framkvæmda.
 - b) Eðli og magn þess varnings sem kaupa á inn
eða
eðli og umfang þeirrar þjónustu sem inna á af hendi og eðli verksins almennt.
 - c) Upplýsingar um hvort birgjar mægi bjóða í allar vörurnar og/eða hluta varanna sem kaupa á inn.
Ef verki eða samningi er deilt upp í mismunandi verkhluta í verksamningum, stærð einstakra verkhluta, möguleikar á að bjóða í einn, suma eða alla verkhluta.
 - d) Heimild til að gera frávikstilboð.
 - e) Á við um verksamninga:
upplýsingar um tilgang verksins eða samningsins þegar hann felur einnig í sér skipulagningu verks.
4. Undanþága frá notkun evrópskra tækniforskrifta í samræmi við 6. mgr. 13. gr.
5. Afhendingarfrestur eða frestur til að ljúka framkvæmdum.
6. a) Heiti og pósthfang þess sem svarar beiðnum um útboðsgögn og viðbótargögn.
 - b) Þar sem við á, upphæð og skilmálar greiðslu fyrir þessi gögn.
7. a) Lokaskiladagur tilboða.
 - b) Pósthfang viðtakanda.
 - c) Á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð skulu samin.
8. a) Ef við á, hverjum er heimilt að vera viðstaddur opnun tilboða.
 - b) Hvaða dag tilboð eru opnuð, staður og stund.
9. Þar sem við á, tryggingarfé eða ábyrgðir sem krafist er.
10. Helstu skilmálar um fjármögnun og greiðslu og/eða tilvísanir í ákvæði sem fjalla um þá.
11. Þar sem við á, sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi birgja eða verktaka ber að mynda ef tilboðinu er tekið.
12. Efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur sem birgir eða verktaki sem samningur er gerður við verður að uppfylla.
13. Tímabil það sem bjóðanda er skylt að láta tilboð standa.
14. Forsendur fyrir vali samningsaðila. Þegar aðrar forsendur en lægsta verð eru notaðar og þær koma ekki fram í útboðsgögnum skal þeirra getið hér.

15. Aðrar upplýsingar.

16. Þar sem við á, tilvísun í birtingu kynningarauklýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* sem á við samninginn.

17. Sendingardagur útboðsauglýsingar frá samningsstofnunum.

18. Komudagur auklýsingarinnar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins (gefinn upp af útgáfustjórninni).

B. LOKUÐ ÚTBOÐ

1. Heiti, pósthfang, símanúmer, fjarrita- og myndsenditækisnúmer samningsstofnunar.
2. Eðli samnings sem verið er að bjóða út (vörukaupa- eða verksamningur; tekið skal fram þar sem við á hvort þetta er rammisamkomulag).
3. a) Afhendingarstaður eða vettvangur framkvæmda.
 - b) Eðli og magn þess varnings sem kaupa á inn eða eðli og umfang þeirrar þjónustu sem inna á af hendi og eðli verksins almennt.
 - c) Upplýsingar um hvort birgjar mega bjóða í allar vörurnar og/eða hluta varanna sem kaupa á inn. Ef verki eða samningi er deilt upp í mismunandi verkhluta í verksamningum, stærð einstakra verkhluta, möguleikar á að bjóða í einn, summa eða alla verkhluta.
 - d) Heimild til að gera frávikstilboð.
 - e) Á við um verksamninga: upplýsingar um tilgang verksins eða samningsins þegar hann felur einnig í sér skipulagningu verks.
4. Undanþága frá notkun evrópskra tækniforskrifta í samræmi við 6. mgr. 13. gr.
5. Afhendingarfrestur eða frestur til að ljúka framkvæmdum.
6. Þegar við á, sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi birgja eða verktaka ber að mynda ef tilboðinu er tekið.
7. a) Lokaskiladagur umsókna um að gera tilboð.
 - b) Pósthfang viðtakanda.
 - c) Á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð skulu samin.
8. Hvaða dag í síðasta lagi boð um að gera tilboð verða send út.
9. Þar sem við á, tryggingarfé eða ábyrgðir sem krafist er.
10. Helstu skilmálar um fjármögnun og greiðslu og/eða tilvísanir í ákvæði sem fjalla um þá.
11. Upplýsingar um stöðu birgis og verktaka og efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur sem þeir verða að uppfylla.
12. Forsendur fyrir vali samningsaðila þegar þær koma ekki fram í boði um að gera tilboð.
13. Aðrar upplýsingar.
14. Þar sem við á, tilvísun í birtingu kynningarauklýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* sem á við samninginn.
15. Sendingardagur útboðsauglýsingar frá samningsstofnunum.
16. Komudagur auglýsingarinnar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins (gefinn upp af útgáfustjórninni).

C. SAMSTARFSÚTBOD

1. Heiti, póstfang, símanúmer, fjarrita- og myndsenditækisnúmer samningsstofnunar.
2. Eðli samnings sem verið er að bjóða út (vörukaupa- eða verksamningur; tekið skal fram þar sem við á, hvort þetta er rammasamkomulag).
3. a) Afhendingarstaður eða vettvangur framkvæmda.
 - b) Eðli og magn þess varnings sem kaupa á inn
eða
eðli og umfang þeirrar þjónustu sem inna á af hendi og eðli verksins almennt.
 - c) Upplýsingar um hvort birgjar mægi bjóða í allar vörurnar og/eða hluta varanna sem kaupa á inn.
Ef verki eða samningi er deilt upp í mismunandi verkhluta í verksamningum, stærð einstakra verkhluta, möguleikar á að bjóða í einn, suma eða alla verkhluta.
 - d) Á við um verksamninga:
upplýsingar um tilgang verksins eða samningsins þegar hann felur einnig í sér skipulagningu verks.
4. Undanþága frá notkun evrópskra tækniforskrifta í samræmi við 6. mgr. 13. gr.
5. Afhendingarfrestur eða frestur til að ljúka framkvæmdum.
6. Þegar við á, sú sérstaka lagalega rekstrarheild sem hópi birgja eða verktaka ber að mynda ef tilboði hans er tekið.
 7. a) Lokaskiladagur tilboða.
 - b) Póstfang viðtakanda.
 - c) Á hvaða tungumáli eða tungumálum tilboð skulu samín.
 8. Þar sem við á, tryggingarfé eða ábyrgðir sem krafist er.
 9. Helstu skilmálar um fjármögnun og greiðslu og/eða tilvísanir í ákvæði sem fjalla um þá.
 10. Upplýsingar um stöðu birgis og verktaka og efnahagslegar og tæknilegar lágmarkskröfur sem þeir verða að uppfylla.
 11. Þar sem við á, heiti og pósthöfundur birgja eða verktaka sem þegar hafa verið valdir af samningsstofnunum.
 12. Þar sem við á, dagsetning(ar) fyrri birtinga auglýsinga í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.
 13. Aðrar upplýsingar.
 14. Þar sem við á, tilvísun í birtingu kynningarauglýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* sem á við samninginn.
 15. Sendingardagur útboðsauglýsingar frá samningsstofnunum.
 16. Komudagur auglýsingarinnar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins (gefinn upp af útgáfustjórninni).

*XIII. VIÐAUKI***AUGLÝSING UM TILVIST HÆFISMATSKERFIS**

1. Heiti, pósthfang, símanúmer, fjarrita- og myndsenditækisnúmer samningsstofnunar.
2. Tilgangur hæfismatskerfis.
3. Pósthfang þar sem hægt er að fá reglur hæfismatskerfisins (ef annað en pósthfangið í 1. mgr.).
4. Þar sem við á, gildistími hæfismatskerfis.

*XIV. VIÐAUKI***REGLUBUNDIN KYNNINGARAUGLÝSING****A. Vegna vörukaupasamninga:**

1. Heiti, pósthfang, símanúmer, fjarrita- og myndsenditækisnúmer samningsstofnunar eða aðila sem veitir frekari upplýsingar.
2. Eðli og magn eða upphæð þjónustu eða vöru sem kaupa á inn.
3. a) Áætluð dagsetning útbóðs (útbóða) (hafi hún verið ákveðin).
 - b) Útbóðsregla sem farið verður eftir.
4. Aðrar upplýsingar (til dæmis hvort útbóðsauglýsing verði birt seinna).
5. Sendingardagur auglýsingar frá samningsstofnun.
6. Komudagur auglýsingarinnar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins (gefinn upp af útgáfustjórninni).

B. Vegna verksamninga:

1. Heiti, pósthfang, síma-, fjarrita- og myndsenditækisnúmer samningsstofnunar.
 2. a) Vettvangur framkvæmda.
 - b) Eðli og umfang þjónustu sem inna á af hendi, helstu einkenni verksins eða verkhluta með hliðsjón af verkinu í heild.
 - c) Áætlaður kostnaður þjónustu sem inna á af hendi.
 3. a) Útbóðsregla sem farið verður eftir.
 - b) Dagsetning útbóðs samnings eða samninga.
 - c) Dagsetning upphafs framkvæmda.
 - c) Tímaáætlun um lok framkvæmda.
 4. Skilmálar um fjármögnun verksins og verðbreytingar.
 5. Aðrar upplýsingar (til dæmis hvort útbóðsauglýsing verði birt seinna).
 6. Sendingardagur auglýsingar frá samningsstofnunum.
 7. Komudagur auglýsingar á útgáfustjórn Evrópubandalagsins (gefinn upp af útgáfustjórninni).
-

XV. VIÐAUKI

AUGLÝSING UM GERÐA SAMNINGA

I. UPPLÝSINGAR TIL BIRTINGAR Í *STJÓRNARTÍÐINDUM EVRÓPUBANDALAGSINS*

1. Heiti og pósthfang samningsstofnunar.
2. Eðli samnings sem verið er að bjóða út (vörukaupa- eða verksamningur; tekið skal fram, þar sem við á, hvort þetta er rammisamkomulag).
3. Í það minnsta vísbending um eðli vöru, verka eða þjónustu sem boðin er.
4. a) Form útboðs (auglýsing um tilvist hæfismatskerfis; reglubundin kynningarauglýsing; auglýsing eftir tilboðum).
- b) Tilvísun til birtingar auglýsingarinnar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.
- c) Þegar samningar hafa verið gerðir án undanfarandi útboðs er tekið fram hér hvaða ákvæði í 2. mgr. 15. gr. á við.
5. Útboðsregla (almenn, lokuð eða samstarfsútboð).
6. Fjöldi tilboða sem bást.
7. Hvaða dag tilboði er tekið.
8. Verð greitt fyrir hagstæð vörukaup samkvæmt j-lið 2. mgr. 15. gr.
9. Heiti og pósthfang birgis eða verktaka sem gengið var til samninga við.
10. Takið fram, þar sem við á, hvort samningurinn hafi verið eða verði hugsanlega boðinn út til undirverktaka.
11. Valfrjálssar upplýsingar:
 - hluti samnings sem hugsanlega verður boðinn út til undirverktaka og fjárhæð þess hluta,
 - forsendur fyrir vali samningsaðila,
 - verð greitt (eða verðsvið).

II. UPPLÝSINGAR EKKI ÆTLAÐAR TIL BIRTINGAR

12. Fjöldi gerðra samninga (þegar samningi hefur verið deilt milli fleiri en eins birgis).
13. Fjárhæð hvers samnings sem gerður er.
14. Upprunaland vöru eða þjónustu (EBE-uppruni eða utan EBE; ef síðarnefnda á við skal sundurliða eftir löndum utan bandalagsins).
15. Var gripið til undanþágu frá notkun evrópskra tækniforskrifa sem kveðið er á um í 6. mgr. 13. gr. Ef svo er, hverra?
16. Hvaða forsenda réð vali samningsaðila (hagkvæmasta; lægsta verð; forsendur heimilaðar samkvæmt 28. gr.)?
17. Var tekið tilboði bjóðanda sem lagði fram frávikstilboð í samræmi við 3. mgr. 27. gr.?
18. Var einhverjum tilboðum hafnað á þeim forsendum að þau væru afbrigðilega lág í samræmi við 5. mgr. 27. gr.?
19. Dagsetning útsendingar auglýsingarinnar frá samningsstofnunum.

YFIRLÝSING

varðandi 15. gr. tilskípunar 90/531/EEB

Ráðið og framkvæmdastjórnin taka það fram að við almennt og lokað útbod eru allir samningar við umsækjendur eða bjóðendur um grundvallaratriði samnings óheimilir. einkum þó um verð, þar sem breytingar eru til þess fallnar að raska samkeppni; þó er heimilt að ræða við umsækjendur eða bjóðendur en eingöngu í því skyni að fá skýringar á eða viðbótarupplýsingar um tilboð þeirra eða kröfur samningsstofnana og að því tilskildu að þetta feli ekki í sér mismunun.

Fylgiskjal VII

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 21. desember 1989

um samræmingu laga og stjórnáskrár um aðildarríkjanna á reglum um meðferð
kæru vegna útboðs og gerðar opinberra vörukaupa- og verksamninga

(89/665/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,
einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

í samvinnu við Evrópuþingið⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipanir bandalagsins um opinber innkaup, einkum tilskipun 71/305/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 89/440/EBE⁽⁵⁾, og tilskipun 77/62/EBE frá 21. desember 1976 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra samninga um vörukaup⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 88/295/EBE⁽⁷⁾, innihalda engin sérákvæði sem tryggja að þeim sé beitt á árangursríkan hátt.

Ráðstafanir þær, sem nú eru gerðar, bæði í aðildarríkjunum og bandalaginu, til að tryggja að þeim sé beitt, nægja ekki alltaf til að farið sé að viðkomandi ákvæðum bandalagsins, einkum á því stigi þegar enn er hægt að uppræta misferli.

Greiðari aðgangur að samkeppni innan bandalagsins á sviði opinberra innkaupa krefst þess að tryggt sé í auknum mæli að upplýsingar liggi ljósl fyrir og að engin mismunun eigi sér stað. Til að þetta beri raunverulegan árangur verða áhrifarík og fljótverk úrræði að vera fyrir hendi ef brotið er gegn lögum bandalagsins um opinber innkaup eða reglum sem aðildarríkin hafa sett til að framfylgja lögnum.

Í ýmsum aðildarríkjum eru úrræði ófullnægjandi eða ekki fyrir hendi og það aftr fyrirtækjum innan bandalagsins frá því að leggja fram tilboð í aðildarríkinu þar sem samnings-

yfirvöld hafa aðsetur. Hlutaðeigandi aðildarríki verða því að ráða bót á þessu ástandi.

Þar eð útboð og gerð opinberra samninga tekur tiltölulega stuttan tíma, verða aðilar, sem bærir eru til að fjalla um kæru, meðal annars að hafa heimild til að gera bráðabirgðaráðstafanir sem miða að því að stöðva um stundarsakir útboð og gerð samninga eða framkvæmd ákvarðana sem samningsyfyrivöld hafa tekið. Þessi stuttu tími veldur því að fjalla verður um áður nefnt misferli án tafar.

Nauðsynlegt er að setja fullnægjandi reglur í öllum aðildarríkjum svo hnekka megi ólögætum ákvörðunum og sjá fyrir bótum til handa þeim sem beðið hafa tjón vegna misferlis.

Leggi fyrirtæki ekki fram kæru, gæti reynst ógerlegt að uppræta misferli nema sérstök málsmeðferð verði tekin upp.

Það er því mikilvægt að framkvæmdastjórnin geti, þegar hún telur að skýrt og augljóst misferli hafi átt sér stað við útboð og gerð samnings, vakið athygli lögbærra yfirvalda og viðkomandi samningsyfyrivalda í aðildarríkinu á því svo að gerðar verði nauðsynlegar ráðstafanir hið fyrsta til að uppræta hið meinta misferli.

Endurskoða ber framkvæmd ákvæða tilskipunar þessarar innan fjögurra ára frá gildistöku hennar á grundvelli upplýsinga frá aðildarríkjunum um reynsluna af reglum þeirra um meðferð kæru.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

1. Þegar um er að ræða útboð og gerð samninga sem falla undir tilskipanir 71/305/EBE og 77/62/EBE, skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að unnt sé að kæra ákvarðanir samningsyfyrivalda með árangri og svo fljótt sem unnt er, í samræmi við skilmála sem settir eru fram í eftirfarandi greinum, einkum 7. mgr. 2. gr., á þeim forsendum að ákvarðanir þessar brjóti í bága við lög bandalagsins um opinber innkaup eða reglur sem aðildarríkin hafa sett til að framfylgja lögnum.

⁽¹⁾ Stj.úð. EB nr. C 230, 28. 8. 1987, bls. 6 og

Stj.úð. EB nr. C 15, 19. 1. 1989, bls. 8.

⁽²⁾ Stj.úð. EB nr. C 167, 27. 6. 1988, bls. 77 og Stj.úð. EB nr. 323, 27. 12. 89.

⁽³⁾ Stj.úð. EB nr. C 347, 22. 12. 1987, bls. 23.

⁽⁴⁾ Stj.úð. EB nr. L 185, 16. 8. 1971, bls. 5.

⁽⁵⁾ Stj.úð. EB nr. L 210, 21. 7. 1989, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stj.úð. EB nr. L 13, 15. 1. 1977, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stj.úð. EB nr. L 127, 20. 5. 1988, bls. 1.

2. Aðildarríkjnum ber að sjá til þess að fyrirtækjum, sem krefjast úrbóta í tengslum við útboð og gerð samninga, sé ekki mismunað vegna þess greinarmunar sem gerður er í tilskipun þessari á reglum sem aðildarríkin hafa sett til að framfylgja lögum bandalagsins og öðrum reglum þeirra.

3. Aðildarríkjnum ber að sjá til þess að a.m.k. allir þeir, er hafa eða hafa haft áhuga á að bjóða í tiltekin opinber vörukaup eða framkvæmdir og hafa orðið eða gætu orðið fyrir tjóni vegna meints misferlis, eigi kost á að leggja fram kæru samkvæmt reglum sem aðildarríkjnum er heimilt að kveða nánar á um. Aðildarríkjnum er meðal annars heimilt að krefjast þess að sá sem leggur fram kæru hafi áður tilkynnt samningsyfirvöldum um meint misferli og þann ásetning sinn að leggja fram kæru.

2. gr.

1. Aðildarríkjnum ber að sjá til þess að ráðstafanir þær sem gerðar eru og varða meðferð kæru, eins og um getur í 1. gr., veiti heimild til að:

- a) gera tímabundnar ráðstafanir hið fyrsta með því að grípa til bráðabirgðagerðar til að uppræta misferli eða koma í veg fyrir að viðkomandi hagsmunir skerðist frekar, þar með taldar ráðstafanir til að stöðva um stundarsakir útboð og gerð opinbers samnings eða framkvæmd ákvarðana sem samningsyfirvöld hafa tekið;
- b) vísa frá eða sjá til þess að vísað sé frá öllum ólögmatum ákvörðunum, meðal annars með því að fella allar tæknilegar, efnahagslegar eða fjárhagslegar kröfur, sem leiða til mismununar, burt úr útboði, útboðsgögnum eða öðrum skjölum sem hafa með útboð og gerð samningsins að gera;
- c) dæma þeim skaðabætur sem orðið hafa fyrir tjóni vegna misferlis.

2. Heimildir þær, sem um getur í 1. mgr., má veita aðskildum aðilum sem fjalla um mismunandi hliðar kærumála.

3. Meðferð kæru þarf ekki sjálfkrafa að leiða til tíma-bundinnar stöðvunar á útboði og gerð þess samnings sem kæran varðar.

4. Aðildarríkjnum er heimilt að kveða á um að aðili sá, sem fjallar um kærur, geti, þegar hann metur hvort grípa skuli til bráðabirgðaráðstafana, tekið mið af neikvæðum afleiðingum sem ráðstafanir þessar gætu haft í för með sér fyrir alla hagsmunahópa og hagsmuni almennings að auki

og ákveðið að heimila ekki slíkar ráðstafanir þegar neikvæðar afleiðingar þeirra veða þyngra en kostir. Ákvörðun um að grípa ekki til bráðabirgðaráðstafana hefur ekki áhrif á aðrar kröfur þess aðila sem fer fram á að ráðstöfunum verði beitt.

5. Þegar bóta er krafist vegna ólögmatra ákvarðana, er aðildarríkjnum heimilt að kveða á um að aðili, sem hefur heimild til þess, hafi áður vísað hinni umdeildu ákvörðun frá.

6. Kveða skal á um í landslögum hvaða áhrif það hafi þegar heimild þeirri, sem um getur í 1. mgr., er beitt eftir að samningsaðili hefur verið valinn og samningur gerður.

Aðildarríkjnum er enn fremur heimilt að kveða á um, nema frávísun ákvörðunar sé skilyrði fyrir skaðabótum, að hafi samningsaðili verið valinn og samningur gerður, skuli umboð þess aðila sem fjallar um kæru takmarkast við úthlutun skaðabóta til allra sem kunna að hafa orðið fyrir tjóni vegna misferlis.

7. Aðildarríkjnum ber að sjá til þess að framfylgja megi með árangri ákvörðunum þeirra aðila sem fjalla um kærur.

8. Þegar aðilar, aðrir en dómstólar, fjalla um kæru, skulu þeir ávallt rökstyðja ákvarðanir sínar skriflega. Í þeim tilvikum skal enn fremur sjá til þess að unnt sé að áfrýja meintum ólögmatum ráðstöfunum þessara aðila eða meintri misbeitingu heimildar, sem þeim hefur verið veitt, til dómstóls eða nefndar sem hefur úrskurðarvald samkvæmt skilgreiningu 177. gr. Rómarsáttmála og er óháð bæði samningsyfirvöldum og aðila þeim sem fyrst fjallaði um kærana.

Meðlimir þessarar óháðu nefndar skulu skipaðir og leystir frá störfum af sömu aðilum og samkvæmt sömu skilmálum og gilda um dómara, kjörtímabil þeirra og brottvikningu úr embætti á kjörtímabili. Þess er krafist að formaður hinnar óháðu nefndar, að minnsta kosti, búi yfir sömu lögfræðilegu sérþekkingu og dómari. Óháða nefndin tekur ákvörðun eftir að hafa veitt báðum deiluaðilum áheyrn og telst ákvörðunin bindandi samkvæmt ákvæðum sem aðildarríkin fastsetja.

3. gr.

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt að grípa til málsmeðferðar sem kveðið er á um í þessari grein þegar hún telur, áður en gengið er frá samningum, að skýrt og augljóst brot á reglum bandalagsins um opinber innkaup hafi verið framið við útboð og gerð samninga sem falla undir gildissvið tilskipana 71/305/EBE og 77/62/EBE.

2. Framkvæmdastjórnin tilkynnir hlutaðeigandi aðildarríkjnum og samningsyfirvöldum um ástæðurnar fyrir því að hún telur að skýrt og augljóst misferli hafi átt sér stað og fer fram á að úr því verði bætt.

3. Hlutaðeigandi aðildarríki sendir framkvæmdastjórninni, eigi síðar en tuttugu og einum degi eftir að tilkynningin berst:

- a) staðfestingu á því að misferlið hafi verið upprætt eða
- b) greinargerð um ástæðurnar fyrir því að engar úrbætur hafi verið gerðar eða
- c) tilkynningu þess efnis að útboð og gerð samnings hafi verið stöðvuð um stundarsakir, annaðhvort að frumkvæði samningsyfirvalda eða samkvæmt heimild þeirri sem getið er um í a-lið 1. mgr. 2. gr.

4. Greinargerð í samræmi við b-lið 3. mgr. getur meðal annars vísað til þess að hið meinta misferli sé þegar til umfjöllunar fyrir dómstólum eða hjá öðrum aðilum sem fjalla um kæru eins og getið er í 8. mgr. 2. gr. Í því tilviki tilkynnir aðildarríkið framkvæmdastjórn um niðurstöður þessarar umfjöllunar um leið og þær eru kunnar.

5. Þegar tilkynnt hefur verið um tímabundna stöðvun útboðs og samningsgerðar í samræmi við c-lið 3. gr., tilkynnir aðildarríkið framkvæmdastjórninni þegar stöðvuninni er aflétt eða útboðs- og samningsgerð, sem tengist að hluta eða öllu sama viðfangsefni, er hafin að nýju. Í tilkynningunni skal staðfesta að meint misferli hafi verið upprætt eða gera grein fyrir ástæðunum fyrir því að engar úrbætur hafi verið gerðar.

4. gr.

1. Framkvæmdastjórnin endurskoðar framkvæmd ákvæða tilskipunar þessarar í samráði við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga og gerir tillögur um breytingar, ef nauðsyn krefur, eigi síðar en fjórum árum eftir gildistöku tilskipunar þessarar.

2. Aðildarríkjunum ber að koma upplýsingum um meðferð kæru á næstljóðu almanaksári á framfæri við framkvæmdastjórnina fyrir 1. mars ár hvert. Framkvæmdastjórnin ákveður hvaða upplýsingum skal skilað í samráði við ráðgjafarnefnd um opinbera samninga.

5. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir til að framfylgja tilskipun þessari fyrir 1. desember 1991 og sjá til þess að framkvæmdastjórninni berist helstu ákvæði úr landslögum og stjórnislyufyrirmælum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. desember 1989.

Fyrir hönd ráðsins,

E. CRESSON

forseti.

Fylgiskjal VIII

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EBE, KBE) nr. 1182/71

frá 3. júní 1971

sem setur reglur um hvernig reikna ber tímabil, dagsetningar og fresti

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

I. KAFLI

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 235. gr.,

Tímabil

með hliðsjón af stofnsáttmála Kjarnorkubandalags Evrópu, einkum 203. gr.,

2. gr.

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins⁽¹⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Í mörgum gerðum ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar er kveðið á um tiltekin tímabil, dagsetningar eða fresti og notuð eru orðin „virkir dagar“ eða „lögboðnir frídagar“.

Nauðsynlegt er að setja almennar samræmdar reglur um þessi mál.

Í undantekningartilvikum getur verið þörf á að víkja frá þessum almennu reglum í tilteknum gerðum ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar.

Til að ná markmiðum bandalagsins er nauðsynlegt að tryggja samræmda beitingu laga þess og ákveða í því sambandi hvaða reglur gilda um tímabil, dagsetningar og fresti.

Í sáttmálunum er ekki kveðið á um heimildir til að setja slíkar reglur.

SAMPÝKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Ef ekki er kveðið á um annað gildir þessi reglugerð um gerðir ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar sem hafa verið eða verða samþykktar á grundvelli stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu eða Kjarnorkubandalags Evrópu.

⁽¹⁾ Stjóð. EB nr. C 51, 29. 4. 1970, bls. 25.

1. Í þessari reglugerð merkir hugtakið „lögboðnir frídagar“ alla daga sem nefndir eru því nafni í aðildarríkinu eða stofnun bandalagsins þar sem aðgerð fer fram.

Í þessu skyni skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni skrá yfir alla lögboðna frídaga sem viðurkenndir eru samkvæmt landslögum. Framkvæmdastjórnin mun síðan birta skrárnar sem hún fær frá aðildarríkjunum í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*, ásamt þeim dögum sem teljast lögboðnir frídagar hjá stofnunum bandalagsins.

2. Í þessari reglugerð eru „virkir dagar“ allir dagar aðrir en laugardagar, sunnudagar eða lögboðnir frídagar.

3. gr.

1. Þegar reikna ber tímabil eftir því hve margar klukkustundir eru liðnar frá því tiltekið atvik á sér stað eða aðgerð fer fram, skal ekki telja með þá klukkustund þegar atvikið á sér stað eða aðgerðin fer fram við útreikning á umræddu tímabili.

Þegar reikna ber tímabil eftir því hve margir dagar, margar vikur, margir mánuðir eða mörg ár hafa liðið frá því að atvik á sér stað eða aðgerð fer fram, skal ekki telja með þann dag þegar atvikið fer fram eða aðgerðin á sér stað við útreikning á umræddu tímabili.

2. Með fyrirvara um ákvæði 1. og 4. mgr.:

- a) hefst tímabil sem reiknað er í klukkustundum við upphaf fyrstu klukkustundar tímabilsins og endar við lok síðustu klukkustundar tímabilsins;
- b) hefst tímabil sem reiknað er í dögum við upphaf fyrstu klukkustundar fyrsta dagsins á tímabilinu og endar við lok síðustu klukkustundar síðasta dagsins á tímabilinu;

- c) hefst tímabil sem reiknað er í vikum, mánuðum eða árum við upphaf fyrstu klukkustundar fyrsta dagsins á tímabilinu og endar við lok síðustu klukkustundar þess dags síðustu viku eða mánaðar eða árs á tímabilinu sem er sami viku- eða mánaðardagur og upphafsdagur frestsins, efúr því sem við á. Ef þessi mánaðardagur er ekki í síðasta mánuði endar tímabilið við lok síðasta dags viðkomandi mánaðar;
- d) þegar tímabil er reiknað í hlutum úr mánuði, telst hver mánuður þrjátíu dagar.
3. Allir lögboðnir frídagar, laugardagar og sunnudagar teljast til umræddra tímabila nema annað sé sérstaklega tekið fram eða þegar tímabil eru reiknuð í virkum dögum.
4. Þegar lokadagur tímabils, sem er ekki reiknað í klukkustundum, er á lögboðnum frídegi, laugardegi eða sunnudegi, endar tímabilið við lok síðustu klukkustundar næsta virka dags.
- Þetta ákvæði gildir ekki um tímabil sem reiknuð eru með afturvirkum hætti frá tilteknum degi eða tilteknu atviki.
5. Minnst tveir virkir dagar skulu vera í tímabili sem er tveir dagar eða lengra.

II. KAFLI

Dagsetningar og frestir

4. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæði þessarar greinar gilda ákvæði 3. gr., að frátöldum 4. og 5. mgr., um öll tímabil, gildistöku- og gildistíma sem kveðið er á um í gerðum ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar svo og um þá tíma

er þau koma til framkvæmda, renna út, gilda ekki eða falla úr gildi.

2. Ef gerðir ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar — eða ákvæði þessara gerða — skulu öðlast gildi, gilda eða koma til framkvæmdar á tilsettum degi, gerist það við upphaf fyrstu klukkustundar dagsins.

Þetta ákvæði gildir einnig þegar fyrrnefndar gerðir eða ákvæði skulu öðlast gildi, gilda eða koma til framkvæmdar innan tiltekins fjölda daga frá því atvik á sér stað eða aðgerð fer fram.

3. Ef gerðir ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar - eða ákvæði þessara gerða - skulu renna út, gilda ekki eða falla úr gildi á tilsettum degi, gerist það með lok síðustu klukkustundar síðasta dagsins.

Þetta ákvæði gildir einnig þegar fyrrnefndar gerðir eða ákvæði skulu renna út, ekki gilda eða falla úr gildi innan tiltekins fjölda daga frá því atvik á sér stað eða aðgerð fer fram.

5. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæði þessarar greinar, gilda ákvæði 3. gr., að frátöldum 4. og 5. mgr., þegar heimilt er eða skylt að aðgerð fari fram til að framkvæma gerð ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar á tilgreindu augnabliki.

2. Þegar heimilt er eða skylt að aðgerð fari fram til að framkvæma gerð ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar á tilgreindum degi, er heimilt eða skylt að það gerist eftir upphaf fyrstu klukkustundar þess dags og fyrir lok síðustu klukkustundar sama dags.

Þetta ákvæði gildir einnig þegar heimilt er eða skylt að aðgerð fari fram til að framkvæma gerð ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar innan tiltekins fjölda daga frá því atvik á sér stað eða önnur aðgerð fer fram.

6. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júlí 1971.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 3. júní 1971.

Fyrir hönd ráðsins,

R. PLEVEN

forseti.